

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/2065

ze dne 19. října 2022

o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Služby informační společnosti a zejména zprostředkovatelské služby se staly důležitou součástí hospodářství Unie a každodenního života jejích občanů. Dvacet let od přijetí stávajícího právního rámce, který se na tyto služby vztahuje, stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ⁽⁴⁾, mohou uživatelé z řad podniků a spotřebitelé díky novým a inovativním obchodním modelům a službám, jako jsou internetové sociální sítě a online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, sdílet a získávat informace a uzavírat transakce novými způsoby. Většina občanů Unie nyní tyto služby využívá denně. Digitální transformace a větší využívání těchto služeb však přináší také nová rizika a problémy pro jednotlivé příjemce dané služby, firmy a společnost jako celek.
- (2) Členské státy v rostoucí míře zavádějí vnitrostátní právní předpisy či zvažují zavedení předpisů, které se týkají otázek, na něž se vztahuje toto nařízení, a které stanoví pro poskytovatele zprostředkovatelských služeb zejména požadavky týkající se náležité péče, pokud jde o způsob, jakým by měli řešit nezákonný obsah, dezinformace na internetu a další společenská rizika. Tyto rozdílné vnitrostátní právní předpisy mají s ohledem na povahu internetu, který je ze své podstaty přeshraniční a který se obvykle k poskytování těchto služeb používá, nepříznivý dopad na vnitřní trh, který podle článku 26 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Podmínky pro poskytování zprostředkovatelských služeb na vnitřním trhu by měly být harmonizovány, aby

⁽¹⁾ Úř. věst. C 286, 16.7.2021, s. 70.

⁽²⁾ Úř. věst. C 440, 29.10.2021, s. 67.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. července 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. října 2022.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

podniky získaly přístup na nové trhy a měly možnost využívat výhody vnitřního trhu a aby současně spotřebitelé a ostatní příjemci služeb získali možnost většího výběru. Pro účely tohoto nařízení jsou za „příjemce služby“ považováni uživatelé z řad podniků, spotřebitelé a další uživatelé.

- (3) Odpovědné chování a náležitá péče poskytovatelů zprostředkovatelských služeb jsou nezbytné pro bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí a pro to, aby občané Unie a další osoby měli možnost uplatňovat svá základní práva zaručená v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména svobodu projevu, svobodu informací, svobodu podnikání, zákaz diskriminace a dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele.
- (4) Pro zajištění a zlepšení fungování vnitřního trhu by proto měl být na úrovni Unie zaveden účelový soubor jednotných, účinných a přiměřených závazných pravidel. Toto nařízení stanoví podmínky umožňující vznik a rozšíření inovativních digitálních služeb na vnitřním trhu. Sbližování vnitrostátních regulačních opatření týkajících se požadavků na poskytovatele zprostředkovatelských služeb na úrovni Unie je nezbytné, aby se zabránilo roztříštěnosti vnitřního trhu, aby byla tato roztříštěnost ukončena a aby byla zajištěna právní jistota, a tím se snížila nejistota pro vývojáře a podpořila interoperabilita. Stanovení požadavků, které jsou technologicky neutrální, by nemělo bránit inovaci, nýbrž by ji mělo podněcovat.
- (5) Toto nařízení by se mělo vztahovat na poskytovatele některých služeb informační společnosti, jak jsou vymezeny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535^(*), totiž služeb poskytovaných zpravidla za úplaty, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce. Toto nařízení by se mělo konkrétně vztahovat na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, a zejména zprostředkovatelských služeb spočívajících ve službách „prostého přenosu“, službách „ukládání do mezipaměti“ a „hostingových“ službách, neboť exponenciální růst využívání těchto služeb, zejména k legitimním a společensky prospěšným účelům všeho druhu, zvýšil také jejich úlohu při zprostředkování a šíření protiprávních či jinak škodlivých informací a činností.
- (6) Někteří poskytovatelé zprostředkovatelských služeb v praxi zprostředkovávají služby, které mohou nebo nemusí být poskytovány elektronickými prostředky, jako jsou služby informačních technologií poskytované na dálku, či dopravní, ubytovací nebo doručovací služby. Toto nařízení by se mělo uplatňovat pouze na zprostředkovatelské služby a neměly by jím být dotčeny požadavky stanovené v právu Unie nebo ve vnitrostátním právu týkajícím se výrobků nebo služeb zprostředkovaných prostřednictvím zprostředkovatelských služeb, a to i v situacích, kdy zprostředkovatelská služba představuje nedílnou součást jiné služby, která není zprostředkovatelskou službou, jak je uznána v judikatuře Soudního dvora Evropské unie.
- (7) Aby byla zajištěna účinnost pravidel stanovených v tomto nařízení a rovné podmínky na vnitřním trhu, měla by se tato pravidla vztahovat na poskytovatele zprostředkovatelských služeb bez ohledu na jejich usazení nebo jejich umístění, pokud nabízejí služby v Unii, což dokládá podstatné spojení s Unii.
- (8) Existence tohoto podstatného spojení s Unii by se měla předpokládat tehdy, pokud má poskytovatel služeb v Unii provozovnu, a jestliže ne, pokud je počet příjemců služby v jednom či více členských státech významný vzhledem k počtu jejich obyvatel nebo na základě zacílení činností na jeden či více členských států. Zacílení činností na jeden nebo více členských států lze určit na základě všech relevantních okolností, včetně faktorů, jako jsou používání jazyka či měny obecně používaných v daném členském státě nebo možnost objednání výrobků či služeb nebo používání příslušné domény nejvyšší úrovně. Zacílení činností na některý členský stát by mohlo být též odvozeno od dostupnosti aplikace v obchodě s aplikacemi příslušného členského státu, od poskytování místních reklam nebo reklam v jazyce používaném v daném členském státě nebo od řešení vztahů se zákazníky, například poskytováním zákaznického servisu v jazyce obecně používaném v tomto členském státě. Podstatné spojení by se mělo

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

předpokládat i v případě, že poskytovatel služeb zaměřuje své činnosti na jeden nebo více členských států ve smyslu čl. 17 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012⁽⁶⁾. Naopak pouhou technickou dostupností internetové stránky z Unie nelze jen na základě tohoto důvodu pokládat za podstatné spojení s Uníí.

- (9) Toto nařízení plně harmonizuje pravidla platná pro zprostředkovatelské služby na vnitřním trhu s cílem zajistit bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí, které řeší šíření nezákonného obsahu online a společenská rizika, jež může šíření dezinformací nebo jiného obsahu vyvolat, a v jehož rámci jsou účinně chráněna základní práva zakotvená v Listině a je usnadněna inovace. Členské státy by proto neměly přijímat ani zachovávat další vnitrostátní požadavky týkající se záležitostí spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení, pokud tak není v tomto nařízení výslovně stanoveno, neboť by to mělo vliv na přímé a jednotné uplatňování plně harmonizovaných pravidel vztahujících se na poskytovatele zprostředkovatelských služeb v souladu s cíli tohoto nařízení. To by nemělo vylučovat možnost použít jiné vnitrostátní právní předpisy vztahující se na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, které jsou v souladu s právem Unie, včetně směrnice 2000/31/ES, zejména jejího článku 3, pokud ustanovení vnitrostátního práva sledují jiné legitimní cíle veřejného zájmu, než jsou cíle sledované tímto nařízením.
- (10) Tímto nařízením by neměly být dotčeny jiné právní předpisy Unie upravující poskytování služeb informační společnosti obecně nebo upravující jiné aspekty zprostředkovatelských služeb na vnitřním trhu nebo upřesňující a doplňující harmonizovaná pravidla uvedená v tomto nařízení, jako například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU⁽⁷⁾, včetně ustanovení uvedené směrnice týkající se platform pro sdílení videonahrávek, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1148⁽⁸⁾, (EU) 2019/1150⁽⁹⁾, (EU) 2021/784⁽¹⁰⁾ a (EU) 2021/1232⁽¹¹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES⁽¹²⁾ a ustanovení unijního práva obsažená v nařízení o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech a ve směrnici, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro jmenování právních zástupců za účelem shromažďování důkazů v trestních řízeních.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1148 ze dne 20. června 2019 o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání, změně nařízení (ES) č. 1907/2006 a zrušení nařízení (EU) č. 98/2013 (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 1).

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1150 ze dne 20. června 2019 o podpoře spravedlnosti a transparentnosti pro podnikatelské uživatele online zprostředkovatelských služeb (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 57).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/784 ze dne 29. dubna 2021 o potírání šíření teroristického obsahu online (Úř. věst. L 172, 17.5.2021, s. 79).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1232 ze dne 14. července 2021 o dočasné odchylce od některých ustanovení směrnice 2002/58/ES, pokud jde o používání technologií poskytovateli interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech ke zpracování osobních a jiných údajů pro účely boje proti pohlavnímu zneužívání dětí on-line (Úř. věst. L 274, 30.7.2021, s. 41).

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

Podobně by v zájmu jasnosti neměly být tímto nařízením dotčeny právní předpisy Unie v oblasti ochrany spotřebitele, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394⁽¹³⁾ a (EU) 2019/1020⁽¹⁴⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES⁽¹⁵⁾, 2005/29/ES⁽¹⁶⁾, 2011/83/EU⁽¹⁷⁾ a 2013/11/EU⁽¹⁸⁾ a směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁹⁾, a v oblasti ochrany osobních údajů, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽²⁰⁾.

Tímto nařízením by rovněž neměla být dotčena unijní pravidla mezinárodního práva soukromého, zejména pravidla týkající se soudní příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, jako je nařízení (EU) č. 1215/2012, a pravidla rozhodného práva pro smluvní a mimosmluvní závazkové vztahy. Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je upravena výhradně pravidly práva Unie v této oblasti, zejména nařízením (EU) 2016/679 a směrnicí 2002/58/ES. Tímto nařízením by neměly být dotčeny ani právní předpisy Unie týkající se pracovních podmínek a právní předpisy Unie v oblasti justiční spolupráce v občanských a trestních věcech. Pravidla uvedená v tomto nařízení by se však měla použít s ohledem na záležitost, které těmito jinými právními předpisy Unie nejsou řešeny nebo které jimi nejsou řešeny plně, jakož i na otázky, u nichž ponechávají uvedené předpisy členským státům možnost přijmout určitá opatření na vnitrostátní úrovni, pokud uvedené předpisy sledují stejné cíle jako ty, které jsou stanoveny v tomto nařízení.

- (11) Je třeba vyjasnit, že tímto nařízením nejsou dotčeny právní předpisy Unie v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících, včetně směrnic Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽²¹⁾, 2004/48/ES⁽²²⁾ a (EU) 2019/790⁽²³⁾, jež stanoví zvláštní předpisy a postupy, které by měly zůstat nedotčeny.
- (12) Aby se dosáhlo cíle zajistit bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí, měl by pro účely tohoto nařízení pojem „nezákonný obsah“ obecně odrážet stávající pravidla prostředí offline. Zejména by pojem „nezákonného obsahu“ měl být definován široce, aby zahrnoval informace související s nezákonným obsahem, nelegálními výrobky nebo službami a protiprávní činností. Především by se mělo mít za to, že tento pojem zahrnuje informace bez ohledu na jejich formu, které jsou podle rozhodného práva buď samy nezákonné, například nezákonné nenávislné projevy nebo teroristický obsah a nezákonný diskriminační obsah, nebo které jsou na základě platných pravidel nezákonné, jelikož se týkají protiprávních činností. Ilustrativní příklady zahrnují sdílení snímků dětské pornografie, nezákonné sdílení soukromých snímků bez souhlasu, online pronásledování, prodej

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽¹⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁽¹⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽¹⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

⁽¹⁹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁽²²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45).

⁽²³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/790 ze dne 17. dubna 2019 o autorském právu a právech s ním souvisejících na jednotném digitálním trhu a o změně směrnic 96/9/ES a 2001/29/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2019, s. 92).

nevyhovujících nebo padělaných výrobků, prodej výrobků nebo poskytování služeb porušujících právní předpisy na ochranu spotřebitele, neoprávněné používání materiálu chráněného autorským právem, nezákonnou nabídku ubytovacích služeb nebo nezákonný prodej živých zvířat. Naproti tomu video poskytující svědectví o možném trestném činu by nemělo být považováno za nezákonné pouze proto, že znázorňuje nezákonný čin, pokud jeho pořízení nebo veřejné šíření není podle vnitrostátního práva nebo práva Unie nezákonné. V tomto ohledu není podstatné, zda nezákonnost informací či činnosti vyplývá z práva Unie nebo z vnitrostátního práva, které je s právem Unie v souladu, a jaká je přesná povaha nebo předmět dotčeného práva.

- (13) Vzhledem k charakteristickým rysům dotčených služeb a odpovídající potřebě uložit poskytovatelům těchto služeb určité zvláštní povinnosti je nutné v rámci širší kategorie poskytovatelů hostingových služeb, jak je vymezena v tomto nařízení, odlišit dílčí kategorii online platforem. Online platformy, jako jsou sociální sítě nebo online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, by měly být definovány jako poskytovatelé hostingových služeb, kteří nejenže uchovávají informace poskytované příjemci služby na jejich žádost, nýbrž tyto informace na žádost příjemců služby rovněž veřejně šíří. Aby se však zabránilo uložení příliš obecných povinností, neměli by se poskytovatelé hostingových služeb považovat za online platformy, je-li veřejné šíření jen nepodstatným a čistě vedlejším prvkem neoddělitelně spjatým s jinou službou nebo nepodstatnou funkcí hlavní služby a tento prvek nebo funkce nelze z objektivních technických důvodů použít bez této jiné, hlavní služby, a začlenění tohoto prvku nebo funkce neznamená obcházení použitelnosti pravidel stanovených v tomto nařízení, která se vztahují na online platformy. Takový prvek může představovat například sekce pro komentáře v internetových novinách, je-li zřejmé, že se jedná o vedlejší prvek hlavní služby představované vydáváním novin v rámci redakční odpovědnosti vydavatele. Naproti tomu ukládání komentářů na sociální síti by mělo být považováno za službu online platformy, je-li zřejmé, že se nejedná o nepodstatný prvek nabízené služby, a to i když je vedlejší ve vztahu ke zveřejňování příspěvků příjemců služby. Pro účely tohoto nařízení by služby cloud computingu nebo internetové hostingové služby neměly být považovány za online platformu, pokud veřejné šíření konkrétních informací představuje nepodstatný a vedlejší prvek nebo nepodstatnou funkci těchto služeb.

Kromě toho by služby cloud computingu a internetové hostingové služby, pokud slouží jako infrastruktura, například k poskytování základních infrastrukturních služeb ukládání a výpočetních služeb internetové aplikace, webové stránky nebo internetové platformy, neměly být samy o sobě považovány za veřejné šíření informací uchovávaných nebo zpracovávaných na žádost příjemce aplikace, webové stránky nebo internetové platformy, kterou hostí.

- (14) Pojem „veřejné šíření“ použitý v tomto nařízení by měl zahrnovat zpřístupňování informací potenciálně neomezenému počtu osob, totiž zajištění snadné dostupnosti informací pro příjemce služby obecně, aniž by bylo zapotřebí další opatření příjemce služby, který informace poskytuje, bez ohledu na to, zda tyto osoby skutečně využijí možnost přístupu k dotčeným informacím. Pokud tedy přístup k informacím vyžaduje registraci nebo přijetí do skupiny příjemců služby, mělo by se mít za to, že tyto informace jsou šířeny veřejně pouze v případě, že příjemci služby, kteří chtějí získat přístup k informacím, jsou automaticky registrováni nebo je jim přístup umožněn bez lidského rozhodnutí nebo výběru, komu přístup udělit. Interpersonální komunikační služby ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972⁽²⁴⁾, jako jsou e-maily nebo služby zaslání soukromých zpráv, nespádají do rozsahu definice online platforem, neboť jsou používány pro interpersonální komunikaci mezi konečným počtem osob určeným odesílatelem komunikace. Povinnosti stanovené v tomto nařízení pro poskytovatele online platforem se však mohou vztahovat na služby, které umožňují zpřístupnění informací potenciálně neomezenému počtu příjemců, který není určen odesílatelem komunikace, například prostřednictvím veřejných skupin nebo otevřených kanálů. Mělo by se mít za to, že informace jsou šířeny veřejně ve smyslu tohoto nařízení pouze tehdy, dochází-li k šíření na přímou žádost příjemce služby, který dotyčné informace poskytl.

⁽²⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

- (15) Pokud se na některé služby poskytované poskytovatelem vztahuje toto nařízení, zatímco na jiné nikoli, nebo pokud pro služby poskytované poskytovatelem platí různé oddíly tohoto nařízení, měla by se příslušná ustanovení tohoto nařízení použít pouze s ohledem na služby, které spadají do jejich oblasti působnosti.
- (16) Právní jistota poskytnutá horizontálním rámcem podmíněných výjimek z odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb podle směrnice 2000/31/ES umožňuje vznik mnoha nových služeb a jejich rozšíření na celém vnitřním trhu. Tento rámec by proto měl být zachován. Vzhledem k rozdílům v provedení a uplatňování příslušných pravidel na vnitrostátní úrovni a z důvodu jasnosti a soudržnosti by však dotyčný rámec měl být začleněn do tohoto nařízení. Je také nezbytné vyjasnit některé prvky tohoto rámce s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie.
- (17) Pravidla odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb obsažená v tomto nařízení by měla pouze stanovit, kdy dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb nelze považovat za odpovědného ve vztahu k nezákonnému obsahu, který poskytují příjemci služby. Nemělo by se mít za to, že tato pravidla stanoví pozitivní základ pro zjištění, kdy lze poskytovatele pokládat za odpovědného, o čemž mají rozhodnout použitelná pravidla práva Unie nebo vnitrostátního práva. Výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto nařízení by se mimoto měly použít na všechny druhy odpovědnosti, pokud jde o jakýkoli typ nezákonného obsahu, bez ohledu na přesný předmět či povahu uvedených právních předpisů.
- (18) Výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto nařízení by se neměly použít v případě, kdy se poskytovatel zprostředkovatelských služeb neomezuje na poskytování služeb neutrálně, pouhým technickým a automatickým zpracováním informací poskytováním příjemcem služby, nýbrž hraje aktivní roli takové povahy, že tyto informace zná nebo kontroluje. Tyto výjimky by proto neměly být dostupné s ohledem na odpovědnost týkající se informací, které neposkytl příjemce služby, nýbrž samotný poskytovatel zprostředkovatelské služby, včetně případu, kdy byly informace rozpracovány v rámci redakční odpovědnosti tohoto poskytovatele.
- (19) Vzhledem k rozdílné povaze činností týkajících se „prostého přenosu“, „ukládání do mezipaměti“ a „hostingu“ a různého postavení a možností dotyčných poskytovatelů služeb je nezbytné rozlišovat pravidla vztahující se na tyto činnosti, pokud se na ně podle tohoto nařízení vztahují různé požadavky a podmínky a liší se jejich oblast působnosti, a to podle výkladu Soudního dvora Evropské unie.
- (20) Pokud poskytovatel zprostředkovatelských služeb vědomě spolupracuje s příjemci služeb za účelem provádění protiprávních činností, mělo by se mít za to, že tyto služby nebyly poskytnuty neutrálně, a poskytovatel by proto neměl mít možnost využít výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto nařízení. Tak by tomu mělo být například tehdy, když poskytovatel nabízí svou službu s hlavním cílem usnadnit protiprávní činnosti, například tak, že výslovně uvede, že jeho cílem je protiprávní činnosti usnadnit nebo že se jeho služby pro tento účel hodí. Samotná skutečnost, že služba nabízí šifrované přenosy nebo jakýkoli jiný systém, který znemožňuje identifikaci uživatele, by sama o sobě neměla být za usnadňování protiprávních činností považována.
- (21) Poskytovatel by měl mít možnost využívat výjimky z odpovědnosti u služeb „prostého přenosu“ a „ukládání do mezipaměti“, pokud se nijak nepodílí na přenášených nebo zpřístupněných informacích. To mimo jiné vyžaduje, aby poskytovatel neměnil informace, které předává nebo zpřístupňuje. Nemělo by se však mít za to, že tento požadavek zahrnuje zásahy technické povahy během přenosu nebo zpřístupnění, pokud tyto zásahy nemění integritu přenášené nebo zpřístupněné informace.
- (22) Aby mohli poskytovatelé využít výjimky z odpovědnosti u hostingových služeb, měli by, jakmile zjistí protiprávní činnosti nebo nezákonný obsah nebo se o nich dozví, urychleně přijmout opatření vedoucí k odstranění tohoto obsahu nebo ke znemožnění přístupu k němu. Při odstraňování nebo znemožnění přístupu by měla být dodržena základní práva příjemců služby, včetně svobody projevu a svobody informací. Poskytovatel může zjistit nezákonnou povahu tohoto obsahu nebo se o ní dozvědět mimo jiné vyšetřováním z vlastního podnětu nebo z oznámení podaných fyzickými osobami či subjekty v souladu s tímto nařízením, pokud jsou tato oznámení dostatečně přesná a náležitě odůvodněná, aby umožnila hospodářskému subjektu jednajícímu s náležitou péčí

přiměřeně určit a posoudit údajně nezákonný obsah a v případě potřeby přijmout potřebná opatření. Takové zjištění nebo dozvědění se však nelze vyvozovat pouze z obecného povědomí poskytovatele o tom, že jeho služba je rovněž využívána k ukládání nezákonného obsahu. Kromě toho skutečnost, že poskytovatel automaticky indexuje informace nahrané do své služby, že má funkci vyhledávání nebo že doporučuje informace na základě profilů nebo preferencí příjemců služby, nepostačuje k tomu, aby se usuzovalo, že tento poskytovatel má „konkrétní“ vědomost o protiprávních činnostech prováděných na této platformě nebo o nezákonném obsahu na této platformě uloženém.

- (23) Výjimka z odpovědnosti by se neměla použít, pokud příjemce služby jedná z pověření poskytovatele hostingové služby nebo pod jeho dohledem. Například pokud poskytovatel online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku určuje cenu zboží nebo služeb nabízených tímto obchodníkem, lze mít za to, že daný obchodník jedná z pověření této online platformy nebo pod jejím dohledem.
- (24) Aby byla zajištěna účinná ochrana spotřebitelů při uzavírání zprostředkovaných obchodních transakcí online, neměli by mít určití poskytovatelé hostingových služeb, konkrétně online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, možnost využít výjimku z odpovědnosti poskytovatelů hostingových služeb, která je stanovena v tomto nařízení, pokud tyto online platformy prezentují příslušné informace týkající se dotyčných transakcí způsobem, který vede spotřebitele k domněnce, že informace poskytl online platformy samotné nebo obchodníci, kteří jednájí z pověření těchto platform či pod jejich kontrolou, a že tyto platformy tudíž informace znají nebo kontrolují, ačkoli ve skutečnosti tomu tak být nemusí. Příkladem takového chování by mohl být případ, kdy online platforma jasně nezobrazuje totožnost obchodníka, jak je vyžadováno podle tohoto nařízení, kdy online platforma neuvádí totožnost nebo kontaktní údaje obchodníka před uzavřením smlouvy mezi obchodníkem a spotřebitelem nebo kdy online platforma daný výrobek nebo službu prodává pod svým vlastním jménem, a nikoli s uvedením jména obchodníka, který je dodává. V tomto ohledu je třeba na základě všech relevantních okolností objektivně určit, zda by prezentace mohla vyvolávat u průměrného spotřebitele přesvědčení, že dané informace byly poskytnuty samotnou online platformou nebo obchodníky jednajícími z jejího pověření či pod jejím dohledem.
- (25) Výjimkami z odpovědnosti stanovenými v tomto nařízení by neměla být dotčena možnost zdržovacích příkazů různého druhu vydaných vůči poskytovateli zprostředkovatelských služeb, třebaže splňují podmínky stanovené v rámci těchto výjimek. Tyto zdržovací příkazy by mohly mít zejména podobu rozhodnutí soudů nebo správních orgánů vydaných v souladu s právem Unie a vyžadujících ukončení protiprávních jednání nebo předcházení protiprávním jednáním, včetně odstranění nezákonného obsahu specifikovaného v těchto rozhodnutích, nebo znemožnění přístupu k němu.
- (26) Aby byla zajištěna právní jistota a nedocházelo k odrazování od činností, které mají za cíl odhalovat a identifikovat nezákonný obsah a zasáhnout proti tomuto obsahu a které poskytovatelé všech kategorií zprostředkovatelských služeb vykonávají dobrovolně, je třeba vyjasnit, že pouhá skutečnost, že poskytovatelé vykonávají tyto činnosti, nevede k nedostupnosti výjimek z odpovědnosti stanovených v tomto nařízení, jsou-li tyto činnosti prováděny v dobré víře a s náležitou péčí. Podmínka jednání v dobré víře a s náležitou péčí by měla zahrnovat objektivní, nediskriminační a přiměřené jednání s náležitým ohledem na práva a oprávněné zájmy všech zúčastněných stran a poskytování nezbytných záruk proti neoprávněnému odstranění zákonného obsahu v souladu s cílem a požadavky tohoto nařízení. Za tímto účelem by dotčení poskytovatelé měli například přijmout přiměřená opatření k zajištění toho, aby v případech, kdy se k provádění těchto činností používají automatizované nástroje, byla příslušná technologie dostatečně spolehlivá pro účely maximálního omezení míry chyb. Mimoto je vhodné vyjasnit, že pouhá skutečnost, že poskytovatelé přijímají v dobré víře opatření ke splnění požadavků práva Unie, včetně požadavků stanovených v tomto nařízení, pokud jde o provádění jejich smluvních podmínek, neměla vést k nedostupnosti výjimek z odpovědnosti stanovených v tomto nařízení. Jakékoli takové činnosti a opatření, jež mohl daný poskytovatel uskutečnit, by proto neměly být zohledněny při určování, zda poskytovatel může využít výjimku z odpovědnosti, zejména co se týká toho, zda poskytovatel poskytuje svou službu neutrálně, a může tudíž spadat do oblasti působnosti příslušného ustanovení, aniž by však toto pravidlo znamenalo, že se poskytovatel o ně může nutně opírat. Dobrovolná opatření by neměla být využívána k obcházení povinností poskytovatelů zprostředkovatelských služeb podle tohoto nařízení.

- (27) Přestože se pravidla odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb stanovená v tomto nařízení soustředí na výjimku z odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, je důležité připomenout, že navzdory obecně důležité úloze, kterou tito poskytovatelé hrají, by se problém související s nezákonným obsahem a protiprávními činnostmi přenášenými nebo uchovávanými online neměl řešit výhradně zaměřením se na jejich odpovědnost a povinnosti. Je-li to možné, měly by se třetí strany dotčené nezákonným obsahem přenášeným nebo uchovávaným online pokusit vyřešit konflikty související s tímto obsahem bez účasti dotýčných poskytovatelů zprostředkovatelských služeb. Příjemci služby by se měli pokládat za odpovědné za nezákonný obsah, který poskytují a mohou veřejně šířit prostřednictvím zprostředkovatelských služeb, pokud tak stanoví použitelná pravidla práva Unie a vnitrostátního práva určující tuto odpovědnost. Je-li to vhodné, měly by šíření nezákonného obsahu online v souladu s použitelným právem pomoci zabránit i jiné subjekty, jako jsou moderátoři skupin v uzavřeném online prostředí, zejména v případě velkých skupin. Je-li kromě toho nutné zapojit poskytovatele služeb informační společnosti, včetně poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, měly by být žádosti nebo rozhodnutí týkající se této účasti zpravidla určeny konkrétnímu poskytovateli, který je z technického a provozního hlediska schopen přijmout opatření proti konkrétním položkám nezákonného obsahu, aby se zabránilo možným nepříznivým dopadům na dostupnost a přístupnost informací, které nepředstavují nezákonný obsah, a aby se tyto účinky omezily na minimum.
- (28) Od roku 2000 se objevují nové technologie, které zlepšují dostupnost, účelnost, rychlost, spolehlivost, kapacitu a bezpečnost systémů pro přenos údajů, možnost jejich vyhledávání a ukládání online, což vede ke stále složitějšímu online ekosystému. V tomto ohledu je třeba připomenout, že poskytovatelé služeb, kteří zřizují a podporují základní logickou architekturu a řádné fungování internetu, včetně pomocných technických funkcí, mohou rovněž využít výjimky z odpovědnosti stanovené v tomto nařízení, pokud se jejich služby považují za služby „prostého přenosu“, služby „ukládání do mezipaměti“ nebo „hostingové“ služby. Mezi tyto služby patří například bezdrátové místní sítě, služby systému doménových jmen, rejstříky názvů domén nejvyšší úrovně, registrátoři, certifikační orgány, které vydávají digitální osvědčení, virtuální soukromé sítě, internetové vyhledávače, služby cloudové infrastruktury nebo sítě pro doručování obsahu, jež umožňují, lokalizují nebo zlepšují funkce jiných poskytovatelů zprostředkovatelských služeb. Obdobně se značně změnily i služby používané ke komunikačním účelům a technické prostředky k jejich poskytování, což vedlo ke vzniku online služeb, jako jsou internetová telefonie, posílání zpráv a služba internetové elektronické pošty, kdy je komunikace zajištěna prostřednictvím služby přístupu k internetu. Rovněž tyto služby mohou využít výjimek z odpovědnosti, jestliže se pokládají za službu „prostého přenosu“, službu „ukládání do mezipaměti“ nebo „hostingovou“ službu.
- (29) Zprostředkovatelské služby zahrnují širokou škálu ekonomických činností, které probíhají online a které se neustále vyvíjejí s cílem zajistit rychlý, bezpečný a zabezpečený přenos informací a zajistit pohodlí pro všechny účastníky online ekosystému. Například zprostředkovatelské služby „prostého přenosu“ zahrnují obecné kategorie služeb, jako jsou výměnné uzly internetu, bezdrátové přístupové body, virtuální soukromé sítě, služby a resolversy systému doménových jmen (DNS), registry názvů domén nejvyšší úrovně, registrátoři, certifikační orgány vydávající digitální certifikáty, internetová telefonie a jiné interpersonální komunikační služby, zatímco obecné příklady zprostředkovatelských služeb „ukládání do mezipaměti“ zahrnují pouhé poskytování sítí pro doručování obsahu, reverzní proxy služby nebo proxy služby k úpravě obsahu. Tyto služby mají zásadní význam pro zajištění hladkého a efektivního přenosu informací poskytovaných na internetu. Mezi „hostingové“ služby patří kategorie služeb, jako jsou cloud computing, webhosting, placené referenční služby nebo služby umožňující sdílení informací a obsahu online, včetně ukládání a sdílení souborů. Zprostředkovatelské služby mohou být poskytovány samostatně, jako součást jiného typu zprostředkovatelské služby, nebo současně s jinými zprostředkovatelskými službami. Skutečnost, zda konkrétní služba představuje službu „prostého přenosu“, službu „ukládání do mezipaměti“ nebo „hostingovou“ službu, závisí pouze na jejích technických funkcích, které se mohou časem vyvíjet, a měla by být posuzována případ od případu.
- (30) Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb by neměli de iure ani de facto podléhat povinnosti monitorování, pokud jde o povinnosti obecné povahy. To se netýká povinností monitorování v konkrétním případě, a zejména tím nejsou dotčena rozhodnutí vnitrostátních orgánů v souladu s vnitrostátními právními předpisy, které jsou v souladu s právem Unie podle výkladu Soudního dvora Evropské unie, a v souladu s podmínkami stanovenými v tomto nařízení. Nic v tomto nařízení by se nemělo považovat za uložení obecné povinnosti monitorování nebo aktivního zjišťování potřebných údajů nebo za obecnou povinnost poskytovatelů přijímat ve vztahu k nezákonnému obsahu aktivní opatření.

- (31) V závislosti na právním řádu každého členského státu a na dotčené oblasti práva mohou vnitrostátní justiční nebo správní orgány, včetně donucovacích orgánů, poskytovatelům zprostředkovatelských služeb nařídit, aby přijali opatření proti jedné nebo vícero určitým konkrétním položkám nezákonného obsahu nebo poskytli určité konkrétní informace. Vnitrostátní právní předpisy, na jejichž základě jsou tyto příkazy vydávány, se značně liší a příkazy se v rostoucí míře využívají v přeshraničních situacích. Aby bylo zajištěno, že tyto příkazy lze účinně a efektivně splnit, zejména v přeshraničním kontextu, tak, aby dotčené orgány veřejné moci mohly vykonávat své úkoly, aniž by byla poskytovatelům uložena nepřiměřená zátěž a aniž by byla nepřiměřeně dotčena práva a oprávněné zájmy třetích stran, je nezbytné stanovit určité podmínky, které by tyto příkazy měly splňovat, a určité dodatečné požadavky týkající se zpracování těchto příkazů. Toto nařízení by proto mělo harmonizovat pouze určité konkrétní minimální podmínky, které by tyto příkazy měly splňovat, aby poskytovatelé zprostředkovatelských služeb měli povinnost příslušné orgány o provedení těchto příkazů informovat. Toto nařízení proto neposkytuje právní základ pro vydávání takových příkazů ani neupravuje jejich územní působnost nebo přeshraniční vymáhání.
- (32) Použitelné unijní nebo vnitrostátní právní předpisy, na jejichž základě jsou tyto příkazy vydávány, by mohly vyžadovat dodatečné podmínky a měly by být základem pro vymáhání příslušných příkazů. V případě nedodržení těchto příkazů by měl mít vydávající členský stát možnost je vymáhat v souladu se svým vnitrostátním právem. Uvedené použitelné vnitrostátní právo by mělo být v souladu s právem Unie, včetně ustanovení Listiny a ustanovení Smlouvy o fungování EU o svobodě usazování a svobodě poskytování služeb v rámci Unie, zejména pokud jde o služby hazardních her a sázek online. Obdobně platí, že použitím těchto vnitrostátních právních předpisů pro vymáhání příslušných příkazů nejsou dotčeny platné právní předpisy Unie nebo mezinárodní dohody uzavřené Uní nebo členskými státy, které se týkají přeshraničního uznávání, výkonu a vymáhání takových příkazů, zejména v občanských a trestních věcech. Na druhé straně by se na výkon povinnosti informovat příslušné orgány o provedení uvedených příkazů měla, na rozdíl od vymáhání samotných příkazů, vztahovat pravidla uvedená v tomto nařízení.
- (33) Poskytovatel zprostředkovatelských služeb by měl vydávající orgán bez zbytečného odkladu informovat o provedení příkazů ve lhůtách stanovených v použitelném právu Unie nebo vnitrostátním právu.
- (34) Příslušné vnitrostátní orgány by měly mít možnost vydávat příkazy k přijetí opatření proti obsahu, jenž je považován za nezákonný, nebo příkazy k poskytnutí informací na základě práva Unie nebo vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie, zejména s Listinou, a adresovat je poskytovatelům zprostředkovatelských služeb, včetně těch, kteří jsou usazeni v jiném členském státě. Tímto nařízením by však nemělo být dotčeno právo Unie v oblasti justiční spolupráce v občanských nebo trestních věcech, včetně nařízení (EU) č. 1215/2012 a nařízení o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech, ani vnitrostátní trestní nebo občanské procesní právo. Pokud tedy tyto právní předpisy v rámci trestního nebo občanského řízení stanoví podmínky, jež jsou dodatečné k podmínkám stanoveným v tomto nařízení nebo jsou s nimi neslučitelné, pokud jde o příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu nebo k poskytnutí informací, podmínky stanovené v tomto nařízení by se nemusely použít nebo by mohly být upraveny. Zejména povinnost koordinátora digitálních služeb z členského státu vydávajícího orgánu předat kopii příkazů všem ostatním koordinátorům digitálních služeb se v souvislosti s trestním řízením nemusí použít nebo by mohla být upravena, pokud tak stanoví platné vnitrostátní trestní právo procesní.

Kromě toho povinnost, aby příkazy obsahovaly odůvodnění, proč se jedná o nezákonný obsah, by měla být v případě potřeby upravena v souladu s platným vnitrostátním trestním právem procesním v oblasti prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů. V neposlední řadě by mohlo být uplatnění povinnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb informovat příjemce služby odloženo v souladu s použitelným právem Unie nebo vnitrostátním právem, zejména v kontextu trestního, občanského nebo správního řízení. Příkazy by navíc měly být vydávány v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a zákazem obecných povinností monitorování informací nebo aktivního vyhledávání okolností nasvědčujících protiprávní činnosti, jak je stanoveno v tomto nařízení. Podmínkami a požadavky stanovenými v tomto nařízení, které se vztahují na příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu, nejsou dotčeny jiné akty Unie, které stanoví podobné systémy pro jednání proti určitým druhům nezákonného obsahu, jako jsou nařízení (EU) 2021/784, nařízení (EU) 2019/1020 nebo nařízení (EU) 2017/2394, které donucovacím orgánům členských států pro ochranu spotřebitele svěřují zvláštní pravomoci přikázat poskytnutí informací, přičemž podmínkami a požadavky, které se vztahují na příkazy k poskytnutí

informací, nejsou dotčeny jiné akty Unie, které stanoví podobná relevantní pravidla pro konkrétní odvětví. Těmito podmínkami a požadavky by neměla být dotčena pravidla týkající se ukládání a uchovávání údajů podle použitelného vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie, a žádostmi donucovacích orgánů o zachování důvěrnosti v souvislosti s nezveřejněním informací. Těmito podmínkami a požadavky by neměla být dotčena možnost členských států požadovat, aby poskytovatel zprostředkovatelských služeb zabránil porušení předpisů, a to v souladu s právem Unie včetně tohoto nařízení, a zejména se zákazem ukládání obecných povinností v oblasti monitorování.

- (35) Podmínky a požadavky stanovené v tomto nařízení by měly být splněny nejpozději v okamžiku, kdy je příkaz dotčenému poskytovateli předán. Příkaz může být vydán v jednom z úředních jazyků vydávajícího orgánu dotčeného členského státu. Pokud se však uvedený jazyk liší od jazyka uvedeného poskytovatelem zprostředkovatelských služeb nebo od jiného úředního jazyka členských států, na němž se orgán vydávající příkaz a poskytovatel zprostředkovatelských služeb dohodnou, měl by být k předání příkazu připojen překlad alespoň těch částí příkazu, které jsou stanoveny v tomto nařízení. Pokud se poskytovatel zprostředkovatelských služeb dohodl s orgány členského státu na používání konkrétního jazyka, mělo by mu být doporučeno, aby přijímal příkazy vydané orgány v jiných členských státech ve stejném jazyce. Příkazy by měly obsahovat informace, které adresátovi umožní identifikovat vydávající orgán, případně včetně kontaktních údajů kontaktního místa v rámci uvedeného orgánu, a ověřit pravost příkazu.
- (36) Územní působnost těchto příkazů k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu by měla být jednoznačně stanovena na základě použitelných právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, které umožňují vydání příkazu, a neměla by jít nad rámec toho, co je naprosto nezbytné k dosažení jeho cílů. V tomto ohledu by měl vnitrostátní justiční nebo správní orgán vydávající příkaz, kterým může být donucovací orgán, uvážit cíl, jehož má příkaz dosáhnout, v souladu s právním základem umožňujícím jeho vydání, a práva a oprávněné zájmy všech třetích stran, jichž se může příkaz týkat, zejména jejich základní práva podle Listiny. Zejména v přeshraničním kontextu by měl být účinek příkazu omezen na území vydávajícího členského státu, pokud nezákonnost obsahu nevyplývá přímo z práva Unie nebo pokud se vydávající orgán nedomnívá, že dotčená práva vyžadují širší územní působnost v souladu s právem Unie a mezinárodním právem a při zohlednění zájmů mezinárodního společenství.
- (37) Příkazy k poskytnutí informací upravené tímto nařízením se týkají vytváření konkrétních informací o jednotlivých příjemcích dotčené zprostředkovatelské služby, kteří jsou v těchto příkazech identifikováni, za účelem zjištění, zda příjemci služeb dodržují použitelná unijní či vnitrostátní pravidla. Tyto příkazy by měly vyžadovat informace, jejichž cílem je umožnit identifikaci příjemců dotčené služby. Na příkazy týkající se informací o skupině příjemců služby, kteří nejsou konkrétně určeni, včetně příkazů k poskytnutí souhrnných informací vyžadovaných pro statistické účely nebo pro tvorbu politik založenou na důkazech, se proto požadavky tohoto nařízení, které se týkají poskytování informací, nevztahují.
- (38) Příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu a k poskytnutí informací podléhají pravidlům zaručujícím příslušnost členského státu, v němž je usazen poskytovatel služby, jemuž je příkaz určen, a pravidlům stanovícím možné odchylky od této příslušnosti v určitých případech stanovených v článku 3 směrnice 2000/31/ES pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v uvedeném článku. Jelikož se dotyčné příkazy týkají konkrétních položek nezákonného obsahu či konkrétních informací, pak v případě, že jsou určeny poskytovatelům zprostředkovatelských služeb usazeným v jiném členském státě, v zásadě neomezují svobodu těchto poskytovatelů poskytovat služby na přeshraničním základě. Pravidla stanovená v článku 3 směrnice 2000/31/ES, včetně pravidel týkajících se potřeby odůvodnit opatření odchylovající se od příslušnosti členského státu, v němž je poskytovatel služby usazen, z určitých konkrétních důvodů, a týkajících se oznámení těchto opatření, se proto na tyto příkazy nevztahují.

- (39) Požadavky na poskytnutí informací o mechanismech pro zjednávání nápravy, které mají poskytovatel zprostředkovatelské služby a příjemce služby, který obsah poskytl, k dispozici, zahrnují požadavek poskytnout informace o správních mechanismech pro vyřizování stížností a o soudních prostředcích nápravy, včetně odvolání proti příkazům vydaným justičními orgány. Kromě toho by koordinátoři digitálních služeb mohli vypracovat vnitrostátní nástroje a pokyny, pokud jde o mechanismy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy, použitelné na jejich území, s cílem usnadnit příjemcům služby k těmto mechanismům přístup. V neposlední řadě by členské státy při uplatňování tohoto nařízení měly dodržovat základní právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, jak je stanoveno v článku 47 Listiny. Toto nařízení by proto nemělo příslušným vnitrostátním justičním nebo správním orgánům bránit v tom, aby na základě použitelného práva Unie nebo vnitrostátního práva vydaly příkaz obnovit obsah v případě, že byl v souladu se smluvními podmínkami poskytovatele zprostředkovatelské služby, avšak byl uvedeným poskytovatelem služeb mylně považován za nezákonný a byl odstraněn.
- (40) Aby bylo dosaženo cílů tohoto nařízení, a zejména lepšího fungování vnitřního trhu, a aby bylo zajištěno bezpečné a transparentní online prostředí, je nutné stanovit jasný, účinný, předvídatelný a vyvážený soubor harmonizovaných povinností náležité péče, které jsou uloženy poskytovatelům zprostředkovatelských služeb. Tyto povinnosti by měly zejména zaručit různé cíle veřejné politiky, jako jsou bezpečnost a důvěra příjemců služby, mimo jiné spotřebitelů, nezletilých a uživatelů, kteří jsou zvláště ohroženi nenávisťnými výroky, sexuálním obtěžováním nebo jiným diskriminačním zacházením, ochrana příslušných základních práv zakotvených v Listině, smysluplná odpovědnost těchto poskytovatelů a posílení postavení příjemců a jiných dotčených stran, přičemž je zároveň usnadněn nezbytný dohled příslušných orgánů.
- (41) V tomto ohledu je důležité, aby byly povinnosti náležité péče přizpůsobeny typu, velikosti a povaze dotčené zprostředkovatelské služby. Toto nařízení proto stanoví základní povinnosti vztahující se na všechny poskytovatele zprostředkovatelských služeb, jakož i dodatečné povinnosti pro poskytovatele hostingových služeb a konkrétněji pro poskytovatele online platform a velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů. Spadají-li poskytovatelé zprostředkovatelských služeb s ohledem na povahu svých služeb a svou velikost do několika různých kategorií, měli by dodržovat všechny odpovídající povinnosti stanovené v tomto nařízení ve vztahu k těmto službám. Tyto harmonizované povinnosti náležité péče, které by měly být přiměřené a neměly by být stanoveny svévolně, jsou nezbytné k řešení stanovených cílů veřejného zájmu, jako jsou ochrana oprávněných zájmů příjemců služby, řešení nezákonných praktik a ochrana základních práv zakotvených v Listině. Povinnosti náležité péče jsou na problematice odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb nezávislé, a tyto záležitosti je tedy třeba posuzovat odděleně.
- (42) Aby se usnadnila bezproblémová a účelná obousměrná komunikace, a to i případným potvrzením přijetí takové komunikace, týkající se záležitostí, jimiž se toto nařízení zabývá, měli by mít poskytovatelé zprostředkovatelských služeb povinnost určit jednotné elektronické kontaktní místo a zveřejnit a aktualizovat příslušné informace o něm, včetně jazyků, které se mají při této komunikaci používat. Elektronické kontaktní místo mohou využívat také důvěryhodní oznamovatelé a profesní subjekty, které mají k poskytovateli zprostředkovatelských služeb zvláštní vztah. Na rozdíl od právního zástupce by mělo elektronické kontaktní místo sloužit provozním účelům a nemuselo by se jednat o fyzické místo. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb mohou určit pro plnění požadavků tohoto nařízení a pro účely jiných právních aktů Unie stejné jednotné kontaktní místo. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb se vyzývají, aby při určování jazyků komunikace zajistili, aby zvolené jazyky samy o sobě nepředstavovaly překážku komunikace. V případě potřeby by mělo být možné, aby se poskytovatelé zprostředkovatelských služeb a orgány členských států dohodli na používání určitého komunikačního jazyka nebo aby usilovali o nalezení jiných prostředků k překonání jazykové bariéry, a to i za použití všech dostupných technologických prostředků nebo interních a externích lidských zdrojů.
- (43) Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb by rovněž měli mít povinnost určit jednotné kontaktní místo pro příjemce služeb, umožňující rychlou, přímou a účinnou komunikaci, a to hlavně snadno dostupným způsobem, jako například na základě telefonního čísla, e-mailové adresy, elektronického kontaktního formuláře, chatbotů nebo výměny rychlých zpráv. Pokud uživatel služby komunikuje s chatboty, mělo by to být výslovně uvedeno. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb by měli příjemcům služeb umožnit, aby si zvolili prostředky přímé a účinné komunikace, které nejsou založeny pouze na automatizovaných nástrojích. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb by se měli v rozumných mezích maximálně vynasnažit o to, aby zajistili rychlou a účinnou komunikaci tím, že pro tyto účely vyčlení dostatek lidských a finančních zdrojů.

- (44) Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb, kteří jsou usazeni ve třetí zemi a kteří nabízejí služby v Unii, by měli ustanovit v Unii právního zástupce s dostatečným pověřením a relevantním orgánům poskytnout informace týkající se jejich právních zástupců a tyto informace zveřejnit. V zájmu splnění uvedené povinnosti by měli navíc zajistit, aby ustanovený právní zástupce měl nezbytné pravomoci a zdroje ke spolupráci s relevantními orgány. Tak by tomu mohlo být například v případě, kdy poskytovatel zprostředkovatelských služeb ustanoví dceřiný podnik téže skupiny jako poskytovatel nebo svůj mateřský podnik, pokud jsou uvedený dceřiný nebo mateřský podnik usazeny v Unii. Nemusí tomu tak být například v případě, kdy se na právního zástupce vztahuje reorganizace, úpadek či insolvence fyzických nebo právnických osob. Uvedená povinnost by měla umožnit účinný dohled a v případě potřeby vymáhání tohoto nařízení ve vztahu k dotyčným poskytovatelům. Mělo by být možné, aby právní zástupce přijal v souladu s vnitrostátním právem pověření od více než jednoho poskytovatele zprostředkovatelských služeb. Právní zástupce by měl mít možnost působit také jako kontaktní osoba, jsou-li splněny příslušné požadavky tohoto nařízení.
- (45) Přestože by v zásadě měla být respektována smluvní svoboda poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, je vhodné stanovit určitá pravidla týkající se obsahu, uplatňování a vymáhání smluvních podmínek stanovených těmito poskytovateli v zájmu transparentnosti, ochrany příjemců služby a zabránění nespravedlivým či svévolným výsledkům. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb by měli ve svých smluvních podmínkách jasně uvést a aktualizovat informace týkající se důvodů možného omezení poskytování svých služeb. Měli by především uvést informace o veškerých zásadách, postupech, opatřeních a nástrojích používaných za účelem moderování obsahu, a to i pokud jde o rozhodování založené na algoritmech a lidský přezkum, a také jednacím řád svého interního systému pro vyřizování stížností. Měli by rovněž poskytnout snadno dostupné informace o právu používání služby ukončit. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb mohou k objasnění hlavních prvků požadavků na informace stanovených v tomto nařízení použít ve svých podmínkách poskytování služby grafické prvky, například ikony či obrázky. Měli by vhodným způsobem informovat příjemce své služby o významných změnách smluvních podmínek, například pokud mění pravidla týkající se informací, které jsou v rámci jejich služby povoleny, nebo o jiných změnách, které by mohly mít přímý dopad na schopnost příjemců službu využívat.
- (46) Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb, které jsou primárně zaměřeny na nezletilé osoby, například svou koncepcí nebo marketingem, nebo které využívají převážně nezletilé osoby, by měli vyvinout zvláštní úsilí, aby bylo vysvětlení jejich smluvních podmínek pro nezletilé osoby snadno srozumitelné.
- (47) Při navrhování, uplatňování a prosazování těchto omezení by poskytovatelé zprostředkovatelských služeb neměli nikoho svévolně diskriminovat a měli by zohledňovat práva a oprávněné zájmy příjemců služby, včetně základních práv zakotvených v Listině. Poskytovatelé velmi velkých online platforem by například měli zejména věnovat náležitou pozornost svobodě projevu a svobodě informací, a to i svobodě a pluralitě sdělovacích prostředků. Všichni poskytovatelé zprostředkovatelských služeb by rovněž měli náležitě zohledňovat příslušné mezinárodní normy pro ochranu lidských práv, jako jsou obecné zásady Organizace spojených národů v oblasti podnikání a lidských práv.
- (48) Vzhledem k jejich zvláštní úloze a dosahu je vhodné uložit velmi velkým online platformám a velmi velkým internetovým vyhledávačům ještě dodatečné požadavky transparentnosti jejich smluvních podmínek a informování o nich. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů by proto měli své smluvní podmínky uvádět v úředních jazycích všech členských států, v nichž nabízejí své služby, a měli by rovněž příjemcům svých služeb poskytovat shrnutí hlavních prvků svých smluvních podmínek ve stručné a snadno čitelné podobě. V těchto shrnutích by měly být uvedeny hlavní body požadavků na informace, včetně možnosti snadno odstoupit od nepovinných ustanovení.

- (49) Aby byla zajištěna náležitá úroveň transparentnosti a odpovědnosti, měli by poskytovatelé zprostředkovatelských služeb zveřejňovat ve strojově čitelném formátu výroční zprávu, která bude v souladu s harmonizovanými požadavky stanovenými v tomto nařízení, o moderování obsahu, do něhož se zapojili, včetně opatření přijatých v důsledku uplatňování a vymáhání jejich smluvních podmínek. Aby se však zabránilo neúměrné zátěži, neměly by se tyto informační povinnosti v souvislosti s transparentností vztahovat na poskytovatele, kteří jsou mikropodniky či malými podniky vymezenými v doporučení Komise 2003/361/ES⁽²⁵⁾ a kteří nejsou velmi velkými online platformami ve smyslu tohoto nařízení.
- (50) Poskytovatelé hostingových služeb hrají v boji proti online nezákonnému obsahu obzvláště důležitou úlohu, neboť uchovávají informace poskytnuté příjemci služby na jejich žádost a obvykle umožňují přístup k těmto informacím ostatním příjemcům, někdy ve velkém měřítku. Je důležité, aby všichni poskytovatelé hostingových služeb bez ohledu na svou velikost zavedli snadno přístupné a uživatelsky přívětivé mechanismy oznamování a přijímání opatření, jež usnadňují oznamování konkrétních informací, které oznamující strana pokládá za nezákonný obsah, dotčenému poskytovateli hostingových služeb (dále jen „oznámení“), a na základě těchto oznámení může pak tento poskytovatel rozhodnout, zda s hodnocením souhlasí, či nikoli a zda chce dotýčný obsah odstranit nebo k němu znemožnit přístup (dále jen „opatření“). Tyto mechanismy by měly být jasně identifikovatelné, měly by být umístěny v blízkosti dotýčných informací a jejich nalezení a použití by mělo být stejně snadné jako v případě mechanismů pro oznamování obsahu, který porušuje smluvní podmínky poskytovatele hostingových služeb. Jsou-li splněny požadavky na oznámení, měly by mít fyzické osoby nebo subjekty možnost oznámit prostřednictvím jednoho oznámení více konkrétních položek údajně nezákonného obsahu, aby se zajistilo, že mechanismy oznamování a přijímání opatření budou fungovat efektivně. Mechanismus oznamování by měl umožnit, nikoli však vyžadovat, identifikaci osoby nebo subjektu podávajících oznámení. U některých druhů oznamovaných informací může být totožnost osoby nebo subjektu podávajících oznámení nezbytná k určení toho, zda dotčené informace mají nezákonný obsah. Povinnost zavést mechanismy oznamování a přijímání opatření by se měly vztahovat například na služby ukládání a sdílení souborů, hostingové služby, reklamní servery a tzv. pastebiny, pokud se pokládají za hostingové služby, na něž se vztahuje toto nařízení.
- (51) Vzhledem k tomu, že je třeba náležitě zohlednit základní práva všech dotčených stran zaručená Listinou, měla by být veškerá opatření přijatá poskytovatelem hostingových služeb na základě přijetí oznámení přísně cílená v tom smyslu, že by měla sloužit k odstranění konkrétních informací považovaných za nezákonný obsah nebo znemožnit přístup k nim, aniž by byly nepřiměřeně dotčeny svoboda projevu a svoboda informací příjemců služby. Oznámení by proto měla být zpravidla určena poskytovatelům hostingových služeb, u nichž lze důvodně očekávat, že je v jejich technických a operačních možnostech zasáhnout proti takovým konkrétním informacím. Poskytovatelé hostingových služeb, kteří obdrží oznámení, u něhož nemohou z technických nebo operačních důvodů konkrétní informaci odstranit, by měli informovat osobu nebo subjekt, jež oznámení podaly.
- (52) Pravidla pro tyto mechanismy oznamování a přijímání opatření by měla být na úrovni Unie harmonizována, aby bylo umožněno včasné, náležitě pečlivé a nesvévolné zpracování oznámení na základě pravidel, která jsou jednotná, transparentní a jasná a která poskytují spolehlivé záruky na ochranu práv a oprávněných zájmů všech dotčených stran, zejména jejich základních práv zaručených Listinou, bez ohledu na členský stát, v němž jsou usazeny nebo v němž mají bydliště, a dotčenou oblast práva. K uvedeným základním právům mimo jiné patří: pokud jde o příjemce služby, svoboda projevu, svobodu informací, právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, zákaz diskriminace a právo na účinnou právní ochranu; pokud jde o poskytovatele služeb, svoboda podnikání včetně smluvní svobody; pokud jde o strany dotčené nezákonným obsahem, právo na lidskou důstojnost, práva dítěte, právo na ochranu vlastnictví včetně duševního vlastnictví a zákaz diskriminace. Poskytovatelé hostingových služeb by měli na základě oznámení jednat včas, zejména s ohledem na druh oznamovaného nezákonného obsahu a naléhavost přijetí opatření. Lze například očekávat, že tito poskytovatelé budou jednat bezodkladně, pokud je oznámen údajně nezákonný obsah zahrnující ohrožení života nebo bezpečnosti osob. Poskytovatel hostingových služeb by měl osobu nebo subjekt, které konkrétní obsah oznámily, bez zbytečného odkladu po přijetí rozhodnutí informovat o tom, zda bude na základě oznámení jednat, či nikoli.

⁽²⁵⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (53) Mechanismy oznamování a přijímání opatření by měly umožňovat podávání oznámení, která jsou dostatečně přesná a náležitě odůvodněná, aby dotčenému poskytovateli hostingových služeb umožnila přijmout s náležitou péčí informované rozhodnutí v souladu se svobodou projevu a svobodou informací, pokud jde o obsah, jehož se oznámení týká, zejména zda má být tento obsah považován za nezákonný a zda má být odstraněn nebo zda má být přístup k němu znemožněn. Mechanismy by měly mít takovou podobu, která umožní podávat oznámení s vysvětlením důvodů, proč má osoba nebo subjekt podávající oznámení za to, že se jedná o nezákonný obsah, a s jasným popisem umístění takového obsahu. Pokud oznámení obsahuje dostatečné informace, které poskytovateli hostingových služeb jednajícím s náležitou péčí umožňují stanovit bez podrobného právního přezkumu zjevnou nezákonnost obsahu, mělo by se mít za to, že toto oznámení vede ke zjištění nezákonnosti či dozvědění se o ní. S výjimkou podávání oznámení týkajících se trestných činů uvedených v článcích 3 až 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU⁽²⁶⁾ by tyto mechanismy měly od osoby nebo subjektu podávajících oznámení žádat uvedení jejich totožnosti, aby se zabránilo zneužití.
- (54) Jestliže se poskytovatel hostingových služeb rozhodne na základě toho, že informace poskytnuté příjemci jsou nezákonným obsahem nebo jsou neslučitelné s jeho smluvními podmínkami, odstraní informace poskytnuté příjemcem služby či k nim znemožní přístup nebo jinak omezí viditelnost těchto informací nebo jejich zpeněžení, například po obdržení oznámení nebo z vlastního podnětu, a to i výhradně automatizovanými postupy, měl by jasně a srozumitelně informovat příjemce o svém rozhodnutí, svých důvodech a dostupných možnostech nápravy tohoto rozhodnutí, pokud jde o negativní důsledky, jež mohou tato rozhodnutí mít pro příjemce, včetně s ohledem na výkon jeho základního práva na svobodu projevu. Tato povinnost by měla platit bez ohledu na důvody rozhodnutí, zejména to, zda opatření bylo přijato proto, že se oznámené informace pokládají za nezákonný obsah nebo za informace neslučitelné s použitelnými smluvními podmínkami. Pokud bylo rozhodnutí přijato na základě oznámení, měl by poskytovatel hostingových služeb sdělit příjemci služby totožnost osoby nebo subjektu, které oznámení podaly, pouze pokud jsou tyto informace nezbytné k určení nezákonnosti obsahu, například v případech porušení práv duševního vlastnictví.
- (55) Omezení viditelnosti může spočívat v přiřazení horší pozice v pořadí nebo v doporučovacích systémech, jakož i v omezení dostupnosti pro jednoho nebo více příjemců služby nebo v zablokování uživatele v rámci online komunity bez jeho vědomí („shadow banning“). Zpeněžení informací poskytovaných příjemcem služby prostřednictvím příjmů z reklamy může být omezeno pozastavením nebo ukončením peněžní platby nebo příjmů souvisejících s těmito informacemi. Povinnost uvádět odůvodnění by se však neměla vztahovat na klamavý komerční obsah ve velkém objemu šířený úmyslnou manipulací se službou, zejména neautentickým využíváním služby, jako jsou používání botů nebo falešných účtů nebo jiné klamavé způsoby využívání služby. Bez ohledu na dostupné možnosti napadení rozhodnutí poskytovatele hostingových služeb by měl mít příjemce služby vždy právo na účinný soudní prostředek nápravy v souladu s vnitrostátním právem.
- (56) Poskytovatel hostingových služeb se může v některých případech, například prostřednictvím oznámení podaného oznamující stranou nebo vlastních dobrovolných opatření, dozvědět o informacích týkajících se určité činnosti příjemce služby, například poskytování určitých druhů nezákonného obsahu, jež s ohledem na všechny příslušné okolnosti, jichž si je vědom, přiměřeně odůvodňují podezření, že se uvedený příjemce mohl dopustit, může dopouštět nebo se pravděpodobně dopustí trestného činu ohrožujícího život nebo bezpečnost osoby nebo osob, jako jsou trestné činy uvedené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU⁽²⁷⁾, směrnici 2011/93/EU nebo ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541⁽²⁸⁾. Například konkrétní položky obsahu by mohly vést k podezření na ohrožení veřejnosti, jako je podněcování k terorismu ve smyslu článku 21 směrnice (EU) 2017/541. V takových případech by poskytovatel hostingových služeb měl o tomto podezření neprodleně informovat příslušné donucovací orgány. Měl by jim poskytnout veškeré relevantní informace, které má k dispozici,

⁽²⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁽²⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁽²⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

včetně případného dotčeného obsahu a, jsou-li k dispozici, také informace o času zveřejnění obsahu, včetně určeného časového pásma, vysvětlení svého podezření a informací nezbytných k lokalizaci a identifikaci daného příjemce služby. Toto nařízení neposkytuje právní základ pro profilování příjemců služeb za účelem případného zjišťování trestných činů poskytovateli hostingových služeb. Poskytovatelé hostingových služeb by při informování donucovacích orgánů měli dodržovat také jiná použitelná pravidla unijního či vnitrostátního práva v oblasti ochrany práv a svobod jednotlivců.

- (57) Aby se zamezilo neúměrné zátěži, neměly by se dodatečné povinnosti uložené podle tohoto nařízení poskytovatelům online platform, včetně platform umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, vztahovat na poskytovatele, kteří splňují kritéria pro označení jako mikropodniky nebo malé podniky podle doporučení 2003/361/ES. Ze stejného důvodu by se tyto dodatečné povinnosti neměly vztahovat ani na poskytovatele online platform, kteří v minulosti splnili kritéria pro označení jako mikropodniky nebo malé podniky, po dobu dvanácti měsíců poté, co toto postavení ztratili. Tito poskytovatelé by neměli být vyloučeni z povinnosti poskytovat informace o průměrném měsíčním počtu aktivních příjemců služby na žádost koordinátora digitálních služeb v zemi usazení nebo na žádost Komise. Velmi velké online platformy nebo velmi velké internetové vyhledávače mají větší dosah a větší dopad na ovlivňování toho, jak příjemci služby získávají informace a komunikují online, a jejich provozovatelé by proto výhodu uvedeného vyloučení z této povinnosti mít neměli, bez ohledu na to, zda splňují nebo v nedávné době splňovali kritéria pro označení jako mikropodniky nebo malé podniky. Pravidla konsolidace stanovená v doporučení 2003/361/ES pomohou zajistit, aby nedocházelo k obcházení těchto dodatečných povinností. Nic v tomto nařízení nebrání poskytovatelům online platform, na něž se uvedené vyloučení vztahuje, aby dobrovolně zřídili systém, který splňuje jednu nebo více z těchto povinností.
- (58) Příjemci služby by měli mít možnost snadno a účinně napadnout určitá rozhodnutí poskytovatelů online platform, která se týkají nezákonnosti obsahu nebo jeho neslučitelnosti se smluvními podmínkami a která na ně mají nepříznivý dopad. Poskytovatelé on-line platform by proto měli mít povinnost zajistit interní systémy vyřizování stížností, které splňují určité podmínky, jejichž cílem je zajistit, aby tyto systémy byly snadno přístupné a vedly k rychlým a spravedlivým výsledkům, které nebudou svévolně diskriminační, a aby v případě použití automatizovaných postupů podléhaly lidskému přezkumu. Tyto systémy by měly umožnit všem příjemcům služby podat stížnost a neměly by stanovovat formální požadavky, jako jsou odkaz na konkrétní relevantní právní ustanovení nebo podrobná právní vysvětlení. Příjemci služby, kteří podali oznámení prostřednictvím mechanismu pro oznamování a přijímání opatření stanoveného v tomto nařízení nebo prostřednictvím mechanismu pro oznamování obsahu, který porušuje smluvní podmínky poskytovatele online platform, by měli být oprávněni využít mechanismus pro podávání a vyřizování stížností k napadení rozhodnutí poskytovatele online platform ohledně jejich oznámení, a to i pokud se domnívají, že opatření přijatá uvedeným poskytovatelem nebyla přiměřená. Možnost podat stížnost za účelem zrušení napadených rozhodnutí by měla být k dispozici nejméně po dobu šesti měsíců od okamžiku, kdy je poskytovatel online platform příjemcem služby o rozhodnutí informován.
- (59) Mimoto by měla být stanovena ustanovení umožňující mimosoudní řešení takových sporů v dobré víře, a to včetně sporů, jež nelze uspokojivě vyřešit prostřednictvím interních systémů pro vyřizování stížností, certifikovanými subjekty, které mají potřebnou nezávislost, prostředky a odborné znalosti, aby mohly svou činnost vykonávat spravedlivým, rychlým a nákladově efektivním způsobem. Nezávislost subjektů pro mimosoudní řešení sporů by měla být zajištěna rovněž na úrovni fyzických osob odpovědných za řešení sporů, a to i prostřednictvím pravidel pro vyloučení střetu zájmů. Poplatky účtované subjekty pro mimosoudní řešení sporů by měly být opodstatněné, činit řešení sporu pro spotřebitele dostupné, atraktivní, nenákladné a přiměřené a měly by být posuzovány individuálně. Je-li subjekt pro mimosoudní řešení sporů certifikován příslušným koordinátorem digitálních služeb, měla by být tato certifikace platná ve všech členských státech. Poskytovatelé online platform by měli mít možnost odmítnout uplatnění postupů mimosoudního řešení sporů podle tohoto nařízení, pokud tentýž spor, zejména pokud jde o dotčené informace a důvody pro přijetí napadeného rozhodnutí, účinky rozhodnutí a důvody pro napadení rozhodnutí, již vyřešil příslušný soud nebo jiný příslušný subjekt pro mimosoudní řešení sporů nebo pokud tentýž spor je již předmětem probíhajícího řízení u příslušného soudu nebo u jiného příslušného subjektu

pro mimosoudní řešení sporů. Příjemci služby by měli mít možnost volby mezi interním mechanismem pro vyřizování stížností, mimosoudním řešením sporů a možností zahájit v kterékoli fázi soudní řízení. Vzhledem k tomu, že výsledek postupu mimosoudního řešení sporů není závazný, nemělo by stranám být bráněno v tom, aby v souvislosti s tímž sporem zahájily soudní řízení. Možností napadnout rozhodnutí poskytovatelů online platform by neměla být žádným způsobem dotčena možnost domáhat se soudní nápravy v souladu s právními předpisy dotčeného členského státu, a tedy by nemělo být dotčeno uplatnění práva na účinnou právní ochranu podle článku 47 Listiny. Ustanovení tohoto nařízení, jež se týkají mimosoudního řešení sporů, by neměla požadovat, aby členské státy takové subjekty pro mimosoudní řešení sporů zřídily.

- (60) U smluvních sporů mezi spotřebiteli a podniky týkajících se pořízení zboží nebo služeb směrnice 2013/11/EU zajišťuje, aby spotřebitelé a podniky v Unii měli přístup k subjektům alternativního řešení sporů s osvědčením kvality. V této souvislosti by mělo být vyjasněno, že pravidly tohoto nařízení týkajícími se mimosoudního řešení sporů není zmíněná směrnice dotčena, včetně práva spotřebitelů podle směrnice ukončit svou účast v postupu v kterékoli jeho fázi, pokud jsou nespokojeni s jeho prováděním nebo průběhem.
- (61) Proti nezákonnému obsahu lze zakročit rychleji a spolehlivěji v případě, že poskyvatelé online platform přijmou potřebná opatření, která zajišťují, aby byla oznámení podaná důvěryhodnými oznamovateli, působícími ve své stanovené oblasti odbornosti, prostřednictvím mechanismů oznamování a přijímání opatření vyžadovaných tímto nařízením vyřízena přednostně, aniž by byl dotčen požadavek vyřídít všechna oznámení podaná v rámci těchto mechanismů a rozhodnout o nich včas, s náležitou péčí, a nikoli svévolně. Tento status důvěryhodného oznamovatele by měl udělovat koordinátor digitálních služeb členského státu, v němž je žadatel usazen, a měl by být uznán všemi poskytovateli online platform spadajícími do oblasti působnosti tohoto nařízení. Status důvěryhodného oznamovatele by měl být přiznán pouze subjektům, které nejsou fyzickými osobami, které mimo jiné prokázaly, že mají zvláštní odborné znalosti a způsobilost v oblasti boje proti nezákonnému obsahu a že vykonávají svou činnost s náležitou péčí, správně a objektivně. Tyto subjekty mohou mít veřejnoprávní povahu, jako jsou v případě teroristického obsahu například jednotky vnitrostátních donucovacích orgánů nebo Agentury Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (dále jen „Europol“) pro oznamování internetového obsahu, nebo může jít o nevládní organizace a soukromé nebo poloveřejné subjekty, například organizace, které jsou součástí sítě internetových horkých linek INHOPE pro oznamování dětské pornografie, a organizace angažující se v oznamování nezákonných rasistických a xenofobních projevů na internetu. Aby se zamezilo snížení přidané hodnoty takového mechanismu, měl by být celkový počet důvěryhodných oznamovatelů ustanovených v souladu s tímto nařízením omezen. Aniž je dotčeno právo soukromých subjektů nebo fyzických osob uzavírat s poskytovateli online platform dvoustranné dohody, vyzývají se zejména průmyslová sdružení zastupující zájmy svých členů, aby požádala o status důvěryhodných oznamovatelů.
- (62) Důvěryhodní oznamovatelé by měli zveřejňovat srozumitelné a podrobné zprávy o oznámeních podaných v souladu s tímto nařízením. V těchto zprávách by měly být uvedeny informace, jako jsou počet oznámení zařazených do kategorií poskytovatelem hostingových služeb, druh obsahu a opatření přijatá poskytovatelem. Vzhledem k tomu, že důvěryhodní oznamovatelé prokázali odborné znalosti a způsobilost, lze očekávat, že zpracování oznámení jimi podaných bude méně zatěžující, a tudíž rychlejší ve srovnání s oznámeními, jež podali jiní příjemci služby. Průměrná doba zpracování se však může lišit v závislosti na faktorech, jako jsou druh nezákonného obsahu, kvalita oznámení a samotné technické postupy pro podávání těchto oznámení.

Například zatímco kodex chování pro boj proti nezákonným nenávisným projevům online z roku 2016 stanoví referenční hodnotu pro zúčastněné společnosti, pokud jde o dobu potřebnou ke zpracování platných oznámení pro odstranění nezákonných nenávisných projevů, jiné druhy nezákonného obsahu mohou mít značně odlišné lhůty pro zpracování v závislosti na konkrétních skutečnostech a okolnostech a druzích nezákonného obsahu. Aby se zabránilo zneužívání statusu důvěryhodného oznamovatele, mělo by být možné tento status pozastavit, pokud koordinátor digitálních služeb v zemi usazení zahájil na základě oprávněných důvodů vyšetřování. Pravidla tohoto nařízení týkající se důvěryhodných oznamovatelů by se neměla chápat v tom smyslu, že brání poskytovatelům

online platformem v zajištění podobného zacházení s oznámeními podanými subjekty či fyzickými osobami, jimž nebyl přiznán status důvěryhodného oznamovatele podle tohoto nařízení, a v jiné spolupráci s ostatními subjekty v souladu s rozhodným právem, včetně tohoto nařízení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794⁽²⁹⁾. Pravidla tohoto nařízení by neměla poskytovatelům online platformem bránit v tom, aby tohoto důvěryhodného oznamovatele nebo podobné mechanismy využívali k přijetí rychlých a spolehlivých opatření proti obsahu, který je neslučitelný s jejich smluvními podmínkami, zejména proti obsahu, který poškozuje zranitelné příjemce služby, jako jsou nezletilí.

- (63) Zneužívání online platformem častým poskytováním zjevně nezákonného obsahu nebo častým podáváním zjevně nepodložených oznámení či stížností v rámci mechanismů a systémů zřízených podle tohoto nařízení narušuje důvěru a poškozuje práva a oprávněné zájmy dotčených stran. Je proto třeba zavést vhodné, přiměřené a účinné záruky proti tomuto zneužívání, které musí respektovat práva a oprávněné zájmy všech zúčastněných stran, včetně platných základních práv a svobod zakotvených v Listině, zejména svobody projevu. Mělo by se mít za to, že informace představující zjevně nezákonný obsah, a oznámení či stížnosti by měly být brány jako zjevně nepodložené, je-li i neodborníkovi bez věcné analýzy zřejmé, že obsah je nezákonný nebo že jsou oznámení nebo stížnosti nepodložené.
- (64) Za určitých podmínek by měli poskytovatelé online platformem dočasně pozastavit své relevantní činnosti ve vztahu k osobě, která se dopouští zneužívání. Tímto není dotčena možnost poskytovatelů online platformem svobodně určovat své smluvní podmínky a v případě zjevně nezákonného obsahu souvisejícího se závažnými trestnými činy, jako je dětská pornografie, zavést přísnější opatření. Z důvodu transparentnosti by tato možnost měla být v smluvních podmínkách online platformem stanovena jednoznačně a dostatečně podrobně. S ohledem na rozhodnutí, která v této souvislosti poskytovatelé online platformem přijmou, by měly vždy existovat prostředky nápravy a tato rozhodnutí by měla podléhat dohledu příslušného koordinátora digitálních služeb. Poskytovatelé online platformem by měli před rozhodnutím o pozastavení zaslat předběžné upozornění, které by mělo obsahovat důvody možného pozastavení a prostředky nápravy proti jejich rozhodnutí. Při rozhodování o pozastavení by poskytovatelé online platformem měli zaslat odůvodnění v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení. Pravidla tohoto nařízení týkající se zneužívání by jim neměla bránit v přijímání jiných opatření, která řeší poskytování nezákonného obsahu příjemci jejich služby či jiné zneužívání jejich služeb, mimo jiné i porušením jejich smluvních podmínek, v souladu s použitelným unijním a vnitrostátním právem. Těmito pravidly není dotčena možnost pokládat osoby dopouštějící se zneužívání za odpovědné, a to i za škody, jak je stanoveno v právu Unie či ve vnitrostátním právu.
- (65) Vzhledem ke zvláštní odpovědnosti a povinnostem by poskytovatelé online platformem měli podléhat povinností týkajícím se informování v souvislosti s transparentností, jež platí vedle povinností podávat zprávy o transparentnosti, které se podle tohoto nařízení vztahují na všechny poskytovatele zprostředkovatelských služeb. Za účelem určení, zda online platformy a internetové vyhledávače mohou být velmi velkými online platformami nebo velmi velkými internetovými vyhledávači, které podle tohoto nařízení podléhají určitým dodatečným povinnostem, by informační povinnosti online platformem a internetových vyhledávačů v souvislosti s transparentností měly zahrnovat určité povinnosti v souvislosti se zveřejňováním a sdělováním informací o průměrném měsíčním počtu aktivních příjemců služby v Unii.
- (66) S cílem zajistit transparentnost a umožnit kontrolu rozhodnutí poskytovatelů online platformem, týkajících se moderování obsahu, a monitorování šíření nezákonného obsahu online by Komise měla vést a zveřejňovat databázi, která obsahuje rozhodnutí a odůvodnění poskytovatelů online platformem, když odstraňují informace nebo zamezují přístupu k nim nebo jinak omezují dostupnost informací a přístup k nim. Aby mohla být tato databáze průběžně aktualizována, měli by poskytovatelé online platformem předkládat rozhodnutí a odůvodnění ve

⁽²⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

standardním formátu bez zbytečného odkladu po přijetí rozhodnutí, s cílem umožnit aktualizaci databáze v reálném čase, je-li to s ohledem na prostředky dané online platformy technicky možné a přiměřené. Strukturovaná databáze by měla umožňovat přístup k příslušným informacím a jejich vyhledávání, zejména pokud jde o druh údajného nezákonného obsahu, o němž se jedná.

- (67) Temné vzorce na online rozhraních online platforem jsou praktiky, které záměrně nebo fakticky podstatně narušují nebo omezují schopnost příjemců služby činit autonomní a informovaná rozhodnutí nebo výběr. Tyto praktiky mohou být využívány k tomu, aby přiměly příjemce služby k nežádoucímu chování nebo k nežádoucím rozhodnutím, jež pro ně mají negativní důsledky. Poskytovatelům online platforem by proto mělo být zakázáno klamat nebo podněcovat příjemce služby a narušovat nebo omezovat jejich autonomii, rozhodování nebo výběr prostřednictvím struktury, koncepce nebo funkcí online rozhraní nebo jeho části. To by mělo zahrnovat mimo jiné záměrně klamavou koncepci, jejímž cílem je nasměrovat příjemce ke krokům, z nichž má prospěch poskytovatel online platformy, které však nemusí být v zájmu příjemců, a předkládání možností způsobem, který není neutrální, například tím, že jsou v okamžiku, kdy má příjemce služby učinit rozhodnutí, zdůrazňovány prostřednictvím vizuálních, zvukových nebo jiných složek určité volby.

Rovněž by to mělo zahrnovat opakované žádosti, aby příjemce služby učinil výběr, pokud již byl takový výběr učiněn, výrazně obtížnější zrušení služby ve srovnání s její aktivací nebo větší obtížnost či časovou náročnost určitých možností výběru oproti jiným, nepřiměřenou obtížnost ukončení nákupu nebo zrušení registrace na určité online platformě umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku a uvádění příjemců služby v omyl tím, že jsou podněcováni k výběru transakcí, nebo prostřednictvím výchozího nastavení, které je velmi obtížné změnit, a tudíž nepřiměřeně ovlivňuje rozhodování příjemce služby způsobem, který narušuje a omezuje jeho autonomii, rozhodování a výběr. Pravidla, která zamezují používání temných vzorců, by však neměla být chápána tak, že poskytovatelům brání v přímé interakci s příjemci služby a v nabízení nových nebo doplňkových služeb. Legitimní praktiky, například v oblasti reklamy, které jsou v souladu s právem Unie, by samy o sobě za temné vzorce být považovány neměly. Tato pravidla týkající se temných vzorců by měla být vykládána v tom smyslu, že se vztahují na zakázané praktiky spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení, pokud se na tyto praktiky již nevztahuje směrnice 2005/29/ES nebo nařízení (EU) 2016/679.

- (68) Reklama na internetových stránkách hraje v online prostředí významnou úlohu, a to i ve vztahu k online platformám, kde je poskytování služby v některých případech zcela nebo zčásti přímo či nepřímo honorováno prostřednictvím příjmů z reklamy. Reklama na internetových stránkách může přispívat k významným rizikům sahajícím od reklamy, která sama o sobě představuje nezákonný obsah, po přispívání k finančním pobídkám ke zveřejňování či k šíření nezákonného nebo jinak škodlivého obsahu a činností na internetu nebo k diskriminačnímu předkládání reklamy s dopadem na rovné zacházení a příležitosti občanů. Vedle požadavků vyplývajících z článku 6 směrnice 2000/31/ES by se proto od poskytovatelů online platforem mělo vyžadovat, aby zajistili, že příjemci služby mají určité individualizované informace, které potřebují k pochopení toho, kdy a jménem koho je reklama předkládána. Měli by i prostřednictvím standardizovaných vizuálních nebo zvukových značek zajistit, aby informace byly pro průměrného příjemce služby zjevné, jasně identifikovatelné a jednoznačné, přičemž by měly být přizpůsobeny povaze online rozhraní jednotlivých služeb. Příjemci služby by navíc měli mít přímo z online rozhraní, na němž je reklama prezentována, k dispozici informace o hlavních parametrech používaných k určení konkrétní zobrazované reklamy, s poskytnutím smysluplného vysvětlení logiky použité za tímto účelem, a to i tehdy, zakládá-li se na profilování.

Tato vysvětlení by měla zahrnovat informace o způsobu prezentace reklamy – například o tom, zda se jedná o kontextovou nebo jinou reklamu – a případně o hlavních použitých kritériích pro profilování; měla by rovněž informovat příjemce o veškerých prostředcích, které má k dispozici ke změně těchto kritérií. Požadavky tohoto nařízení, které se týkají poskytování informací v souvislosti s reklamou, není dotčeno uplatňování příslušných ustanovení nařízení (EU) 2016/679, zejména ustanovení o právu vznést námitku, o automatizovaném individuálním rozhodování, včetně profilování, a zvláště o potřebě získat před zpracováním osobních údajů pro cílenou reklamu souhlas subjektu údajů. Obdobně nejsou dotčena ustanovení směrnice 2002/58/ES, především ustanovení o uchovávání údajů v koncových zařízeních a o přístupu k informacím v nich uloženým. Toto nařízení

doplňuje uplatňování směrnice 2010/13/EU, která ukládá opatření, jež uživatelům umožňují oznámit audiovizuální obchodní sdělení ve videonahrávkách vytvořených uživateli. Doplnuje rovněž povinnosti obchodníků týkající se zveřejňování obchodních sdělení, které vyplývají ze směrnice 2005/29/ES.

- (69) Jsou-li příjemcům služby předkládány reklamy založené na technikách zacílení optimalizovaných tak, aby odpovídaly jejich zájmům a potenciálně zasáhly jejich slabá místa, může to mít obzvláště závažné nepříznivé dopady. V některých případech mohou manipulativní techniky nepříznivě ovlivnit celé skupiny a zvýšit společenskou újmu, například tím, že přispívají k dezinformačním kampaním nebo že určité skupiny diskriminují. Online platformy jsou pro tyto praktiky obzvláště citlivým prostředím a představují vyšší společenské riziko. V důsledku toho by poskytovatelé online platformem neměli předkládat reklamy na základě profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679, jež se opírá o zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 zmíněného nařízení, včetně používání kategorií profilování založených na uvedených zvláštních kategoriích. Tímto zákazem nejsou dotčeny povinnosti vztahující se na poskytovatele online platformem nebo jakékoli jiné poskytovatele služeb či inzerenty zabývající se šířením reklamy podle práva Unie v oblasti ochrany osobních údajů.
- (70) Zásadní součástí podnikání online platformem je způsob, jak je stanovena priorita informací a jak jsou prezentovány na online rozhraní platformy, aby byl usnadněn a optimalizován přístup příjemců služby k těmto informacím. To se děje například navržením, seřazením a stanovením priority informací za použití algoritmů, rozlišováním pomocí textu či jiných vizuálních znázornění nebo jiným nakládáním s informacemi poskytnutými příjemci. Tyto doporučovací systémy mohou mít významný dopad na schopnost příjemců vyhledávat a využívat informace online, včetně usnadnění vyhledávání relevantních informací pro příjemce služby a zlepšení uživatelských zkušeností. Důležitou úlohu hrají také při šíření určitých sdělení, virálním šíření informací a podněcování k určitému chování na internetu. Online platformy by proto měly zajišťovat, aby příjemci jejich služeb byli náležitě informováni o tom, jak doporučující systém ovlivňuje způsob zobrazování informací, a mohli ovlivnit způsob, jak jim jsou informace předkládány. Měly by také jasně a srozumitelně uvést parametry těchto doporučovacích systémů, aby bylo zajištěno, že příjemci služby porozumí tomu, jak je stanovena priorita informací, jež jsou jim předkládány. Uvedené parametry by měly zahrnovat alespoň nejdůležitější kritéria pro určování informací navrhovaných příjemci služby a důvody, proč jsou významné, včetně případů, kdy je priorita informací stanovena na základě profilování a jejich chování na internetu.
- (71) Důležitým politickým cílem Unie je ochrana nezletilých osob. Online platformu lze považovat za přístupnou nezletilým osobám, pokud její smluvní podmínky umožňují nezletilým osobám využívat službu, pokud je služba zaměřena na nezletilé osoby nebo je jimi převážně využívána nebo pokud si je poskytovatel jinak vědom toho, že někteří příjemci jeho služby jsou nezletilí, například proto, že již zpracovává osobní údaje příjemce své služby včetně jeho věku pro jiné účely. Poskytovatelé online platformem využívaných nezletilými osobami by měli přijmout vhodná a přiměřená opatření na ochranu nezletilých osob, například navržením svých online rozhraní nebo jejich částí s nejvyšší standardní úrovní soukromí, bezpečnosti a ochrany nezletilých osob, je-li to relevantní, nebo přijetím norem na ochranu nezletilých osob nebo dodržováním kodexů chování na ochranu nezletilých osob. Měli by zvážit osvědčené postupy a dostupné pokyny, například ty, jež jsou uvedeny ve sdělení Komise „Digitální dekáda pro děti a mládež: nová Evropská strategie pro lepší internet pro děti (BIK+)“. Poskytovatelé online platformem by neměli předkládat reklamy založené na profilování za použití osobních údajů příjemce služby, pokud si jsou s přiměřenou jistotou vědomi toho, že příjemcem služby je nezletilá osoba. V souladu s nařízením (EU) 2016/679, zejména se zásadou minimalizace údajů stanovenou v čl. 5 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení, by tento zákaz neměl vést poskytovatele online platformy k tomu, aby uchovával, získával nebo zpracovával více osobních údajů, než má již k dispozici, aby mohl posoudit, zda je příjemcem služby nezletilá osoba. Tato povinnost by proto neměla poskytovatele online platformem pobízet k tomu, aby zjišťovali věk příjemce služby před jejím využitím. To by mělo platit, aniž je dotčeno právo Unie v oblasti ochrany osobních údajů.

- (72) S cílem přispět k bezpečnému, důvěryhodnému a transparentnímu online prostředí pro spotřebitele, jakož i pro jiné zúčastněné strany, například pro obchodníky, kteří se účastní hospodářské soutěže, a držitele práv duševního vlastnictví, a odradit obchodníky od prodeje výrobků nebo služeb, jež jsou v rozporu s platnými předpisy, by online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat smlouvy s obchodníky na dálku měly zajistit, aby bylo možné tyto obchodníky vysledovat. Od obchodníka by se proto mělo vyžadovat, aby poskytovatelům online platformy umožňujícím spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku poskytl určité základní informace, a to i pro účely propagace sdělení o výrobcích či jejich nabízení. Tento požadavek by se měl vztahovat i na obchodníky, kteří propagují sdělení o výrobcích nebo službách jménem značek, a to na základě příslušných dohod. Uvedení poskytovatelé online platformy by měli veškeré informace bezpečně uchovávat po dobu trvání svého smluvního vztahu s obchodníkem a po dobu šesti měsíců od jeho ukončení, aby bylo možné uplatnit jakékoli nároky vůči obchodníkovi nebo provést příkazy týkající se tohoto obchodníka.

Tato povinnost je nezbytná a přiměřená, aby orgány veřejné moci a soukromé subjekty s oprávněným zájmem měly k těmto informacím přístup v souladu s použitelným právem, včetně předpisů v oblasti ochrany osobních údajů, a to i prostřednictvím příkazů k poskytnutí informací uvedených v tomto nařízení. Touto povinností nejsou dotčeny případné povinnosti uchovávat určitý obsah po delší dobu na základě jiného práva Unie nebo vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie. Aniž je dotčena definice stanovená v tomto nařízení, měl by každý obchodník bez ohledu na to, zda je fyzickou, nebo právnickou osobou, identifikovaný na základě čl. 6a odst. 1 písm. b) směrnice 2011/83/EU a čl. 7 odst. 4 písm. f) směrnice 2005/29/ES být při nabízení výrobku nebo služby prostřednictvím online platformy vysledovatelný. Směrnice 2000/31/ES ukládá všem poskytovatelům služeb informační společnosti povinnost zajistit příjemcům služby a příslušným orgánům snadný, přímý a trvalý přístup k určitým informacím umožňujícím identifikaci všech poskytovatelů. Požadavky na vysledovatelnost poskytovatelů online platformy umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku stanovené v tomto nařízení nemají vliv na uplatňování směrnice Rady (EU) 2021/514⁽³⁰⁾, která sleduje jiné legitimní cíle veřejného zájmu.

- (73) K zajištění účelného a náležitého uplatňování této povinnosti bez uložení neúměrné zátěže by provozovatelé online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat smlouvy s obchodníky na dálku měli vynaložit veškeré úsilí k posouzení spolehlivosti informací, které poskytli dotčení obchodníci, zejména s využitím volně dostupných oficiálních online databází a online rozhraní, jako jsou vnitrostátní obchodní rejstříky a systém výměny informací o DPH, nebo požadovat, aby tito obchodníci poskytli důvěryhodné podklady, například kopie dokladů totožnosti, ověřené výpisy z platebních účtů, certifikáty společností a výpisy z obchodního rejstříku. Za účelem splnění této povinnosti mohou využít i jiné zdroje, které lze použít na dálku a které poskytují podobnou míru spolehlivosti. Dotčení poskytovatelé online platformy by však neměli mít povinnost provádět rozsáhlá či nákladná zjišťování potřebných údajů na internetu nebo nepřiměřené ověřování na místě. Rovněž by se nemělo mít za to, že tito poskytovatelé online platformy, kteří vynakládají veškeré úsilí, jak se vyžaduje v tomto nařízení, ručí za spolehlivost informací vůči spotřebiteli či jiným zúčastněným stranám.
- (74) Poskytovatelé online platformy umožňujících spotřebitelům uzavírat smlouvy s obchodníky na dálku by měli koncipovat a uspořádat své online rozhraní způsobem, jež obchodníkům umožňuje plnit jejich povinnosti podle relevantního práva Unie, zejména požadavky stanovené v člancích 6 a 8 směrnice 2011/83/EU, článku 7 směrnice 2005/29/ES, člancích 5 a 6 směrnice 2000/31/ES a článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES⁽³¹⁾. Za tímto účelem by dotčení poskytovatelé online platformy měli vynaložit veškeré úsilí, aby posoudili, zda obchodníci využívající jejich služeb nahráli informace do svých online rozhraní v souladu s relevantním použitelným právem Unie. Poskytovatelé online platformy by měli zajistit, aby výrobky nebo služby nebyly nabízeny, pokud tyto informace nejsou úplné. To by pro dotčené poskytovatele online platformy nemělo znamenat povinnost obecně monitorovat výrobky nebo služby nabízené obchodníky prostřednictvím jejich služeb ani obecnou informační povinnost, zejména povinnost posoudit správnost informací poskytovaných obchodníky. Online rozhraní by měla být pro obchodníky a spotřebitele uživatelsky přívětivá a snadno přístupná. Kromě toho

⁽³⁰⁾ Směrnice Rady (EU) 2021/514 ze dne 22. března 2021, kterou se mění směrnice 2011/16/EU o správní spolupráci v oblasti daní (Úř. věst. L 104, 25.3.2021, s. 1).

⁽³¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27).

by dotčení poskytovatelé online platformem měli poté, co umožní obchodníkovi nabízet výrobek nebo službu, vyvinout přiměřené úsilí, aby náhodně ověřili, zda nebyly nabízené výrobky nebo služby označeny za nezákonné v úředních, volně přístupných a strojově čitelných online databázích nebo online rozhraních dostupných v členském státě nebo v Unii. Komise by měla rovněž podporovat sledovatelnost výrobků prostřednictvím technologických řešení, jako jsou digitálně podepsané kódy rychlé reakce (QR kódy) nebo nezaměnitelné tokeny (NFT). Komise by měla podporovat vypracování norem a v případě jejich neexistence tržně orientovaných řešení, která by byla pro dotčené strany přijatelná.

- (75) Vzhledem k významu velmi velkých online platformem kvůli jejich dosahu, což se projevuje hlavně v počtu příjemců služby, při usnadňování veřejné rozpravy, ekonomických transakcí a šíření informací, stanovisek a myšlenek veřejnosti a při ovlivňování způsobu, jakým příjemci získávají a sdělují informace na internetu, je nutné uložit poskytovatelům těchto platformem zvláštní povinnosti vedle povinností vztahujících se na všechny online platformy. Vzhledem k jejich zásadní úloze při lokalizaci a zpřístupňování informací online je rovněž nezbytné uložit tyto povinnosti v rozsahu, v jakém jsou použitelné, poskytovatelům velmi velkých internetových vyhledávačů. Tyto dodatečné povinnosti poskytovatelů velmi velkých online platformem a velmi velkých internetových vyhledávačů jsou nezbytné k řešení otázek veřejného zájmu v případě, že neexistují alternativní a méně omezující opatření, která by účinně dosáhla téhož výsledku.
- (76) Velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače mohou způsobit společenská rizika, jež se co do rozsahu a dopadu liší od rizik způsobených menšími platformami. Měla by pro ně proto platit nejvyšší úroveň povinností náležité péče, jež je úměrná jejich společenskému dopadu. Jakmile počet aktivních příjemců online platformy nebo aktivních příjemců internetového vyhledávače vypočtený jako průměr za šest měsíců dosáhne významného podílu obyvatel Unie, mohou mít systémová rizika, která online platforma nebo internetový vyhledávač představuje, v Unii nepřiměřený dopad. Mělo by se mít za to, že tento významný dosah existuje, pokud počet překročí provozní prahovou hodnotu ve výši 45 milionů, totiž počet odpovídající 10 % obyvatelstva Unie. Tato provozní prahová hodnota by měla být v případě potřeby aktualizována, a proto by Komise měla být zmocněna doplňovat ustanovení tohoto nařízení přijímáním aktů v přenesené pravomoci, je-li to nezbytné.
- (77) Aby bylo možné určit dosah dané online platformy nebo internetového vyhledávače, je nezbytné stanovit průměrný počet aktivních příjemců každé služby jednotlivě. V souladu s tím by měl počet průměrných měsíčních aktivních příjemců online platformy zahrnovat všechny příjemce, kteří se do služby skutečně zapojí alespoň jednou v daném období, tím, že jsou vystaveni šířeným informacím na online rozhraní online platformy, například jejich prohlížením nebo poslechem nebo poskytováním informací, jako je tomu v případě obchodníků na online platformách umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku.

Pro účely tohoto nařízení se zapojení neomezuje na interakci s informacemi prostřednictvím kliknutí, komentáře, propojení, sdílení, nákupu nebo provádění transakcí na online platformě. Proto se pojem aktivní příjemce služby nemusí nutně shodovat s pojmem registrovaný uživatel služby. Pokud jde o internetové vyhledávače, měl by se pojem aktivní příjemce služby vztahovat na ty, kdo prohlížejí informace na svém online rozhraní, ale nikoli například na vlastníky internetových stránek indexovaných internetovým vyhledávačem, neboť ti se do služby aktivně nezapojují. Počet aktivních příjemců služby by měl zahrnovat všechny jedinečné příjemce služby, kteří se do konkrétní služby zapojují. Za tímto účelem by příjemce služby, který používá různá online rozhraní, jako jsou internetové stránky nebo aplikace, včetně případů, kdy jsou služby přístupné prostřednictvím různých přesných jednotných adres zdroje (adresa URL) nebo doménových jmen, měl být pokud možno započítán pouze jednou. Pojem aktivní příjemce služby by však neměl zahrnovat náhodné využití služby příjemci jiných zprostředkovatelů služeb, kteří nepřímo zpřístupňují informace hostované poskytovatelem online platformy prostřednictvím propojení nebo indexace poskytovatelem internetového vyhledávače. Toto nařízení rovněž nevyžaduje, aby poskytovatelé online platformem nebo internetových vyhledávačů prováděli konkrétní sledování jednotlivců online. Pokud jsou tito poskytovatelé schopni odečíst automatizované uživatele, jako jsou boti nebo scrapery, bez dalšího

zpracování osobních údajů a sledování, mohou tak učinit. Stanovení počtu aktivních příjemců služby může být ovlivněno vývojem trhu a technickým vývojem, a proto by Komise měla být zmocněna doplnit ustanovení tohoto nařízení přijetím aktů v přenesené pravomoci, kterými se stanoví metodika pro určení aktivních příjemců online platformy nebo internetového vyhledávače, a to případně s přihlédnutím k povaze služby a způsobu interakce příjemců služby s touto službou.

- (78) Vzhledem k síťovým účinkům, jež jsou typické pro ekonomiku platform, se uživatelská základna online platformy nebo internetového vyhledávače může rychle rozšířit a dosáhnout rozměru velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače se souvisejícím dopadem na vnitřní trh. Tak tomu může být v případě exponenciálního růstu, k němuž dojde v krátkém čase, nebo velké globální přítomnosti a obratu, jež online platformě nebo internetovému vyhledávači umožňují plně využít síťové účinky a úspory z rozsahu a škály produkce. Rychlou škálovatelnost, pokud jde o pokrytí uživatelů, může signalizovat zejména vysoký roční obrat nebo tržní kapitalizace. V těchto případech by koordinátor digitálních služeb v zemi místa usazení nebo Komise měli mít možnost požádat poskytovatele online platformy nebo internetového vyhledávače o častější podávání zpráv o počtu aktivních příjemců služby, aby bylo možno včas určit okamžik, k němuž by předmětná platforma nebo internetový vyhledávač měly být pro účely tohoto nařízení označeny za velmi velkou online platformu nebo velmi velký internetový vyhledávač.
- (79) Velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače lze využít způsobem, který značně ovlivňuje bezpečnost na internetu, utváření veřejného mínění a diskurzu, jakož i elektronický obchod. Způsob navrhování jejich služeb je obvykle optimalizován ve prospěch jejich obchodních modelů, jež jsou často založeny na reklamě, a může způsobovat společenské problémy. Je zapotřebí účinné regulace a prosazování, aby bylo možné účinně identifikovat a zmírňovat rizika a společenské a hospodářské škody, které mohou vzniknout. Podle tohoto nařízení by proto poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů měli posuzovat systémová rizika vyplývající z koncepce, fungování a využívání jejich služeb a z možného zneužití příjemci služby a měli by přijímat vhodná zmírňující opatření při dodržení základních práv. Při určování významu potenciálních nepříznivých účinků a dopadů by poskytovatelé měli zvážit závažnost potenciálního dopadu a pravděpodobnost všech takových systémových rizik. Mohli by například posoudit, zda potenciální nepříznivý dopad může ovlivnit velký počet osob, jeho potenciální nezvratnost nebo obtížnost nápravy a obnovy situace, která existovala před potenciálním dopadem.
- (80) Poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů by měli důkladně posoudit čtyři kategorie systémových rizik. První kategorie se týká rizik spojených s šířením nezákonného obsahu, jako je šíření dětské pornografie nebo nezákonných nenávistných projevů, nebo s jinými typy zneužití jejich služeb pro trestnou činnost a prováděním protiprávních činností, jako je prodej výrobků či služeb zakázaných unijním nebo vnitrostátním právem, včetně nebezpečných nebo padělaných výrobků nebo nezákonně obchodovaných zvířat. Takové šíření nebo činnosti mohou například představovat významné systémové riziko v případech, kdy se přístup k nezákonnému obsahu může rychle a rozsáhle šířit prostřednictvím účtů s obzvláště širokým dosahem nebo jinými způsoby rozšiřování. Poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů by měli posoudit riziko šíření nezákonného obsahu bez ohledu na to, zda jsou informace rovněž neslučitelné s jejich smluvními podmínkami. Tímto posouzením není dotčena osobní odpovědnost příjemce služby velmi velkých online platform nebo vlastníků internetových stránek indexovaných velmi velkými internetovými vyhledávači v souvislosti s případnou protiprávností jejich činnosti podle použitelného práva.
- (81) Druhá kategorie se týká skutečného nebo předvídatelného dopadu služby na výkon základních práv, která jsou chráněna Listinou, včetně mimo jiné lidské důstojnosti, svobody projevu a svobody informací, včetně svobody a plurality sdělovacích prostředků, práva na soukromý život, ochrany osobních údajů, práva na zákaz diskriminace, práv dítěte a ochrany spotřebitele. Tato rizika mohou vzniknout například v souvislosti s koncepcí algoritmických systémů používaných velmi velkými online platformami nebo velmi velkými internetovými vyhledávači nebo zneužitím jejich služby podáváním nepatřičných oznámení či prostřednictvím jiných způsobů umlčování projevu

nebo bránění hospodářské soutěži. Při posuzování rizik pro práva dítěte by poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů měli zvážit například to, do jaké míry jsou koncepce a fungování služby srozumitelné pro nezletilé osoby a jak mohou být nezletilé osoby vystaveny prostřednictvím jejich služby obsahu, který může narušit jejich zdraví a tělesný, duševní a mravní vývoj. Tato rizika se mohou objevit například v souvislosti s koncepcí online rozhraní, která záměrně či neúmyslně zneužívá slabé stránky a nezkušenost nezletilých osob nebo může způsobit návykové chování.

- (82) Třetí kategorie rizik se týká skutečných nebo předvídatelných nepříznivých účinků na demokratické procesy, občanský diskurz a volební procesy, jakož i na veřejnou bezpečnost.
- (83) Čtvrtá kategorie rizik vyplývá z podobných obav týkajících se koncepce, fungování nebo používání, a to i prostřednictvím manipulace, velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů se skutečným nebo předvídatelným nepříznivým dopadem na ochranu veřejného zdraví či, nezletilých osob a se závažnými negativními důsledky pro tělesnou a duševní pohodu některé osoby nebo s genderově podmíněným násilím. Tato rizika mohou rovněž vyplývat z koordinovaných dezinformačních kampaní týkajících se veřejného zdraví nebo z koncepce online rozhraní, které může stimulovat behaviorální závislost příjemců služby.
- (84) Při posuzování těchto systémových rizik by se poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů měli zaměřit na systémy nebo jiné prvky, které mohou přispívat k rizikům, včetně všech algoritmičeských systémů, jež mohou být relevantní, zejména jejich doporučovací systémů a reklamních systémů, přičemž by měli věnovat pozornost souvisejícím postupům sběru a využívání údajů. Měli by rovněž posoudit, zda jsou jejich smluvní podmínky a jejich vymáhání vhodné, jakož i postupy moderování obsahu, technické nástroje a přidělené zdroje. Při posuzování systémových rizik zjištěných v tomto nařízení by se uvedení poskytovatelé měli rovněž zaměřit na informace, které nejsou nezákonné, ale přispívají k systémovým rizikům zjištěným v tomto nařízení. Tito poskytovatelé by proto měli věnovat zvláštní pozornost tomu, jak jsou jejich služby využívány k šíření nebo rozšiřování zavádějícího nebo klamavého obsahu, včetně dezinformací. Pokud k systémovým rizikům přispívá algoritmičeské šíření informací, měli by to řádně zohlednit ve svých posouzeních rizik. Jsou-li rizika lokalizována nebo existují-li jazykové rozdíly, měli by je rovněž zohlednit ve svých posouzeních rizik. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů by měli zejména posoudit, jak k těmto rizikům přispívají koncepce a fungování jejich služeb, jakož i záměrná a často koordinovaná manipulace a využívání jejich služeb, nebo systémové porušování podmínek poskytování jejich služeb. Tato rizika mohou vzniknout například v důsledku neautentického používání služby, jako je vytváření falešných účtů, využívání botů nebo klamavé využívání služby, a jiného automatizovaného či částečně automatizovaného chování, jež může vést k rychlému a rozsáhlému šíření informací veřejnosti, které představují nezákonný obsah nebo nejsou slučitelné se smluvními podmínkami online platformy nebo internetového vyhledávače a které přispívají k dezinformačním kampaním.
- (85) Aby bylo možné zajistit vzájemnou návaznost jednotlivých posouzení rizik a sledovat vývoj zjištěných rizik a aby bylo možné usnadnit provádění vyšetřovacích a donucovacích opatření, měli by poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů uchovávat veškeré podklady týkající se posouzení rizik, která provedli, jako jsou informace o jejich přípravě, podkladové údaje a údaje o testování jejich algoritmičeských systémů.
- (86) Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů by měli zavést potřebné prostředky k náležitému zmírňování systémových rizik zjištěných v rámci posouzení rizik při dodržení základních práv. Veškerá přijatá opatření by měla být v souladu s požadavky na náležitou péči stanovenými v tomto nařízení a měla by být přiměřená a účinná při zmírňování konkrétních zjištěných systémových rizik. Měla by být přiměřená s ohledem na hospodářskou kapacitu poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače a na potřebu vyhnout se zbytečným omezením využívání dané služby, přičemž by měly být náležitě zohledněny možné nepříznivé dopady na tato základní práva. Uvedení poskytovatelé by měli věnovat zvláštní pozornost dopadu na svobodu projevu.

- (87) Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů by měli v rámci těchto zmírňujících opatření zvážit například úpravu veškerých nezbytných koncepcí, funkcí nebo fungování svých služeb, jako je například koncepce online rozhraní. Měli by přizpůsobit a uplatňovat své smluvní podmínky podle potřeby a v souladu s ustanoveními tohoto nařízení o smluvních podmínkách. Další vhodná opatření by mohla zahrnovat přizpůsobení systémů moderování obsahu a vnitřních postupů nebo přizpůsobení rozhodovacích procesů a zdrojů, včetně moderátorů obsahu, jejich odborné přípravy a místních odborných znalostí. To se týká zejména rychlosti a kvality zpracování oznámení. V tomto ohledu stanoví například kodex chování pro boj proti nezákonným nenávislným projevům online z roku 2016 referenční hodnotu pro zpracování platných oznámení o odstranění nezákonných nenávislných projevů do 24 hodin. Poskytovatelé velmi velkých online platforem, zejména těch, které jsou primárně využívány k veřejnému šíření pornografického obsahu, by měli důsledně plnit všechny své povinnosti podle tohoto nařízení, pokud jde o nezákonný obsah představující kybernetické násilí, včetně nezákonného pornografického obsahu, zejména pokud jde o zajištění toho, aby oběti mohly účinně uplatnit svá práva ve vztahu k obsahu představujícímu sdílení intimního nebo zmanipulovaného materiálu bez jejich souhlasu prostřednictvím rychlého zpracování oznámení a bezodkladného odstranění takového obsahu. Jiné druhy nezákonného obsahu mohou vyžadovat delší nebo kratší lhůty pro zpracování oznámení v závislosti na skutečnostech, okolnostech a druzích nezákonného obsahu. Uvedení poskytovatelé mohou rovněž iniciovat nebo prohloubit spolupráci s důvěryhodnými oznamovateli a pořádat školení a výměny s organizacemi důvěryhodných oznamovatelů.
- (88) Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů by rovněž měli postupovat s náležitou péčí při přijímání opatření za účelem testování a v případě potřeby přizpůsobení svých algoritmických systémů, mimo jiné svých doporučovacích systémů. Může být třeba, aby zmírnili nepříznivé dopady individualizovaných doporučení a opravili kritéria používaná ve svých doporučeních. Katalyzátorem systémových rizik mohou být i reklamní systémy používané poskytovateli velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů. Uvedení poskytovatelé by měli zvážit nápravná opatření jako zastavení příjmů z reklamy u určitých informací, nebo jiná opatření, například lepší zviditelnění hodnověrných zdrojů informací či strukturálnější přizpůsobení svých reklamních systémů. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů mohou být nuceni posílit své interní procesy nebo dohled nad jakoukoli ze svých činností, zejména pokud jde o odhalování systémových rizik, a provádět častější nebo cílenější posouzení rizik souvisejících s novými funkcemi. Zejména jsou-li rizika sdílena napříč různými online platformami nebo internetovými vyhledávači, měli by spolupracovat s ostatními poskytovateli služeb, též iniciováním kodexů chování či jiných samoregulačních opatření nebo připojením se ke stávajícím kodexům a opatřením. Měli by rovněž zvážit osvětové akce, především pokud rizika souvisejí s dezinformačními kampaněmi.
- (89) Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů by měli zohlednit nejlepší zájmy nezletilých osob při přijímání opatření, jako je uzpůsobení návrhu svých služeb a svých online rozhraní, zejména pokud jsou jejich služby primárně zaměřeny na nezletilé osoby nebo jsou jimi převážně využívány. Měli by zajistit, aby byly jejich služby organizovány způsobem, který nezletilým osobám umožní snadný přístup k mechanismům stanoveným v tomto nařízení, včetně případných mechanismů pro oznamování a přijímání opatření a podávání stížností. Měli by také přijmout opatření na ochranu nezletilých osob před obsahem, který by mohl narušit jejich tělesný, duševní nebo mravní vývoj, a poskytnout nástroje, jež umožňují podmíněný přístup k takovým informacím. Při výběru vhodných zmírňujících opatření mohou poskytovatelé v případě potřeby zvážit osvědčené postupy v daném odvětví, včetně postupů zavedených prostřednictvím samoregulační spolupráce, jako jsou kodexy chování, a měli by zohlednit pokyny Komise.
- (90) Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů by měli zajistit, aby se jejich přístup k posuzování a zmírňování rizik zakládal na nejlepších dostupných informacích a vědeckých poznatcích a aby své předpoklady ověřili na skupinách, na něž mají rizika a přijímaná opatření největší dopad. Za tímto účelem by případně měli provádět posouzení rizik a navrhovat opatření ke zmírnění rizik za účasti zástupců příjemců služby, zástupců skupin potenciálně dotčených jejich službami, nezávislých odborníků a organizací občanské společnosti. Měli by usilovat o začlenění těchto konzultací do svých metodik pro posuzování rizik

a navrhování zmírňujících opatření, případně včetně průzkumů, pracovních skupin, kulatých stolů a dalších konzultačních a koncepčních postupů. Při posuzování toho, zda je opatření rozumné, přiměřené a účinné, je třeba věnovat zvláštní pozornost právu na svobodu projevu.

- (91) V dobách krize by mohlo být zapotřebí, aby poskytovatelé velmi velkých online platform urychleně přijali určitá konkrétní opatření nad rámec opatření, která by přijali s ohledem na své další povinnosti podle tohoto nařízení. V tomto ohledu by se mělo mít za to, že dochází ke krizi, pokud nastanou mimořádné okolnosti, jež mohou vést k vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví v Unii nebo v jejích podstatných částech. Tyto krize by mohly být důsledkem ozbrojených konfliktů nebo teroristických činů, včetně vznikajících konfliktů nebo teroristických činů, přírodních katastrof, jako jsou zemětřesení a hurikány, jakož i pandemií a dalších vážných přeshraničních hrozeb pro veřejné zdraví. Komise by měla mít možnost na doporučení Evropského sboru pro digitální služby (dále jen „sbor“) požadovat, aby poskytovatelé velmi velkých online platform a poskytovatelé velmi velkých internetových vyhledávačů neprodleně zahájili reakci na krizi. Opatření, která mohou uvedení poskytovatelé služeb určit a jejichž uplatňování mohou zvažít, mohou zahrnovat například přizpůsobení postupů moderování obsahu a navýšení zdrojů určených na moderování obsahu, přizpůsobení smluvních podmínek a příslušných algoritmických a reklamních systémů, další zintenzivnění spolupráce s důvěryhodnými oznamovateli, přijetí osvětových opatření a podporu důvěryhodných informací a přizpůsobení koncepce online rozhraní. Měly by být stanoveny nezbytné požadavky k zajištění toho, aby tato opatření byla přijímána ve velmi krátkém časovém rámci a aby byl mechanismus reakce na krize využíván pouze tehdy a do té míry, pokud je to nezbytně nutné a pokud jsou veškerá opatření přijatá v rámci tohoto mechanismu účinná a přiměřená, a to při náležitém zohlednění práv a oprávněných zájmů všech dotčených stran. Použitím tohoto mechanismu by neměla být dotčena ostatní ustanovení tohoto nařízení, jako jsou ustanovení o posuzování a zmírňování rizik a jejich prosazování a ustanovení o krizových protokolech.
- (92) Vzhledem k nutnosti zajistit ověření nezávislými odborníky by poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů měli prostřednictvím nezávislého auditu odpovídat za plnění povinností stanovených tímto nařízením a případně jakýchkoli doplňkových závazků přijatých na základě kodexů chování a krizových protokolů. Aby bylo zajištěno účinné, účelné a včasné provádění auditů, měli by poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů poskytovat nezbytnou spolupráci a pomoc organizacím provádějícím audity, mimo jiné tím, že auditorovi umožní přístup ke všem relevantním údajům a do všech prostor nezbytných k řádnému provedení auditu, případně včetně údajů souvisejících s algoritmickými systémy, a tím, že odpovídní na ústní nebo písemné otázky. Auditori by měli být také schopni využívat jiné zdroje objektivních informací včetně studií provedených prověřenými výzkumnými pracovníky. Poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů by neměli provádění auditu mařit. Audity by měly být prováděny v souladu s osvědčenými odpovědnými postupy a vysokou profesní etikou a objektivitou, s náležitým ohledem na auditorské standardy a kodexy správné praxe. Auditori by měli zaručit důvěrnost, bezpečnost a integritu informací, jako je obchodní tajemství, jež získají při plnění svých úkolů. Tato záruka by neměla být prostředkem k obcházení uplatnitelnosti auditních povinností podle tohoto nařízení. Auditori by měli mít potřebné odborné znalosti v oblasti řízení rizik a technickou způsobilost ke kontrole algoritmů. Měli by být nezávislí, aby byli schopni provádět své úkoly náležitě a důvěryhodně. Měli by splňovat základní požadavky na nezávislost, pokud jde o zákaz neauditorských služeb, rotaci firem a nepodmíněnost poplatků. Existují-li pochybnosti o jejich nezávislosti a odborné způsobilosti, měli by z funkce odstoupit nebo by se neměli auditu účastnit.
- (93) Zpráva o auditu by měla být zdůvodněna a měla by uvádět smysluplný popis provedených činností a vyvozených závěrů. Měla by pomoci utvářet opatření přijatá poskytovateli velmi velké online platformy a velmi velkého internetového vyhledávače k plnění povinností podle tohoto nařízení a případně navrhnout jejich zlepšení. Zpráva o auditu by měla být neprodleně po obdržení předána koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení, Komisi a sboru. Poskytovatelé by rovněž měli po dokončení bez zbytečného odkladu předat každou ze zpráv o posouzení rizik a zmírňujících opatřeních, jakož i zprávu o provádění auditu vypracovanou poskytovatelem velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, uvádějící kroky učiněné v návaznosti na doporučení auditu. Zpráva o auditu by měla obsahovat výrok auditora založený na závěrech, jež byly vyvozeny ze získaných důkazných informací. Kladný výrok je třeba vydat v případě, že veškeré důkazy prokazují, že poskytovatel velmi

velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače plní povinnosti stanovené tímto nařízením nebo případně závazky, které přijal podle kodexu chování či krizového protokolu, a to zejména určováním, hodnocením a zmírňováním systémových rizik, která představuje jeho systém a služby. Ke kladnému výroku by měly být připojeny připomínky, chce-li auditor uvést poznámky, jež nemají podstatný dopad na výsledek auditu. Záporný výrok je nutné vydat v případě, že se auditor domnívá, že poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače toto nařízení nebo přijaté závazky nedodržuje. V případě, že výrok auditora neuvádí závěr o konkrétních prvcích spadajících do předmětu auditu, měl by uvádět důvody, proč k závěru o těchto prvcích nelze dospět. Zpráva by případně měla obsahovat popis konkrétních prvků, které nemohly být předmětem auditu, a vysvětlení, proč tomu tak bylo.

- (94) Povinnosti týkající se posuzování a zmírňování rizik by měly v jednotlivých případech vyvolat potřebu, aby poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů posoudili a případně upravili koncepci svých doporučovacích systémů, například přijetím opatření k předcházení nebo minimalizaci předsudků, které vedou k diskriminaci osob ve zranitelném postavení, zejména pokud je taková úprava v souladu s právem v oblasti ochrany údajů a pokud jsou informace individualizovány na základě zvláštních kategorií osobních údajů podle článku 9 nařízení (EU) 2016/679. Kromě toho by poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů měli nad rámec povinností v oblasti transparentnosti, jež se vztahují na doporučovací systémy online platforem, důsledně zajišťovat, aby příjemci jejich služeb měli alternativní možnosti, které nejsou založeny na profilování ve smyslu nařízení (EU) 2016/679, pokud jde o hlavní parametry jejich doporučovacích systémů. Tyto možnosti by měly být přímo přístupné z online rozhraní, kde jsou doporučení předkládána.
- (95) Reklamní systémy používané velmi velkými online platformami a velmi velkými internetovými vyhledávači představují obzvláštní rizika a vyžadují další veřejný a regulační dohled z důvodu svého rozsahu a schopnosti zaměřit se na příjemce služby a oslovit je na základě jejich chování na online rozhraní platformy nebo vyhledávače i mimo ně. Velmi velké online platformy nebo velmi velké internetové vyhledávače by měly zajistit veřejný přístup k archivům reklam prezentovaných na jejich online rozhraních, aby se usnadnil dohled a výzkum nově se objevujících rizik způsobených distribucí reklamy na internetu, například v souvislosti s nelegální reklamou nebo manipulativními technikami a dezinformacemi se skutečným a předvídatelným nepříznivým dopadem na veřejné zdraví, veřejnou bezpečnost, občanský diskurz, účast na politickém životě a rovnost. Archivy by měly zahrnovat obsah reklam, včetně názvu výrobku, služby nebo značky a předmětu reklamy, a související údaje o inzerentovi a o fyzické nebo právnické osobě, která za reklamu zaplatila, pokud jí není inzerent, a prezentaci reklamního sdělení, zejména v případě cílené reklamy. Tyto informace by měly zahrnovat jak informace o kritériích zacílení, tak informace o kritériích dodávání, zejména je-li reklama dodávána osobám ve zranitelném postavení, jako jsou nezletilí.
- (96) K zajištění náležitého monitorování a posuzování plnění povinností stanovených tímto nařízením poskytovateli velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů mohou koordinátor digitálních služeb v místě usazení nebo Komise požadovat přístup k určitým údajům nebo oznámení určitých údajů, včetně údajů týkajících se algoritmů. Tento požadavek může zahrnovat například údaje potřebné k posouzení rizik a možných škod způsobených systémy velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, údaje o přesnosti, fungování a testování algoritmických systémů pro moderování obsahu, doporučovacích systémů nebo reklamních systémů, v případě potřeby včetně trénovacích dat a algoritmů, či údaje o postupech a výsledcích moderování obsahu nebo o interních systémech pro vyřizování stížností ve smyslu tohoto nařízení. Tyto žádosti o přístup k údajům nezahrnují žádosti o poskytnutí konkrétních informací o jednotlivých příjemcích služby za

účelem zjištění toho, zda tito příjemci dodržují jiné použitelné unijní nebo vnitrostátní právo. K odstranění informačních asymetrií a zřízení odolného systému pro zmírňování rizik, jakož i informování poskytovatelů online platform, poskytovatelů internetových vyhledávačů, koordinátorů digitálních služeb, jiných příslušných orgánů, Komise a veřejnosti jsou obzvláště důležitá šetření týkající se vývoje a závažnosti systémových rizik na internetu provedená výzkumnými pracovníky.

- (97) Toto nařízení proto stanoví rámec pro vyžadování přístupu k údajům od velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů pro prověřené výzkumné pracovníky přidružené k výzkumné organizaci ve smyslu článku 2 směrnice (EU) 2019/790, jež mohou pro účely tohoto nařízení zahrnovat organizace občanské společnosti, které provádějí vědecký výzkum s hlavním cílem podpořit svou činnost ve veřejném zájmu. Veškeré žádosti o přístup k údajům na základě tohoto rámce by měly být přiměřené a měly by náležitě chránit práva a oprávněné zájmy, včetně osobních údajů, obchodního tajemství a jiných důvěrných informací, velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače a jakýchkoli jiných dotčených stran, včetně příjemců služby. Aby však bylo zajištěno dosažení cíle tohoto nařízení, nemělo by zohlednění obchodních zájmů poskytovatelů vést k odmítnutí přístupu k údajům nezbytným pro konkrétní výzkumný cíl na základě žádosti podle tohoto nařízení. V tomto ohledu, aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943⁽³²⁾, by poskytovatelé měli zajistit vhodný přístup pro výzkumné pracovníky, včetně, je-li to nezbytné, poskytnutí technické ochrany, například prostřednictvím datových trezorů. Žádosti o přístup k údajům by se mohly týkat například počtu zhlédnutí nebo případně jiných druhů přístupu příjemců služby k obsahu před jeho odstraněním poskytovateli velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů.
- (98) Pokud jsou údaje veřejně přístupné, tito poskytovatelé by mimoto neměli bránit výzkumným pracovníkům, kteří splňují příslušný soubor kritérií, aby tyto údaje používali pro výzkumné účely, jež přispívají k odhalování, určování a pochopení systémových rizik. Měli by těmto výzkumným pracovníkům poskytnout přístup, a to v reálném čase, je-li to technicky možné, k veřejně přístupným údajům, například o agregovaných interakcích s obsahem z veřejných stránek, veřejných skupin nebo od veřejných osob, včetně údajů o zpětné vazbě a zapojení, jako jsou počet reakcí, sdílení či komentáře příjemců služby. Poskytovatelé velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů by měli být vybízeni ke spolupráci s výzkumnými pracovníky a k poskytování širšího přístupu k údajům pro účely monitorování společenských problémů prostřednictvím dobrovolného úsilí, mimo jiné prostřednictvím závazků a postupů dohodnutých v rámci kodexů chování nebo krizových protokolů. Tito poskytovatelé a výzkumní pracovníci by měli věnovat zvláštní pozornost ochraně osobních údajů a zajistit, aby veškeré zpracování osobních údajů bylo v souladu s nařízením (EU) 2016/679. Poskytovatelé by měli osobní údaje anonymizovat nebo pseudonymizovat s výjimkou případů, kdy by tím znemožnily sledovaný účel výzkumu.
- (99) Vzhledem ke složitosti fungování zavedených systémů a systémovým rizikům, která pro společnost představují, by poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů měli zřídit útvar zajišťování souladu, který by měl být nezávislý na jejich provozních funkcích. Vedoucí útvaru zajišťování souladu by měl podléhat přímo vedení uvedených poskytovatelů, a to i pokud jde o otázky nedodržování tohoto nařízení. Osoby pověřené zajišťováním souladu v rámci útvaru zajišťování souladu by měly mít nezbytnou kvalifikaci, znalosti, zkušenosti a schopnost provádět opatření a monitorovat dodržování tohoto nařízení v rámci organizace poskytovatelů velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů. Poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů by měli zajistit, aby byl útvar zajišťování souladu řádně a včas zapojen do všech záležitostí souvisejících s tímto nařízením, včetně strategie posuzování a zmírňování rizik a zvláštních opatření, a případně i do posuzování souladu s případnými závazky, které uvedení poskytovatelé přijali v rámci kodexů chování a krizových protokolů, k jejichž dodržování se zavázali.

⁽³²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/943 ze dne 8. června 2016 o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním (Úř. věst. L 157, 15.6.2016, s. 1).

- (100) Vzhledem k dalším rizikům souvisejícím s jejich činností a jejich dodatečným povinnostem podle tohoto nařízení by se konkrétně na velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače měly vztahovat dodatečné požadavky na transparentnost, zejména co se týče podávání komplexních zpráv o provedených posouzeních rizik a přijatých návazných opatřeních, jak je stanoveno v tomto nařízení.
- (101) Komise by měla mít k dispozici všechny nezbytné zdroje, totiž pracovníky, odborné znalosti a finanční prostředky, k plnění svých úkolů podle tohoto nařízení. S cílem zajistit dostupnost zdrojů nezbytných pro odpovídající dohled na úrovni Unie podle tohoto nařízení a vzhledem k tomu, že členské státy by měly být oprávněny vybírat od poskytovatelů usazených na jejich území poplatky za dohled, jenž se týká úkolů v oblasti dohledu a vymáhávání povinností vykonávaných jejich orgány, by Komise měla vybírat poplatek za dohled, jehož výše by měla být stanovena každoročně, od velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů. Celková výše účtovaného ročního poplatku za dohled by měla být stanovena na základě celkové výše nákladů, které Komisi vzniknou při plnění jejich úkolů v oblasti dohledu podle tohoto nařízení, jež je přiměřeně odhadnuta předem. Tato částka by měla zahrnovat náklady související s výkonem zvláštních pravomocí a úkolů v oblasti dohledu, vyšetřování, vymáhání a monitorování ve vztahu k poskytovatelům velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů, včetně nákladů souvisejících s určením velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů nebo se zřízením, údržbou a provozem databází podle tohoto nařízení.

Měla by rovněž zahrnovat náklady související s vytvořením, údržbou a provozem základní informační a institucionální infrastruktury pro spolupráci mezi koordinátory digitálních služeb, sborem a Komisí, s přihlédnutím ke skutečnosti, že vzhledem ke své velikosti a svému dosahu mají velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače významný dopad na zdroje potřebné k podpoře této infrastruktury. Odhad celkových nákladů by měl zohlednit náklady na dohled vzniklé v předchozím roce, případně včetně nákladů přesahujících jednotlivý roční poplatek za dohled účtovaný v předchozím roce. Vnější účelově vázané příjmy vyplývající z ročního poplatku za dohled by mohly být použity k financování dodatečných lidských zdrojů, jako jsou smluvní zaměstnanci a vyslaní národní odborníci, a dalších výdajů souvisejících s plněním těchto úkolů svěřených Komisi tímto nařízením. Roční poplatek za dohled, který má být účtován poskytovatelům velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů, by měl být úměrný velikosti služby, kterou odráží počet jejich aktivních příjemců služby v Unii. Kromě toho by individuální roční poplatek za dohled neměl překročit celkový strop pro každého poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače s přihlédnutím k ekonomické kapacitě poskytovatele určené služby nebo určených služeb.

- (102) K usnadnění účinného a jednotného uplatňování povinností stanovených v tomto nařízení, které mohou vyžadovat provádění prostřednictvím technických prostředků, je důležité podporovat dobrovolné normy zahrnující určité technické postupy, pokud odvětví může pomoci vyvinout standardizované prostředky s cílem podpořit poskytovatele zprostředkovatelských služeb při dodržování tohoto nařízení, jako je možnost podávat oznámení, a to i prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací, nebo normy týkající se smluvních podmínek či auditu nebo normy týkající se interoperability archivů reklam. Kromě toho by tyto normy mohly zahrnovat normy týkající se reklamy na internetu, doporučovacích systémů, přístupnosti a ochrany nezletilých osob na internetu. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb mohou tyto normy svobodně přijímat, jejich přijetí však nezakládá domněnku dodržování tohoto nařízení. Díky poskytnutí osvědčených postupů by tyto normy současně mohly být obzvláště užitečné pro relativně malé poskytovatele zprostředkovatelských služeb. Normy by mohly rozlišovat mezi různými druhy nezákonného obsahu nebo případně různými druhy zprostředkovatelských služeb.
- (103) Komise a sbor by měly vybízet k vypracování dobrovolných kodexů chování, jakož i k dodržování jejich ustanovení, s cílem přispět k uplatňování tohoto nařízení. Komise a sbor by měly usilovat o to, aby kodexy chování jasně definovaly povahu sledovaných cílů veřejného zájmu, aby obsahovaly mechanismy pro nezávislé hodnocení plnění uvedených cílů a aby jasně vymezovaly úlohu příslušných orgánů. Zvláštní pozornost by měla být věnována zamezení nepřiznivým dopadům na bezpečnost, ochranu soukromí a osobních údajů, jakož i zákazu ukládat obecné monitorovací povinnosti. Provádění kodexů chování mělo být měřitelné a mělo by podléhat veřejnému dohledu, což by nemělo narušit jejich dobrovolnou povahu a možnost zúčastněných stran svobodně se rozhodnout

pro účast. Za určitých okolností je důležité, aby velmi velké online platformy spolupracovaly při vypracování konkrétních kodexů chování a dodržovaly je. Nic v tomto nařízení nebrání ostatním poskytovatelům služeb pomoci účasti na těchto kodexech chování dodržovat stejné normy náležité péče, přijímat osvědčené postupy a využívat pokyny vydané Komisí a sborem.

- (104) Je vhodné, aby toto nařízení určilo oblasti, jež by měly být v souvislosti s těmito kodexy chování posouzeny. Prostřednictvím dohod o samoregulaci nebo společné regulaci by měla být přezkoumána zejména opatření ke zmírnění rizik týkající se určitých druhů nezákonného obsahu. Jinou oblastí ke zvážení jsou možné nepříznivé dopady systémových rizik na společnost a demokracii, jako jsou dezinformace nebo manipulativní a zneužívající činnosti, nebo jakékoli nepříznivé dopady na nezletilé. To zahrnuje koordinované operace zaměřené na šíření informací, včetně dezinformací, jako je využívání botů nebo falešných účtů k vytváření záměrně nepřesných nebo zavádějících informací, někdy za účelem dosažení hospodářského zisku, jež jsou obzvláště škodlivé pro zranitelné příjemce služby, jako jsou nezletilí. Ve vztahu k těmto oblastem může být za vhodné opatření ke zmírnění rizik považováno dodržování daného kodexu chování a zajištění souladu s ním poskytovatelem velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače. Pokud poskytovatel online platformy nebo internetového vyhledávače odmítne bez náležitého vysvětlení uposlechnout výzvu Komise k účasti na uplatňování tohoto kodexu chování, mělo by to být v relevantních případech zohledněno při zjišťování, zda online platforma nebo internetový vyhledávač porušily povinnosti stanovené tímto nařízením. Účast na daném kodexu chování a dodržování jeho ustanovení by samy o sobě neměly zakládat domněnku dodržování tohoto nařízení.
- (105) Kodexy chování by měly usnadnit přístupnost velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů v souladu s unijním a vnitrostátním právem, aby bylo usnadněno jejich předvídatelné používání pro osoby se zdravotním postižením. Kodexy chování by zejména mohly zajišťovat, aby byly informace předkládány vnímatelným, funkčním, srozumitelným a spolehlivým způsobem a aby formuláře a opatření podle tohoto nařízení byly k dispozici tak, aby byly snadno dohledatelné a přístupné pro osoby se zdravotním postižením.
- (106) Pravidla týkající se kodexů chování podle tohoto nařízení by mohla sloužit jako základ pro již zavedené úsilí o samoregulaci na úrovni Unie, včetně závazku v oblasti bezpečnosti výrobků (Product Safety Pledge), memoranda o porozumění týkajícího se prodeje padělaného zboží na internetu, kodexu chování pro boj proti nezákonným nenávislivým projevům online, jakož i kodexu zásad boje proti dezinformacím. Posledně uvedený kodex byl posílen v souladu s pokyny Komise, jak bylo oznámeno v Evropském akčním plánu pro demokracii.
- (107) Poskytování reklamy na internetu obvykle zahrnuje několik aktérů, včetně zprostředkovatelských služeb, které spojují vydavatele reklamy se zadavateli reklamy. Kodexy chování by měly podporovat a doplňovat povinnosti týkající se transparentnosti ve vztahu k reklamě, které jsou v tomto nařízení uloženy poskytovatelům online platform, velmi velkým online platform a velmi velkým internetových vyhledávačů, aby byly zajištěny flexibilní a účinné mechanismy ke snadnějšímu a lepšímu plnění těchto povinností, zejména co se týká způsobů předávání relevantních informací. To by mělo zahrnovat usnadnění přenosu informací o inzerentovi, který reklamu platí, pokud se liší od fyzické nebo právnické osoby, jejímž jménem je reklama předkládána na online rozhraní online platformy. Kodexy chování by měly rovněž zahrnovat opatření, která zajistí, aby byly v celém hodnotovém řetězci náležitě sdíleny smysluplné informace o zpeněžení údajů. Zapojení široké škály zúčastněných stran by mělo zajistit, aby byly tyto kodexy chování obecně podporovány, aby byly spolehlivé z technického hlediska a účinné a aby zajišťovaly nejvyšší úroveň uživatelské přívětivosti za účelem dosažení cílů povinností týkajících se transparentnosti. V zájmu zajištění účinnosti kodexů chování by do nich Komise měla do procesu jejich vypracování zahrnout mechanismy hodnocení. Komise může ve vhodných případech požádat o vyjádření k příslušnému kodexu chování Agenturu pro základní práva nebo evropského inspektora ochrany údajů.

- (108) Vedle mechanismu reakce na krize pro velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače může Komise iniciovat vypracování dobrovolných krizových protokolů ke koordinaci rychlé, společné a přeshraniční reakce v online prostředí. Tak tomu může být například v případě, že jsou online platformy zneužity k rychlému šíření nezákonného obsahu nebo dezinformací nebo že vyvstane potřeba rychlého šíření spolehlivých informací. Vzhledem k významné úloze velmi velkých online platform při šíření informací v našich společnostech a přes hranice by měli být poskytovatelé těchto platform vybízeni k vypracování a uplatňování zvláštních krizových protokolů. Tyto krizové protokoly by měly být aktivovány pouze po určité omezenou dobu a rovněž přijatá opatření by měla být omezena na to, co je nezbytně nutné k řešení mimořádné okolnosti. Uvedená opatření by měla být v souladu s tímto nařízením a neměla by představovat obecnou povinnost zúčastněných poskytovatelů velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů monitorovat informace, které přenášejí nebo uchovávají, ani aktivně vyhledávat skutečnosti nebo okolnosti nasvědčující nezákonnému obsahu.
- (109) Aby byly zajištěny náležitý dohled a vymáhání povinností stanovených v tomto nařízení, měly by členské státy určit alespoň jeden orgán pověřený dohledem nad uplatňováním a vymáháním tohoto nařízení, aniž jsou dotčeny možnost určit již existující orgán a jeho právní forma v souladu s vnitrostátním právem. Členské státy by však měly mít možnost pověřit zvláštními úkoly v oblasti dohledu nebo vymáhání a pravomocemi týkajícími se uplatňování tohoto nařízení více než jeden příslušný orgán, například pro konkrétní odvětví, přičemž lze pověřit i již existující orgány, jako jsou regulační orgány v oblasti elektronických komunikací, regulační orgány pro sdělovací prostředky nebo orgány pro ochranu spotřebitelů, jež odrážejí jejich vnitrostátní ústavní, organizační a správní strukturu. Při plnění svých úkolů by měly všechny příslušné orgány přispívat k dosažení cílů tohoto nařízení, zejména k řádnému fungování vnitřního trhu se zprostředkovatelskými službami, na němž je vykonáván účinný dohled nad dodržováním harmonizovaných pravidel pro bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí, jež napomáhá inovacím, a zejména nad dodržováním povinností náležité péče vztahujících se na různé kategorie poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, a na němž jsou tato pravidla účinně vymáhána, s cílem zajistit účinnou ochranu základních práv zakotvených v Listině, včetně zásady ochrany spotřebitele. Toto nařízení nevyžaduje, aby členské státy svěřovaly příslušným orgánům úkol rozhodovat o zákonnosti konkrétních položek obsahu.
- (110) Vzhledem k přeshraniční povaze dotčených služeb a horizontálnímu rozsahu povinností zavedených tímto nařízením by měl být jeden určený orgán s úkolem spočívajícím v dohledu na uplatňování a v případě potřeby vymáhání tohoto nařízení určen jako koordinátor digitálních služeb v každém členském státě. Je-li dohledem nad uplatňováním a vymáháním tohoto nařízení pověřen více než jeden příslušný orgán, měl by být jako koordinátor digitálních služeb v daném členském státě určen pouze jeden orgán. Koordinátor digitálních služeb by měl s ohledem na veškeré záležitosti související s uplatňováním tohoto nařízení jednat jako jednotné kontaktní místo pro Komisi, sbor, koordinátory digitálních služeb z ostatních členských států, jakož i pro jiné příslušné orgány dotčeného členského státu. Jsou-li konkrétně v daném členském státě úkoly podle tohoto nařízení svěřeny několika příslušným orgánům, měl by koordinátor digitálních služeb koordinovat tyto orgány a spolupracovat s nimi v souladu s vnitrostátními právními předpisy, které stanoví jejich příslušné úkoly, aniž by bylo dotčeno nezávislé posouzení ostatními příslušnými orgány. Koordinátor digitálních služeb by neměl ve vztahu k jiným příslušným orgánům při plnění jejich úkolů uplatňovat žádnou hierarchickou nadřazenost, měl by zajistit účinné zapojení všech relevantních příslušných orgánů a měl by včas podávat zprávy o jejich posouzení v rámci spolupráce v oblasti dohledu a vymáhání na úrovni Unie. Vedle zvláštních mechanismů spolupráce na unijní úrovni stanovených v tomto nařízení by členské státy měly zajistit rovněž spolupráci mezi koordinátorem digitálních služeb a případnými jinými příslušnými orgány určenými na vnitrostátní úrovni, a to prostřednictvím vhodných nástrojů, jako jsou sdružování zdrojů, společné pracovní skupiny, společná vyšetřování a mechanismy vzájemné pomoci.
- (111) Koordinátor digitálních služeb a jiné příslušné orgány určené podle tohoto nařízení hrají zásadní úlohu při zajišťování účinnosti práv a povinností stanovených v tomto nařízení a při dosahování jeho cílů. Je proto nezbytné zajistit, aby disponovali nezbytnými prostředky, včetně finančních a lidských zdrojů, pro dohled nad všemi poskytovateli zprostředkovatelských služeb spadajícími do jejich pravomoci v zájmu všech občanů Unie. Vzhledem k různorodosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, kteří při poskytování svých služeb využívají vyspělé technologie, je rovněž nezbytné, aby koordinátor digitálních služeb a relevantní příslušné orgány měli za účelem plnění svých úkolů k dispozici potřebný počet zaměstnanců a odborníků se specializovanými dovednostmi a pokročilé technické prostředky a aby si autonomně spravovali finanční zdroje. Výše těchto zdrojů by navíc měla

zohledňovat velikost, složitost a potenciální společenský dopad poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, kteří spadají do pravomoci těchto orgánů, jakož i dosah jejich služeb v rámci celé Unie. Tímto nařízením není dotčena možnost členských států zavést mechanismy financování založené na poplatcích za dohled účtovaných poskytovatelům zprostředkovatelských služeb podle vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie, pokud jsou vybírány od poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, kteří mají hlavní provozovnu v daném členském státě, jsou přísně omezeny na to, co je nezbytné, a přiměřené k pokrytí nákladů na plnění úkolů svěřených příslušným orgánům podle tohoto nařízení, s výjimkou úkolů svěřených Komisi, a je zajištěna odpovídající transparentnost vybírání a uplatňování těchto poplatků.

- (112) Příslušné orgány určené podle tohoto nařízení by rovněž měly jednat zcela nezávisle na soukromých a veřejných subjektech, aniž by měly možnost či povinnost vyžadovat nebo přijímat pokyny, a to i od vlády, a aniž by byly dotčeny zvláštní povinnosti týkající se spolupráce s ostatními příslušnými orgány, koordinátory digitálních služeb, sborem a Komisí. Na druhou stranu by nezávislost uvedených orgánů neměla znamenat, že nemohou v souladu s vnitrostátními ústavami, a aniž by bylo ohroženo dosažení cílů tohoto nařízení, podléhat přiměřeným mechanismům odpovědnosti, za obecnou činnost koordinátorů digitálních služeb, jako jsou jejich finanční výdaje nebo podávání zpráv vnitrostátním parlamentům. Požadavek nezávislosti by rovněž neměl bránit výkonu soudního přezkumu nebo možnosti konzultací či pravidelné výměny názorů s jinými vnitrostátními orgány, včetně donucovacích orgánů, orgánů v oblasti krizového řízení nebo orgánů v oblasti ochrany spotřebitele, pokud je to vhodné, s cílem informovat se navzájem o probíhajících vyšetřováních, aniž by byl dotčen výkon jejich příslušných pravomocí.
- (113) Členské státy mohou funkcí koordinátora digitálních služeb nebo konkrétními úkoly týkajícími se dohledu nad uplatňováním a vymáháním tohoto nařízení pověřit již existující vnitrostátní orgán, pokud splňuje požadavky stanovené v tomto nařízení, týkající se například jeho nezávislosti. Členským státům se mimoto v zásadě nebrání v tom, aby v souladu s právem Unie v rámci existujícího orgánu sloučily funkce. Mezi opatření za tímto účelem může mimo jiné patřit nemožnost zprostit funkce předsedu nebo členy kolektivního orgánu stávající instituce před skončením jejich funkčního období nebo pouze z toho důvodu, že byla provedena institucionální reforma zahrnující sloučení různých funkcí v rámci jedné instituce, pokud neexistují pravidla zaručující, že toto zproštění funkce neohrozí nezávislost a nestrannost těchto členů.
- (114) Členské státy by měly koordinátorovi digitálních služeb a jakémukoli jinému příslušnému orgánu určenému podle tohoto nařízení poskytnout dostatečné pravomoci a prostředky, aby bylo zajištěno účinné vyšetřování a vymáhání v souladu s úkoly, které jim byly svěřeny. To zahrnuje pravomoc příslušných orgánů přijmout v případě rizika závažné újmy předběžná opatření v souladu s vnitrostátním právem. Tato předběžná opatření, která mohou zahrnovat příkazy k ukončení nebo nápravě daného údajného protiprávního jednání, by neměla překračovat rámec toho, co je nezbytné k zajištění toho, aby až do vydání konečného rozhodnutí bylo zabráněno závažné újmě. Koordinátoři digitálních služeb by měli mít zejména možnost vyhledat a získat informace, které se nacházejí na jejich území, a to i v souvislosti se společnými vyšetřováními, přičemž by mělo být náležitě přihlédnuto ke skutečnosti, že by opatření v oblasti dohledu a vymáhání týkající se poskytovatele spadajícího do pravomoci jiného členského státu nebo Komise měl případně přijmout koordinátor digitálních služeb v tomto jiném členském státě v souladu s postupy přeshraniční spolupráce, nebo případně Komise.
- (115) Členské státy by měly ve svých vnitrostátních právních předpisech v souladu s právem Unie, a zejména s tímto nařízením a Listinou, stanovit podrobné podmínky a omezení výkonu vyšetřovacích a donucovacích pravomocí svých koordinátorů digitálních služeb a případně jiných příslušných orgánů podle tohoto nařízení.

- (116) Při výkonu těchto pravomocí by příslušné orgány měly dodržovat platná vnitrostátní pravidla pro postupy a záležitosti, jako jsou potřeba předchozího soudního povolení ke vstupu do určitých prostor a povinnost mlčenlivosti. Tato ustanovení by měla zajistit především dodržování základních práv na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, včetně práva na obhajobu a práva na respektování soukromého života. V tomto ohledu by jako vhodné východisko mohly sloužit záruky stanovené ve vztahu k řízením Komise podle tohoto nařízení. Před přijetím konečného rozhodnutí by mělo být zaručeno předchozí spravedlivé a nestranné řízení, včetně práva dotčených osob na slyšení a práva na přístup ke spisu, přičemž je zachována důvěrnost a profesní a obchodní tajemství, jakož i dodržena povinnost rozhodnutí smysluplně zdůvodnit. To by však nemělo bránit přijetí opatření v řádně odůvodněných naléhavých případech s výhradou vhodných podmínek a procesních opatření. Výkon pravomocí by měl být také přiměřený mimo jiné povaze a celkové skutečné a potenciální újmě způsobené protiprávním jednáním či údajným protiprávním jednáním. Příslušné orgány by měly zohlednit všechny příslušné skutečnosti a okolnosti daného případu, včetně informací shromážděných příslušnými orgány v ostatních členských státech.
- (117) Členské státy by měly zajistit, aby za porušení povinností stanovených v tomto nařízení bylo možno uložit účinné, přiměřené a odrazující sankce s ohledem na povahu, závažnost, opakování a dobu trvání protiprávního jednání vzhledem ke sledovanému veřejnému zájmu, rozsahu a druhu prováděných činností, jakož i ekonomickým možnostem porušitele. Sankce by měly zohlednit hlavně to, zda dotčený poskytovatel zprostředkovatelských služeb systematicky či opakovaně neplní své povinnosti vyplývající z tohoto nařízení, a v relevantních případech počet dotčených příjemců služby, úmyslnou nebo nedbalostní povahu porušení a rovněž to, zda poskytovatel působí v několika členských státech. Pokud toto nařízení stanoví maximální výši pokut nebo penále, měla by se vztahovat na každé jednotlivé porušení tohoto nařízení, aniž je dotčena úprava pokut nebo penále za konkrétní porušení. Členské státy by měly zajistit, aby ukládání pokut nebo penále za porušení předpisů bylo v každém jednotlivém případě účinné, přiměřené a odrazující, tím, že stanoví vnitrostátní pravidla a postupy v souladu s tímto nařízením, s přihlédnutím ke všem kritériím týkajícím se obecných podmínek pro ukládání pokut nebo penále.
- (118) Aby bylo zajištěno účinné vymáhání povinností stanovených v tomto nařízení, měly by mít fyzické osoby nebo zastupující organizace možnost podat koordinátorovi digitálních služeb na území, kde službu přijímají, jakoukoli stížnost na dodržování těchto povinností, aniž by byla dotčena pravidla nařízení týkající se určení příslušnosti a platná pravidla pro vyřizování stížností v souladu s vnitrostátními zásadami řádné správy. Stížnosti by mohly podat pravdivý přehled problémů týkajících se dodržování konkrétním poskytovatelem zprostředkovatelských služeb a koordinátorovi digitálních služeb by rovněž mohly poskytnout informace o případných otázkách, které jsou průřezovější. Koordinátor digitálních služeb by měl zapojit ostatní příslušné vnitrostátní orgány, jakož i koordinátora digitálních služeb z jiného členského státu, a zejména koordinátora z členského státu, kde je dotčený poskytovatel zprostředkovatelských služeb usazen, jestliže daná záležitost vyžaduje přeshraniční spolupráci.
- (119) Členské státy by měly zajistit, že koordinátoři digitálních služeb mohou přijímat opatření, která jsou účinná při řešení určitých obzvláště závažných a přetrvávajících porušení tohoto nařízení a která jsou přiměřená tomuto jednání. Zvláště v případech, kdy tato opatření mohou mít nepříznivý dopad na práva a zájmy třetích stran, jak tomu může být hlavně tehdy, je-li omezen přístup k online rozhraním, je vhodné vyžadovat, aby se na ně vztahovaly další záruky. Třetím stranám, které mohou být potenciálně dotčeny, by měla být poskytnuta zejména příležitost ke slyšení a tyto příkazy by měly být vydány pouze tehdy, nejsou-li přiměřeně dostupné pravomoci týkající se přijetí těchto opatření, jak je stanoveno v jiných unijních či vnitrostátních právních předpisech, například na ochranu společných zájmů spotřebitelů, k zajištění okamžitého odstranění internetových stránek obsahujících či šířících dětskou pornografii nebo ke znemožnění přístupu ke službám, které třetí strana využívá k porušování práva duševního vlastnictví.

- (120) Tento příkaz k omezení přístupu by neměl přesahovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení jeho cíle. Proto by měl být dočasný a měl by být v zásadě určen poskytovateli zprostředkovatelských služeb, například příslušnému poskytovateli hostingových služeb, poskytovateli internetových služeb nebo registru či registrátorovi domén, který je přiměřeně schopen dosáhnout tohoto cíle, aniž by byl nepatříčně omezen přístup k legálním informacím.
- (121) Aniž jsou dotčena ustanovení o výjimce z odpovědnosti stanovená v tomto nařízení, pokud jde o informace předávané nebo uchovávané na žádost příjemce služby, měl by poskytovatel zprostředkovatelských služeb nést odpovědnost za škody, které příjemcům služby vzniknou porušením povinností stanovených v tomto nařízení uvedenými poskytovateli. Odpovídající náhrada škody by měla být v souladu s pravidly a postupy stanovenými v použitelném vnitrostátním právu, aniž by tím byly dotčeny jiné možnosti nápravy, které jsou k dispozici podle pravidel na ochranu spotřebitele.
- (122) Koordinátor digitálních služeb by měl pravidelně zveřejňovat, například na svých internetových stránkách, zprávu o činnostech provedených podle tohoto nařízení. Tato zpráva by měla být zveřejněna ve strojově čitelném formátu a měla by zahrnovat přehled obdržených stížností a následných opatření, obsahující celkový počet obdržených stížností a počet stížností, které vedly k zahájení formálního vyšetřování nebo k předání jiným koordinátorům digitálních služeb, aniž by se v ní odkazovalo na jakékoli osobní údaje. Jelikož je koordinátor digitálních služeb prostřednictvím systému pro sdílení informací informován rovněž o příkazech k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu nebo k poskytnutí informací, jak je upraveno v tomto nařízení, měl by ve své výroční zprávě uvést počet a kategorie těchto příkazů určených poskytovatelům zprostředkovatelských služeb, které vydaly justiční a správní orgány v jeho členském státě.
- (123) Aby byla zajištěna jednoznačnost, jednoduchost a účinnost, měla by být pravomoc dohlížet na plnění povinností podle tohoto nařízení a vymáhat je svěřena příslušným orgánům členského státu, v němž se nachází hlavní provozovna poskytovatele zprostředkovatelských služeb, totiž kde má své ústředí nebo sídlo, ve kterém vykonává hlavní finanční funkce a provozní řízení. Pro poskytovatele, kteří nejsou usazeni v Unii, nabízejí však v Unii své služby, a spadají tudíž do oblasti působnosti tohoto nařízení, by měl být příslušný členský stát, v němž tito poskytovatelé ustanovili svého právního zástupce, vzhledem k funkci právních zástupců podle tohoto nařízení. V zájmu účinného uplatňování tohoto nařízení by však pro poskytovatele, kteří neustanovili právní zástupce, měly být příslušné všechny členské státy nebo případně Komise. Tuto pravomoc může vykonávat kterýkoli příslušný orgán nebo Komise za předpokladu, že proti poskytovateli není ve věci stejných skutečností již vedeno vykonávací řízení jiným příslušným orgánem nebo Komisí. Aby bylo zajištěno dodržování zásady *ne bis in idem*, a zejména aby se zabránilo tomu, že stejné porušení povinností stanovených v tomto nařízení bude postiženo více než jednou, měl by každý členský stát, který hodlá vykonat svou pravomoc ve vztahu k těmto poskytovatelům, bez zbytečného odkladu informovat všechny ostatní orgány, včetně Komise, prostřednictvím systému sdílení informací zřízeného pro účely tohoto nařízení.
- (124) Vzhledem k potenciálnímu dopadu poskytovatelů velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů a výzvám spojeným s účinným dohledem nad nimi jsou zapotřebí zvláštní pravidla týkající se dohledu a vymáhání ve vztahu k nim. Komise by měla být odpovědná, případně s podporou příslušných vnitrostátních orgánů, za dohled a veřejné prosazování systémových otázek, jako jsou otázky s širokým dopadem na kolektivní zájmy příjemců služby. Komise by proto měla mít výlučné pravomoci v oblasti dohledu nad plněním dodatečných povinností týkajících se řízení systémových rizik uložených poskytovatelům velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů podle tohoto nařízení a jejich vymáhání. Výlučnými pravomocemi Komise by neměly být dotčeny některé správní úkoly svěřené podle tohoto nařízení příslušným orgánům členského státu usazení, například prověřování výzkumných pracovníků.

- (125) Pravomoci dohledu nad jinými povinnostmi náležitě péče než dodatečnými povinnostmi týkajícími se řízení systémových rizik uloženými poskytovatelům velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů uloženými podle tohoto nařízení a jejich vymáhání by měly sdílet Komise a příslušné vnitrostátní orgány. Na jedné straně by Komise mohla mít v mnoha případech lepší předpoklady k řešení systémových porušení, jichž se tito poskytovatelé dopouštějí, jako jsou porušení postihující více členských států, závažná opakovaná porušení předpisů nebo nezavedení účinných mechanismů vyžadovaných tímto nařízením. Na druhé straně by příslušné orgány v členském státě, v němž se nachází hlavní provozovna poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, mohly mít lepší předpoklady k řešení jednotlivých porušení, kterých se tito poskytovatelé dopustili a která nevyvolávají žádné systémové nebo přeshraniční problémy. V zájmu účinnosti, zamezení zdvojení a zajištění souladu se zásadou *ne bis in idem* by mělo být úkolem Komise, aby posoudila, zda považuje za vhodné tyto sdílené pravomoci v daném případě vykonat, a jakmile Komise zahájí řízení, členské státy by již neměly mít možnost samy tak učinit. Členské státy by měly mezi sebou i s Komisí úzce spolupracovat a Komise by měla úzce spolupracovat s nimi, s cílem zajistit, aby systém dohledu a vymáhání stanovený tímto nařízením fungoval hladce a účinně.
- (126) Pravidly tohoto nařízení o určení příslušnosti by neměla být dotčena ustanovení práva Unie ani vnitrostátní pravidla mezinárodního práva soukromého ve věci jurisdikce a rozhodného práva v občanských a obchodních věcech, jako jsou řízení zahájená spotřebiteli u soudů členského státu, v němž mají bydliště, v souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie. Pokud jde o povinnost uloženou tímto nařízením poskytovatelům zprostředkovatelských služeb informovat vydávající orgán o provedení příkazů k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu a příkazů k poskytnutí informací, měla by se pravidla pro určení příslušnosti vztahovat pouze na dohled nad vymáháním těchto povinností, nikoli však na jiné záležitosti související s příkazem, například na pravomoc vydat příkaz.
- (127) Vzhledem k přeshraničnímu a meziodvětvovému významu zprostředkovatelských služeb je nezbytná vysoká úroveň spolupráce, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování tohoto nařízení a dostupnost relevantních informací pro výkon úkolů v oblasti vymáhání práva prostřednictvím systému pro sdílení informací. Spolupráce může mít různé formy v závislosti na řešených otázkách, aniž jsou dotčena konkrétní společná vyšetřování. V každém případě je nezbytné, aby koordinátor digitálních služeb v zemi usazení poskytovatele zprostředkovatelských služeb informoval ostatní koordinátory digitálních služeb o otázkách, vyšetřováních a opatřeních, která budou vůči takovému poskytovateli přijata. Kromě toho, pokud má příslušný orgán v členském státě k dispozici relevantní informace pro vyšetřování prováděné příslušnými orgány v členském státě usazení nebo je schopen tyto informace, ke kterým nemají příslušné orgány v členském státě usazení přístup, na svém území získat, měl by být koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení včas nápomocen, a to i prostřednictvím výkonu svých vyšetřovacích pravomocí v souladu s platnými vnitrostátními postupy a Listinou. Adresát takových vyšetřovacích opatření by je měl dodržovat a nést odpovědnost v případě jejich nedodržení a příslušné orgány v členském státě usazení by měly být schopny spolupracovat se na informace získané prostřednictvím vzájemné pomoci, aby bylo zajištěno dodržování tohoto nařízení.
- (128) Koordinátor digitálních služeb v zemi určení, zejména na základě obdržených stížností nebo případných příspěvků jiných příslušných vnitrostátních orgánů nebo sboru v případě otázek zahrnujících nejméně tři členské státy, by měl mít možnost požádat koordinátora digitálních služeb v zemi usazení, aby přijal vyšetřovací nebo donucovací opatření ve vztahu k poskytovateli spadajícímu do jeho pravomoci. Tyto žádosti o opatření by měly být založeny na řádně podložených důkazech prokazujících existenci údajného protiprávního jednání s nepříznivým dopadem na kolektivní zájmy příjemců služby v jeho členském státě nebo s nepříznivým dopadem na společnost. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení by měl mít možnost spolehnout se na vzájemnou pomoc nebo vyzvat žádajícího koordinátora digitálních služeb ke společnému vyšetřování v případě, že jsou k přijetí rozhodnutí zapotřebí další informace, aniž je dotčena možnost požádat Komisi o posouzení záležitosti, pokud má důvod se domnívat, že může dojít k systémovému protiprávnímu jednání ze strany velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače.

- (129) Sbor by měl mít možnost postoupit v případě neshody ohledně posouzení nebo přijatých či navrhovaných opatření nebo nepřijetí opatření danou věc Komisi, a to v souladu s tímto nařízením a v návaznosti na žádost o přeshraniční spolupráci nebo společné vyšetřování. Pokud se Komise na základě informací poskytnutých dotčenými orgány domnívá, že navrhovaná opatření, včetně navrhované výše pokut, nemohou zajistit účinné vymáhání povinností stanovených v tomto nařízení, měla by mít možnost vyjádřit vážné pochybnosti a požádat příslušného koordinátora digitálních služeb o opětovné posouzení záležitosti a přijetí nezbytných opatření k zajištění souladu s tímto nařízením ve stanovené lhůtě. Touto možností není dotčena obecná povinnost Komise dohlížet na uplatňování práva Unie a v případě potřeby je vymáhat pod kontrolou Soudního dvora Evropské unie v souladu se Smlouvami.
- (130) Aby se usnadnil přeshraniční dohled a vyšetřování týkající se povinností stanovených v tomto nařízení, do nichž je zapojeno několik členských států, měli by mít koordinátoři digitálních služeb v místě usazení možnost prostřednictvím systému pro sdílení informací vyzvat jiné koordinátory digitálních služeb ke společnému vyšetřování údajného porušení tohoto nařízení. Další koordinátoři digitálních služeb a případně další příslušné orgány by měli mít možnost připojit se k vyšetřování navrženému koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení, pokud se tento koordinátor nedomnívá, že by příliš velký počet zúčastněných orgánů mohl ovlivnit efektivnost vyšetřování s přihlédnutím k povaze údajného porušení a k neexistenci přímých dopadů na příjemce služby v těchto členských státech. Společné vyšetřovací činnosti mohou zahrnovat řadu opatření koordinovaných koordinátorem digitálních služeb v místě usazení v souladu s dostupností zúčastněných orgánů, jako jsou koordinovaný sběr údajů, sdružování zdrojů, pracovní skupiny, koordinované žádosti o informace nebo společné kontroly prostor. Všechny příslušné orgány podílející se na společném vyšetřování by měly spolupracovat s koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení mimo jiné výkonem svých vyšetřovacích pravomocí na svém území, a to v souladu s platnými vnitrostátními postupy. Společné vyšetřování by mělo být v daném časovém rámci uzavřeno závěrečnou zprávou zohledňující příspěvek všech zúčastněných příslušných orgánů. Pokud o to požádají alespoň tři koordinátoři digitálních služeb v místě určení, může sbor rovněž koordinátorovi digitálních služeb v místě usazení doporučit, aby takové společné vyšetřování zahájil a informoval o tom, jak bude vedeno. Aby se zabránilo vzniku patových situací, měl by mít sbor možnost postoupit záležitost Komisi ve zvláštních případech, včetně případů, kdy koordinátor digitálních služeb v zemi usazení odmítne zahájit vyšetřování a sbor nesouhlasí s předloženým odůvodněním.
- (131) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování tohoto nařízení, je nutné zřídit na úrovni Unie nezávislou poradní skupinu, Evropský sbor pro digitální služby, který by měl podporovat Komisi a pomoci koordinovat činnosti koordinátorů digitálních služeb. Sbor by se měl skládat z koordinátorů digitálních služeb, kteří již byli jmenováni, aniž by byla dotčena možnost koordinátorů digitálních služeb pozvat na zasedání či ustanovit delegáty ad hoc z jiných příslušných orgánů pověřených zvláštními úkoly podle tohoto nařízení, je-li to nezbytné vzhledem k vnitrostátnímu rozdělení úkolů a pravomocí. V případě více účastníků z jednoho členského státu by mělo hlasovací právo zůstat omezeno na jednoho zástupce z každého členského státu.
- (132) Sbor by měl přispívat k dosažení společného pohledu Unie na jednotné uplatňování tohoto nařízení a ke spolupráci mezi příslušnými orgány, včetně vydávání doporučení Komisi a koordinátorům digitálních služeb ohledně vhodných vyšetřovacích a donucovacích opatření, která mají být přijata zvláště vůči poskytovatelům velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů, zejména s přihlédnutím ke svobodě poskytovatele prostředkovatelských služeb poskytovat služby v celé Unii. Sbor by měl přispívat také k vypracování příslušných šablon a kodexů chování a k analýze nově se objevujících obecných trendů vývoje digitálních služeb v Unii, a to i vydáváním stanovisek či doporučení k otázkám spojeným s normami.

- (133) Za tímto účelem by měl mít sbor možnost vydávat stanoviska, žádosti a doporučení určené koordinátorům digitálních služeb nebo jiným příslušným vnitrostátním orgánům. Ačkoli nejsou právně závazné, rozhodnutí odchytil se od nich by mělo být řádně vysvětleno a Komise by ho mohla zohlednit při posuzování souladu dotčeného členského státu s tímto rozhodnutím.
- (134) Sbor by měl sestávat ze zástupců koordinátorů digitálních služeb a případně jiných příslušných orgánů za předsednictví Komise, aby bylo zajištěno posouzení záležitostí, které mu byly předloženy, s plným přihlédnutím k evropskému rozměru. Vzhledem k případným průřezovým prvkům, jež mohou mít význam pro jiné regulační rámce na úrovni Unie, by sbor měl mít možnost spolupracovat s ostatními institucemi, jinými subjekty a poradními skupinami Unie s odpovědností například v oblasti rovnosti, včetně genderové rovnosti, a nediskriminace, ochrany údajů, elektronických komunikací, audiovizuálních služeb, odhalování a vyšetřování podvodů proti rozpočtu Unie, co se týká cel, ochrany spotřebitele nebo práva hospodářské soutěže, je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů.
- (135) Prostřednictvím předsedy by se Komise měla účastnit zasedání sboru bez hlasovacích práv. Prostřednictvím předsedy by Komise měla zajistit, aby byl pořad jednání pro zasedání stanoven podle žádostí členů sboru, jak je stanoveno v jednacím řádu, a v souladu s povinnostmi sboru uvedenými v tomto nařízení.
- (136) Jelikož je nutné zajistit podporu pro činnost sboru, měl by mít sbor možnost využít odborných znalostí a lidských zdrojů Komise a příslušných vnitrostátních orgánů. V jednacím řádu sboru by měla být blíže upřesněna zvláštní operativní opatření pro interní fungování sboru.
- (137) Vzhledem k významu velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů s ohledem na jejich dosah a dopad může neplnění zvláštních povinností, které se na ně vztahují, ovlivnit významný počet příjemců služeb v různých členských státech a může způsobit velké společenské škody, přičemž zjištění a řešení tohoto protiprávního jednání může být rovněž obzvláště složité. Z tohoto důvodu by Komise ve spolupráci s koordinátory digitálních služeb a sborem měla rozvíjet odborné znalosti a kapacity Unie v oblasti dohledu nad velmi velkými online platformami nebo velmi velkými internetovými vyhledávači. Komise by proto měla mít možnost koordinovat a využívat odborné znalosti a zdroje těchto orgánů, například prostřednictvím nepřetržité nebo časově omezené analýzy konkrétních trendů nebo problémů, které se v souvislosti s jednou nebo více velmi velkými online platformami nebo velmi velkými internetovými vyhledávači objeví. Členské státy by měly spolupracovat s Komisí na rozvoji těchto kapacit, a to případně i prostřednictvím vysílání pracovníků, a přispívat k vytvoření společné kapacity Unie v oblasti dohledu. S cílem rozvíjet odborné znalosti a kapacity Unie může Komise rovněž využívat odborných znalostí a kapacit skupiny pro sledování ekonomiky online platform, kterou zřídilo rozhodnutí Komise ze dne 26. dubna 2018, kterým se zřizuje skupina odborníků pro sledování ekonomiky internetových platform, relevantní odborné orgány a střediska excelence. Komise může přizvat odborníky se specifickými odbornými znalostmi, včetně zejména prověřených výzkumných pracovníků, zástupců agentur a subjektů Unie, zástupců průmyslu, sdružení zastupujících uživatele nebo občanskou společnost, mezinárodních organizací, odborníků ze soukromého sektoru, jakož i dalších zúčastněných stran.
- (138) Komise by měla mít možnost z vlastního podnětu vyšetřovat případy protiprávního jednání v souladu s pravomocemi stanovenými v tomto nařízení, mimo jiné tím, že si vyžádá přístup k údajům nebo informace, nebo prováděním kontrol, jakož i využitím podpory koordinátorů digitálních služeb. Pokud dohled příslušných vnitrostátních orgánů nad jednotlivými případy údajného protiprávního jednání poskytovatelů velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů ukazuje na systémové problémy, jako jsou problémy s širokým dopadem na kolektivní zájmy příjemců služby, měli by mít koordinátoři digitálních služeb možnost na základě řádně odůvodněné žádosti postoupit tyto záležitosti Komisi. Taková žádost by měla obsahovat alespoň všechny nezbytné skutečnosti a okolnosti, které svědčí o údajném protiprávním jednání a jeho systémové povaze. V závislosti na výsledku vlastního posouzení by Komise měla mít možnost přijmout nezbytná vyšetřovací a donucovací opatření podle tohoto nařízení, včetně případného zahájení vyšetřování nebo přijetí předběžných opatření.

- (139) Aby Komise mohla efektivně plnit své úkoly, měla by si zachovat prostor pro uvážení, pokud jde o rozhodnutí o zahájení řízení proti poskytovatelům velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů. Zahájení řízení Komisí by mělo pro dotčené koordinátory digitálních služeb v místě usazení představovat překážku ve výkonu jejich vyšetřovacích a donucovacích pravomocí ve vztahu k předmětnému chování poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, aby se zamezilo zdvojování, rozporům a rizikům z hlediska zásady *ne bis in idem*. Komise by však měla mít možnost požádat koordinátory digitálních služeb o individuální nebo společný příspěvek k vyšetřování. V souladu s povinností loajální spolupráce by měl koordinátor digitálních služeb vynaložit veškeré úsilí, aby vyhověl odůvodněným a přiměřeným žádostem Komise v souvislosti s vyšetřováním. Kromě toho by koordinátor digitálních služeb v místě usazení, jakož i sbor a případně kteříkoli další koordinátoři digitálních služeb měli Komisi poskytnout veškeré nezbytné informace a pomoc, aby mohla účinně plnit své úkoly, včetně informací shromážděných v souvislosti s činnostmi týkajícími se shromažďováním údajů nebo přístupu k údajům, pokud tomu nebrání právní základ, podle něhož byly informace shromážděny. Komise by naopak měla koordinátora digitálních služeb v místě usazení a sbor průběžně informovat o výkonu svých pravomocí, a to zejména tehdy, hodlá-li zahájit řízení a vykonat své vyšetřovací pravomoci. Mimoto, sděluje-li Komise svá předběžná zjištění, včetně jakékoli záležitosti, k níž vznáší námitku, dotčeným poskytovatelům velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů, měla by je rovněž sdělit sboru. Sbor by měl poskytnout své vyjádření k námitkám a k posouzení Komise, která by měla toto stanovisko zohlednit v odůvodnění, o které se opírá její konečné rozhodnutí.
- (140) Vzhledem ke zvláštním problémům, které se mohou vyskytnout při zajišťování souladu poskytovateli velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů, jakož i vzhledem k významu toho, aby byl tento soulad zajišťován účinně, s ohledem na jejich velikost a dopady a škody, které mohou způsobit, by Komise měla mít silné vyšetřovací a donucovací pravomoci, aby mohla prověřovat, vymáhat a monitorovat dodržování pravidel stanovených v tomto nařízení při plném respektování základního práva být vyslechnut a mít přístup ke spisu ve vykonávacím řízení, zásady proporcionality a práv a zájmů dotčených stran.
- (141) Komise by měla mít možnost požadovat informace nezbytné pro zajištění účinného provádění a dodržování povinností stanovených v tomto nařízení v celé Unii. Komise by měla mít zejména přístup ke všem relevantním dokumentům, údajům a informacím, jež jsou potřebné pro zahájení a vedení vyšetřování a k monitorování plnění příslušných povinností stanovených v tomto nařízení, bez ohledu na skutečnost, kdo má dotyčné dokumenty, údaje nebo informace k dispozici, a bez ohledu na jejich formu či formát, paměťové médium nebo přesné místo jejich uložení. Komise by měla mít možnost prostřednictvím řádně odůvodněné žádosti o informace přímo požadovat, aby dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, jakož i jakékoli jiné fyzické nebo právnické osoby jednající za účelem souvisejícím s jejich obchodem, podnikáním, řemeslem nebo povoláním, které si mohou být rozumně vědomy informací týkajících se podezření z protiprávního jednání nebo přímo protiprávního jednání, poskytl veškeré relevantní důkazy, údaje a informace. Komise by měla mít mimoto možnost vyžádat si pro účely tohoto nařízení veškeré relevantní informace od kteréhokoli orgánu veřejné moci, subjektu nebo agentury v členském státě. Komise by měla mít možnost prostřednictvím výkonu vyšetřovacích pravomocí, jako jsou žádosti o informace nebo výsledky, vyžadovat přístup k dokumentům, údajům, informacím, databázím a algoritmům relevantních osob a související vysvětlení a s jejich souhlasem vyslechnout všechny fyzické nebo právnické osoby, které mohou mít k dispozici užitečné informace, a učiněná prohlášení jakýmkoli technickými prostředky zaznamenat. Komise by měla být zmocněna také k provádění kontrol, které jsou nezbytné k vymáhání příslušných ustanovení tohoto nařízení. Cílem těchto vyšetřovacích pravomocí je doplnit možnost Komise požádat koordinátory digitálních služeb a jiné orgány členských států o pomoc, například poskytnutím informací nebo při výkonu těchto pravomocí.

- (142) Předběžná opatření mohou být důležitým nástrojem k zajištění toho, aby v době, kdy probíhá vyšetřování, nevedlo vyšetřované protiprávní jednání k riziku vážné škody pro příjemce služby. Tento nástroj je důležitý pro zamezení vývoji, který by jakékoli rozhodnutí Komise přijaté na konci řízení mohlo jen velmi obtížně zvrátit. Komise by proto měla mít pravomoc uložit předběžná opatření rozhodnutím v rámci řízení zahájeného za účelem případného přijetí rozhodnutí o nesouladu. Tato pravomoc by se měla vztahovat na případy, kdy Komise zjistí zjevné porušení povinností podle tohoto nařízení poskytovatelem velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače. Rozhodnutí ukládající předběžná opatření by měla platit pouze po určitou dobu, a to buď do ukončení řízení Komisí, nebo po pevně stanovenou dobu, kterou lze prodloužit, je-li to nezbytné a vhodné.
- (143) Komise by měla mít možnost přijmout nezbytná opatření k monitorování účinného provádění tohoto nařízení a dodržování povinností, které stanoví. Tato opatření by měla zahrnovat schopnost jmenovat nezávislé externí odborníky a auditory, kteří budou Komisi v tomto procesu nápomocni, a to případně i z příslušných orgánů členských států, jako jsou orgány pro ochranu údajů nebo spotřebitelů. Při jmenování auditorů by měla Komise zajistit dostatečnou rotaci.
- (144) Dodržování příslušných povinností uložených podle tohoto nařízení by mělo být vymahatelné prostřednictvím pokut a penále. Za tímto účelem by měly být rovněž stanoveny přiměřené výše pokut a penále za nedodržení povinností a porušení procesních pravidel, s výhradou náležitých promlčecích lhůt a v souladu se zásadou proporcionality a zásadou ne bis in idem. Komise a příslušné vnitrostátní orgány by měly koordinovat své úsilí v oblasti prosazování, aby zajistily dodržování výše uvedených zásad. Komise by měla zejména brát v úvahu veškeré pokuty a penále uložené též právníkům osobě za stejný skutek prostřednictvím konečného rozhodnutí v řízení týkajícím se porušení jiných unijních nebo vnitrostátních pravidel, aby bylo zajištěno, že celkové uložené pokuty a penále jsou přiměřené a odpovídají závažnosti protiprávního jednání. Všechna rozhodnutí přijatá Komisí podle tohoto nařízení podléhají v souladu se Smlouvou o fungování EU přezkumu Soudním dvorem Evropské unie. Soudní dvůr Evropské unie by měl mít neomezenou jurisdikci, pokud jde o pokuty a penále, v souladu s článkem 261 Smlouvy o fungování EU.
- (145) Vzhledem k možným významným společenským dopadům porušení dodatečných povinností týkajících se řízení systémových rizik, které se vztahují pouze na velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače, a za účelem řešení těchto otázek veřejného zájmu je nezbytné stanovit systém posíleného dohledu nad veškerými opatřeními přijatými za účelem účinného ukončení a nápravy porušení tohoto nařízení. Jakmile je tedy zjištěno, a je-li to nezbytné, postiženo porušení některého z ustanovení tohoto nařízení, které se vztahuje pouze na velmi velké online platformy nebo velmi velké internetové vyhledávače, měla by Komise požádat poskytovatele takové platformy nebo vyhledávače, aby vypracoval podrobný akční plán k nápravě jakéhokoli dopadu porušení do budoucna a sdělil ho ve lhůtě stanovené Komisí koordinátorům digitálních služeb, Komisi a sboru. Komise by měla s přihlédnutím ke stanovisku sboru stanovit, zda opatření obsažená v akčním plánu postačují k vyřešení protiprávního jednání, přičemž by měla rovněž zohlednit, zda mezi navrhovaná opatření patří dodržování relevantního kodexu chování. Komise by rovněž měla monitorovat veškerá následná opatření přijatá dotčeným poskytovatelem velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, jak jsou uvedena v jeho akčním plánu, přičemž by měla rovněž zohlednit nezávislý audit poskytovatele. Pokud se Komise v návaznosti na provádění akčního plánu stále domnívá, že protiprávní jednání nebylo zcela napraveno, nebo pokud akční plán nebyl předložen či není považován za vhodný, měla by mít možnost využít vyšetřovacích nebo donucovacích pravomocí podle tohoto nařízení, včetně pravomoci uložit penále a zahájit řízení s cílem znemožnit přístup ke službě, při níž k protiprávnímu jednání dochází.

- (146) Dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače a jiné osoby, které podléhají výkonu pravomocí Komise a jejichž zájmy by mohly být rozhodnutím dotčeny, by měli mít možnost předložit předem své vyjádření a přijatá rozhodnutí by měla mít širokou publicitu. Je třeba zajistit právo dotčených stran na obhajobu, a zejména právo nahlížet do spisu, a je nezbytné chránit důvěrné informace. Komise by měla kromě toho respektovat důvěrnost informací a zároveň zajistit, aby informace, o něž se pro účely svého rozhodnutí opírá, byly zveřejněny v rozsahu, který adresátovi rozhodnutí umožňuje porozumět skutečnostem a úvahám, jež k rozhodnutí vedly.
- (147) V zájmu zabezpečení harmonizovaného uplatňování a vymáhání tohoto nařízení je důležité zajistit, aby vnitrostátní orgány, včetně vnitrostátních soudů, měly k dispozici veškeré informace nezbytné k zajištění toho, aby jejich rozhodnutí nebyla v rozporu s rozhodnutím přijatým Komisí podle tohoto nařízení. Tím není dotčen článek 267 Smlouvy o fungování EU.
- (148) Účinné vymáhání a monitorování tohoto nařízení vyžaduje hladkou výměnu informací v reálném čase mezi koordinátory digitálních služeb, sborem a Komisí na základě toků informací a postupů stanovených v tomto nařízení. To může v případě potřeby rovněž ospravedlnit přístup k tomuto systému jinými příslušnými orgány. Vzhledem k tomu, že vyměňované informace mohou být důvěrné nebo mohou obsahovat osobní údaje, měly by zároveň zůstat chráněny před neoprávněným přístupem v souladu s účely, pro které byly shromážděny. Z tohoto důvodu by veškerá komunikace mezi uvedenými orgány měla probíhat na základě spolehlivého a bezpečného systému pro sdílení informací, jehož podrobnosti by měly být stanoveny prováděcím aktem. Systém pro sdílení informací může být založen na stávajících nástrojích v oblasti vnitřního trhu, pokud mohou nákladově efektivním způsobem plnit cíle tohoto nařízení.
- (149) Aniž jsou dotčena práva příjemců služeb obrátit se na zástupce v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828⁽³³⁾ nebo na jakékoli jiné zastoupení podle vnitrostátního práva, měli by mít příjemci služeb rovněž právo pověřit výkonem svých práv stanovených v tomto nařízení právníckou osobu nebo veřejnoprávní subjekt. Tato práva mohou zahrnovat práva související s podáváním oznámení, napadením rozhodnutí přijatých poskytovateli zprostředkovatelských služeb a podáváním stížností na poskytovatele v souvislosti s porušením tohoto nařízení. Některé subjekty, organizace a sdružení mají zvláštní odborné znalosti a kompetence v oblasti odhalování a označování chybných nebo neodůvodněných rozhodnutí o moderování obsahu a jejich stížnosti jménem příjemců služby mohou mít pozitivní dopad na svobodu projevu a svobodu informací obecně, a poskytovatelé online platform by proto měli uvedené stížnosti řešit bez zbytečného odkladu.
- (150) V zájmu účinnosti a účelnosti by Komise měla provádět obecné hodnocení tohoto nařízení. To by se mělo zabývat zejména rozsahem služeb, na něž se vztahuje toto nařízení, vzájemným působením s jinými právními akty, dopadem tohoto nařízení na fungování vnitřního trhu, zejména pokud jde o digitální služby, uplatňováním kodexů chování, povinnosti určit právního zástupce usazeného v Unii, dopadem povinností na malé podniky a mikropodniky, účinností mechanismu dohledu a vymáhání a dopadem na právo na svobodu projevu a na svobodu informací. Aby se zabránilo nepřiměřené zátěži a zajistila se trvalá účinnost tohoto nařízení, měla by Komise do tří let ode dne začátku použitelnosti tohoto nařízení provést hodnocení dopadu povinností stanovených v tomto nařízení na malé a střední podniky, a do tří let od jeho vstupu v platnost provést hodnocení rozsahu služeb, na něž se toto nařízení vztahuje, zejména pro velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače, a vzájemného působení s jinými právními akty.

⁽³³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 ze dne 25. listopadu 2020 o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 409, 4.12.2020, s. 1).

- (151) Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o stanovení šablon týkajících se formy, obsahu a dalších prvků zpráv o moderování obsahu, stanovení výše ročního poplatku za dohled účtovaného poskytovatelům velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů, stanovení praktických opatření pro řízení, slyšení a sjednané dohody o zpřístupnění informací v souvislosti s dohledem, vyšetřováním, vymáháním a monitorováním ve vztahu k poskytovatelům velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů, jakož i stanovení praktických a provozních opatření pro fungování systému pro sdílení informací a jeho interoperabilitu s jinými příslušnými systémy. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁴⁾.
- (152) V zájmu dosažení cílů tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění tohoto nařízení s ohledem na kritéria pro určení velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů, procesní kroky, metodiky auditů a šablony pro podávání zpráv o auditech, technické specifikace pro žádosti o přístup a podrobnou metodiku a postupy pro stanovení poplatku za dohled. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace byly provedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽³⁵⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (153) Toto nařízení respektuje základní práva uznaná Listinou a základní práva představující obecné zásady práva Unie. Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito základními právy včetně svobody projevu a svobody informací, jakož i svobody a plurality sdělovacích prostředků. Při výkonu pravomocí stanovených v tomto nařízení by všechny dotčené orgány veřejné moci měly v situacích, kdy dochází k rozporu s příslušnými základními právy, v souladu se zásadou proporcionality usilovat o dosažení spravedlivé rovnováhy mezi dotčenými právy.
- (154) Vzhledem k rozsahu a dopadu společenských rizik, jež mohou být vyvolána velmi velkými online platformami a velmi velkými internetovými vyhledávači, k potřebě naléhavě reagovat na tato rizika a ke schopnosti přijmout nezbytná opatření je odůvodněné zkrátit lhůtu, po jejímž uplynutí se na poskytovatele těchto služeb použije toto nařízení.
- (155) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž přispívat k řádnému fungování vnitřního trhu a zajistit bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí, v němž jsou řádně chráněna základní práva zakotvená v Listině, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, protože ty nemožou samostatným jednáním zajistit potřebnou harmonizaci a spolupráci, ale spíše jich z důvodu jejich územního a osobního rozsahu může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (156) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽³⁶⁾ byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 10. února 2021 ⁽³⁷⁾,

⁽³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁵⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽³⁷⁾ Úř. věst. C 149, 27.4.2021, s. 3.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Cílem tohoto nařízení je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu se zprostředkovatelskými službami stanovením harmonizovaných pravidel pro bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí, jež usnadňuje inovaci a v němž jsou účinně chráněna základní práva zakotvená v Listině, včetně zásady ochrany spotřebitele.
2. Toto nařízení stanovuje harmonizovaná pravidla poskytování zprostředkovatelských služeb na vnitřním trhu. Zejména pak stanoví:
 - a) rámec pro podmíněné zproštění odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb;
 - b) pravidla týkající se zvláštních povinností náležité péče přizpůsobená některým specifickým kategoriím poskytovatelů zprostředkovatelských služeb;
 - c) pravidla pro provádění a vymáhání tohoto nařízení týkající se mimo jiné spolupráce a koordinace mezi příslušnými orgány.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zprostředkovatelské služby nabízené příjemcům služby, kteří mají místo usazení nebo se nacházejí v Unii, bez ohledu na to, kde mají místo usazení poskytovatelů těchto zprostředkovatelských služeb.
2. Toto nařízení se nevztahuje na žádnou službu, která není zprostředkovatelskou službou, ani na požadavky uložené pro takovou službu, bez ohledu na to, zda je tato služba poskytována s využitím zprostředkovatelské služby.
3. Toto nařízením nemá vliv na uplatňování směrnice 2000/31/ES.
4. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla stanovená jinými právními akty Unie upravujícími jiné aspekty poskytování zprostředkovatelských služeb na vnitřním trhu nebo upřesňujícími a doplňujícími toto nařízení, zejména:
 - a) směrnice 2010/13/EU;
 - b) právní akty Unie v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících;
 - c) nařízení (EU) 2021/784;
 - d) nařízení (EU) 2019/1148;
 - e) nařízení (EU) 2019/1150;
 - f) právní akty Unie v oblasti ochrany spotřebitele a bezpečnosti výrobků, včetně nařízení (EU) 2017/2394 a (EU) 2019/1020 a směrnic 2001/95/ES a 2013/11/EU;
 - g) právní akty Unie v oblasti ochrany osobních údajů, zejména nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES;

- h) právní akty Unie v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech, zejména nařízení (EU) č. 1215/2012 nebo jakýkoli právní akt Unie, jímž se stanoví pravidla o právu rozhodném pro smluvní a mimosmluvní závazkové vztahy;
- i) právní akty Unie v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech, zejména nařízení o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech;
- j) směrnice, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro jmenování právních zástupců za účelem shromažďování důkazů v trestním řízení.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „službou informační společnosti“ služba ve smyslu čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice (EU) 2015/1535;
- b) „příjemcem služby“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která využívá zprostředkovatelskou službu, zejména pro vyhledávání či zpřístupňování informací;
- c) „spotřebitelem“ jakákoli fyzická osoba, která jedná za účelem nesouvisejícím s jejím obchodem, živností, řemeslem anebo výkonem jejího povolání;
- d) „nabížením služeb v Unii“ umožnění fyzickým nebo právnickým osobám v jednom nebo více členských státech využívat služby poskytovatele zprostředkovatelských služeb, který má podstatné spojení s Unii;
- e) „podstatným spojením s Unii“ spojení poskytovatele zprostředkovatelských služeb s Unii vyplývající buď z jeho usazení v Unii, nebo z konkrétních skutkových kritérií, jakými jsou:
 - významný počet příjemců služby v jednom či více členských státech ve vztahu k počtu obyvatel tohoto státu nebo těchto států nebo
 - zacílení činností na jeden nebo více členských států;
- f) „obchodníkem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, a to i prostřednictvím jiné osoby jedající jejím jménem nebo na její účet, za účelem souvisejícím s jejím podnikáním, živností, řemeslem či povoláním;
- g) „zprostředkovatelskou službou“ některá z těchto služeb informační společnosti:
 - i) služba „prostého přenosu“ spočívající v přenosu informací poskytovaných příjemcem služby v komunikační síti nebo ve zprostředkování přístupu ke komunikační síti;
 - ii) služba „ukládání do mezipaměti“ spočívající v přenosu informací poskytovaných příjemcem služby v komunikační síti a zahrnující automatické dočasné přechodné ukládání informací, které slouží pouze pro co nejučinnější následný přenos informací jiným příjemcům na jejich žádost;
 - iii) „hostingová“ služba spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby na jeho žádost;
- h) „nezákonným obsahem“ jakékoli informace, které samy o sobě nebo ve vztahu k určité činnosti, včetně prodeje zboží nebo poskytování služeb, nejsou v souladu s právem Unie nebo právem některého členského státu, které je v souladu s právem Unie, bez ohledu na přesný předmět či povahu tohoto práva;

- i) „online platformou“ hostingová služba, která na žádost příjemce služby ukládá a veřejně šíří informace, ledaže je tato činnost nepodstatným a pouze pomocným prvkem jiné služby nebo nepodstatnou funkcí hlavní služby a z objektivních a technických důvodů ji nelze používat bez této jiné služby a integrace tohoto prvku nebo této funkce do této jiné služby není prostředkem k obcházení použitelnosti tohoto nařízení;
- j) „internetovým vyhledávačem“ zprostředkovatelská služba, která uživatelům umožňuje vkládat dotazy za účelem vyhledávání v zásadě na všech internetových stránkách nebo na všech internetových stránkách v určitém jazyce na základě dotazu na jakékoli téma v podobě klíčového slova, hlasové žádosti, sousloví nebo jiného zadání a která poskytuje výsledky v jakémkoli formátu, v nichž lze nalézt informace související s požadovaným obsahem;
- k) „veřejným šířením“ zpřístupňování informací na žádost příjemce služby, který informace poskytl, potenciálně neomezenému počtu třetích stran;
- l) „smlouvou uzavřenou na dálku“ smlouva uzavřená na dálku ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice 2011/83/EU;
- m) „online rozhraním“ jakýkoli software, včetně internetových stránek nebo jejich částí a aplikací, a to i mobilních;
- n) „koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení“ koordinátor digitálních služeb v členském státě, ve kterém se nachází hlavní provozovna poskytovatele zprostředkovatelské služby nebo ve kterém má bydliště nebo je usazen jeho právní zástupce;
- o) „koordinátorem digitálních služeb v zemi určení“ koordinátor digitálních služeb v členském státě, v němž je zprostředkovatelská služba poskytována;
- p) „aktivním příjemcem online platformy“ příjemce služby, který online platformu využívá buď tím, že požádá o umístění informace na online platformu, nebo tím, že je vystaven informaci umístěné na online platformě a šířené prostřednictvím jejího online rozhraní;
- q) „aktivním příjemcem internetového vyhledávače“ příjemce služby, který zadal dotaz v internetovém vyhledávači a je vystaven informacím indexovaným a prezentovaným na jeho online rozhraní;
- r) „reklamou“ informace určené k propagaci sdělení určité právnické nebo fyzické osoby bez ohledu na to, zda má komerční, nebo nekomerční účel, prezentované online platformou na jejím online rozhraní za odměnu výslovně za účelem propagace těchto informací;
- s) „doporučovacím systémem“ plně či částečně automatizovaný systém, který online platforma používá k navrhování určitých informací příjemcům služby na svém online rozhraní nebo k upřednostňování těchto informací, mimo jiné jako výsledek vyhledávání iniciovaného příjemcem služby nebo na základě jiného způsobu stanovení relativního pořadí či významu zobrazovaných informací;
- t) „moderováním obsahu“ činnosti, ať již automatizované, či nikoli, prováděné poskytovateli zprostředkovatelských služeb, zejména za účelem odhalení a určení nezákonného obsahu nebo informací, které nejsou slučitelné s jejich smluvními podmínkami, jež poskytli příjemci služby, a za účelem zjednání nápravy, včetně přijatých opatření, která mají dopad na dostupnost, viditelnost a přístupnost tohoto nezákonného obsahu či informací, jako je přiřazení horší pozice ve vyhledávání, omezení zpeněžitelnosti, znemožnění přístupu k nezákonnému obsahu nebo informacím či jejich odstranění, anebo která ovlivňují schopnost příjemců služby poskytovat tyto informace, jako je zrušení či pozastavení účtu příjemce;
- u) „smluvními podmínkami“ veškerá smluvní ustanovení bez ohledu na jejich název či formu, která upravují smluvní vztah mezi poskytovatelem zprostředkovatelských služeb a příjemci služby;

- v) „osobami se zdravotním postižením“ osoby se zdravotním postižením ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ⁽³⁸⁾;
- w) „obchodním sdělením“ obchodní sdělení ve smyslu čl. 2 písm. f) směrnice 2000/31/ES;
- x) „obratem“ částka nabytá podnikem ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽³⁹⁾.

KAPITOLA II

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ ZPROSTŘEDKOVATELSKÝCH SLUŽEB

Článek 4

Prostý přenos

1. V případě poskytování služby informační společnosti spočívající v přenosu informací poskytovaných příjemcem služby v komunikační síti nebo ve zprostředkování přístupu ke komunikační síti není poskytovatel služby odpovědný za přenášené či zpřístupněné informace, pokud:

- a) není původcem přenosu;
- b) nevolí příjemce přenášených informací a
- c) nevolí a nemění obsah přenášených informací.

2. Přenos informací a zprostředkování přístupu podle odstavce 1 zahrnuje automatické krátkodobé přechodné ukládání přenášených informací, pokud toto ukládání slouží výhradně k uskutečnění přenosu v komunikační síti a pokud jeho délka nepřesahuje dobu přiměřeně nutnou k uskutečnění tohoto přenosu.

3. Tímto článkem není dotčena možnost justičního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členského státu, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel.

Článek 5

Ukládání do mezipaměti

1. V případě poskytování služby informační společnosti spočívající v přenosu informací poskytovaných příjemcem služby v komunikační síti není poskytovatel služby odpovědný za automatické, přechodné a dočasné ukládání těchto informací, které slouží pouze pro účelnější či bezpečnější následný přenos informací jiným příjemcům služby na jejich žádost, pokud:

- a) tyto informace nemění;
- b) vyhoví podmínkám přístupu k těmto informacím;
- c) dodržuje pravidla o aktualizaci informací, která jsou stanovena způsobem obecně uznávaným a používaným v odvětví;

⁽³⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

⁽³⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

- d) nezasahuje do povoleného používání technologie obecně uznávané a používané v odvětví s cílem získat údaje o užívání informace a
 - e) urychleně přijme opatření vedoucí k odstranění jím uložených informací nebo ke znemožnění přístupu k nim, jakmile zjistí, že tyto informace byly na výchozím místě přenosu ze sítě odstraněny nebo k nim byl znemožněn přístup nebo justiční nebo správní orgán nařídil odstranění těchto informací nebo znemožnění přístupu k nim.
2. Tímto článkem není dotčena možnost justičního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členského státu, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel.

Článek 6

Hosting

1. V případě poskytování služby informační společnosti spočívající v ukládání informací poskytovaných příjemcem služby není poskytovatel služby odpovědný za informace ukládané na žádost příjemce služby, pokud:
 - a) poskytovatel služby nemá konkrétní vědomost o protiprávní činnosti nebo nezákonném obsahu a s ohledem na nárok na náhradu škody mu nejsou známy skutečnosti nebo okolnosti, z nichž by byly protiprávní činnost nebo nezákonný obsah zjevné, nebo
 - b) jakmile poskytovatel služby zjistí protiprávní činnost nebo nezákonný obsah nebo se o nich dozví, urychleně přijme opatření k odstranění dotyčného nezákonného obsahu nebo ke znemožnění přístupu k němu.
2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud příjemce služby jedná z pověření poskytovatele nebo pod jeho dohledem.
3. Odstavec 1 se nepoužije na odpovědnost, kterou mají online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku podle práva v oblasti ochrany spotřebitele, pokud tyto online platformy prezentují dotyčné informace či jinak umožní dotyčnou konkrétní transakci způsobem, jenž průměrného spotřebitele vede k domněnce, že informaci nebo výrobek či službu, které jsou předmětem transakce, poskytuje buď samotná online platforma, nebo příjemce služby, který jedná z jejího pověření nebo pod jejím dohledem.
4. Tímto článkem není dotčena možnost justičního nebo správního orgánu požadovat od poskytovatele služby v souladu s právním řádem členského státu, aby ukončil protiprávní jednání nebo mu předešel.

Článek 7

Dobrovolná vyšetřování z vlastního podnětu a soulad s právními předpisy

Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb se nepokládají za nezpůsobilé pro zproštění odpovědnosti podle článků 4, 5 a 6 pouze z toho důvodu, že v dobré víře a s náležitou péčí provádějí dobrovolná vyšetřování z vlastního podnětu či přijímají jiná opatření, jejichž cílem je odhalit, určit a odstranit nezákonný obsah či k němu znemožnit přístup, nebo že přijímají nezbytná opatření k zajištění souladu s požadavky práva Unie a vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie, včetně požadavků stanovených v tomto nařízení.

Článek 8

Žádné obecné povinnosti monitorování či aktivního zjišťování skutečností

Poskytovatelům zprostředkovatelských služeb se neukládá obecná povinnost monitorovat informace, které přenášejí nebo ukládají, ani aktivně vyhledávat skutečnosti či okolnosti, které nasvědčují protiprávní činnosti.

Článek 9

Příkazy k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu

1. Po obdržení příkazu k přijetí opatření proti jedné nebo více určitým položkám nezákonného obsahu, který vydaly příslušné vnitrostátní justiční nebo správní orgány na základě platného práva Unie nebo vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie, poskytovatelé zprostředkovatelských služeb bez zbytečného odkladu informují orgán, který příkaz vydal, nebo kterýkoli jiný orgán uvedený v příkazu o jeho případném provedení, přičemž upřesní, zda a kdy byl příkaz proveden.
2. Členské státy zajistí, aby příkaz uvedený v odstavci 1 při předání poskytovateli splňoval alespoň tyto podmínky:
 - a) uvedený příkaz obsahuje tyto prvky:
 - i) odkaz na právní základ příkazu v právu Unie nebo ve vnitrostátním právu;
 - ii) odůvodnění s vysvětlením toho, proč dané informace představují nezákonný obsah, s odkazem na jedno či více konkrétních ustanovení práva Unie či vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie;
 - iii) informace označující orgán, který příkaz vydal;
 - iv) jasné informace umožňující poskytovateli zprostředkovatelských služeb identifikovat a lokalizovat dotčený nezákonný obsah, například jednu či více přesných adres URL, a v případě potřeby další informace;
 - v) informace o mechanismech pro zjednávání nápravy, jež mají k dispozici poskytovatel zprostředkovatelské služby a příjemce služby, který obsah poskytl;
 - vi) v relevantních případech informaci o tom, který orgán má obdržet informace o provedení příkazu;
 - b) územní působnost uvedeného příkazu na základě platných pravidel práva Unie a vnitrostátního práva, včetně Listiny, a v relevantních případech obecných zásad mezinárodního práva se omezuje na to, co je nezbytně nutné k dosažení jeho cíle;
 - c) uvedený příkaz je předán v jednom z jazyků uvedených poskytovatelem zprostředkovatelských služeb podle čl. 11 odst. 3 nebo v jiném úředním jazyce členských států, na němž se dohodl orgán vydávající příkaz a uvedený poskytovatel, a je zaslán na elektronické kontaktní místo určené tímto poskytovatelem v souladu s článkem 11; není-li příkaz vypracován v jazyce uvedeném poskytovatelem zprostředkovatelských služeb nebo v jiném vzájemně dohodnutém jazyce, může být předán v jazyce orgánu, jež příkaz vydal, je-li k němu připojen překlad přinejmenším prvků uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce do tohoto uvedeného či vzájemně dohodnutého jazyka.
3. Orgán, který příkaz vydal, nebo případně orgán uvedený v příkazu jej předá společně s veškerými informacemi o provedení uvedeného příkazu, jež obdržel od poskytovatele zprostředkovatelských služeb, koordinátorovi digitálních služeb z členského státu vydávajícího orgánu.
4. Po obdržení příkazu od justičního nebo správního orgánu koordinátor digitálních služeb dotčeného členského státu předá bez zbytečného odkladu kopii příkazů uvedených v odstavci 1 všem ostatním koordinátorům digitálních služeb prostřednictvím systému zřízeného v souladu s článkem 85.
5. Nejpozději k okamžiku provedení příkazu nebo k okamžiku, jež ve svém příkazu případně uvedl vydávající orgán, poskytovatelé zprostředkovatelských služeb informují dotčeného příjemce služby o obdržení příkazu a o jeho provedení. Tyto informace poskytnuté příjemci služby obsahují odůvodnění, dostupné možnosti nápravy a popis územní působnosti příkazu v souladu s odstavcem 2.

6. Podmínkami a požadavky stanovenými v tomto článku není dotčeno vnitrostátní občanské a trestní právo procesní.

Článek 10

Příkazy k poskytnutí informací

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb po obdržení příkazu k poskytnutí určitých informací o jednom či více konkrétních jednotlivých příjemcích služby, který vydaly příslušné vnitrostátní justiční nebo správní orgány na základě platného práva Unie nebo vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie, bez zbytečného odkladu informují orgán, který příkaz vydal, nebo kterýkoliv jiný orgán uvedený v příkazu o jeho obdržení a o jeho provedení, přičemž upřesní, zda a kdy byl příkaz proveden.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že je příkaz uvedený v odstavci 1 předán poskytovateli, splňoval alespoň tyto podmínky:

a) uvedený příkaz obsahuje tyto prvky:

- i) odkaz na právní základ příkazu v právu Unie nebo ve vnitrostátním právu;
- ii) informace označující orgán, který příkaz vydal;
- iii) jasné informace umožňující poskytovateli zprostředkovatelských služeb identifikovat konkrétního příjemce nebo konkrétní příjemce, o nichž jsou informace požadovány, například jedno nebo více jmen účtu nebo jedinečné identifikátory;
- iv) odůvodnění s vysvětlením, k jakému účelu jsou informace požadovány a proč je požadavek na poskytnutí informací nezbytný a přiměřený k určení toho, zda příjemci zprostředkovatelských služeb dodržují platné právo Unie nebo vnitrostátní právo, které je v souladu s právem Unie, ledaže takové odůvodnění nelze poskytnout z důvodů souvisejících s prevencí, vyšetřováním, odhalováním a stíháním trestných činů;
- v) informace o mechanismech pro zjednávání nápravy, jež mají k dispozici dotčený poskytovatel a příjemci služby;
- vi) v relevantních případech informace o tom, který orgán má obdržet informace o provedení příkazu;

b) uvedený příkaz vyžaduje pouze to, aby poskytovatel poskytl informace, které byly získány pro účely poskytování služby a které má ve své moci;

c) uvedený příkaz je předán v jednom z jazyků uvedených poskytovatelem zprostředkovatelských služeb podle čl. 11 odst. 3 nebo v jiném úředním jazyce členských států, na němž se dohodl orgán vydávající příkaz a poskytovatel, a je zaslán na elektronické kontaktní místo určené tímto poskytovatelem v souladu s článkem 11; není-li příkaz vypracován v jazyce uvedeném poskytovatelem zprostředkovatelských služeb nebo v jiném vzájemně dohodnutém jazyce, může být předán v jazyce orgánu, jenž příkaz vydal, je-li k němu připojen překlad přinejmenším prvků uvedených v písmenech a) a b) tohoto odstavce do tohoto uvedeného či vzájemně dohodnutého jazyka.

3. Orgán, který příkaz vydal, nebo případně orgán uvedený v příkazu, jej předá společně s veškerými informacemi o provedení uvedeného příkazu, které obdržel od poskytovatele zprostředkovatelských služeb, koordinátorovi digitálních služeb z členského státu vydávajícího orgánu.

4. Po obdržení příkazu od justičního nebo správního orgánu koordinátor digitálních služeb dotčeného členského státu předá bez zbytečného odkladu kopii příkazů uvedených v odstavci 1 všem ostatním koordinátorům digitálních služeb prostřednictvím systému zřízeného v souladu s článkem 85.

5. Nejpozději k okamžiku provedení příkazu, nebo k okamžiku, jež ve svém příkazu případně uvedl vydávající orgán, poskytovatelé zprostředkovatelských služeb informují dotčeného příjemce služby o obdrženém příkazu a o jeho provedení. Tyto informace poskytnuté příjemci služby obsahují odůvodnění a dostupné možnosti nápravy v souladu s odstavcem 2.
6. Podmínkami a požadavky stanovenými v tomto článku není dotčeno vnitrostátní občanské a trestní právo procesní.

KAPITOLA III

POVINNOSTI NÁLEŽITÉ PÉČE PRO TRANSPARENTNÍ A BEZPEČNÉ ONLINE PROSTŘEDÍ

ODDÍL 1

Ustanovení vztahující se na všechny poskytovatele zprostředkovatelských služeb

Článek 11

Kontaktní místa pro orgány členských států, Komisi a sbor

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb určí jednotné kontaktní místo, aby jim umožnilo přímo komunikovat elektronickými prostředky s orgány členských států, Komisí a sborem uvedeným v článku 61 za účelem uplatňování tohoto nařízení.
2. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb zveřejní informace nezbytné pro snadnou identifikaci jejich jednotných kontaktních míst a komunikaci s nimi. Tyto informace musí být snadno přístupné a být průběžně aktualizovány.
3. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb uvedou v informacích podle odstavce 2 úřední jazyk nebo jazyky členských států, které lze vedle jazyka, kterému obecně rozumí co nejvyšší počet občanů Unie, použít při komunikaci s jejich kontaktními místy a mezi kterými je alespoň jeden z úředních jazyků členského státu, v němž má poskytovatel zprostředkovatelských služeb hlavní provozovnu nebo ve kterém má bydliště nebo je usazen jeho právní zástupce.

Článek 12

Kontaktní místa pro příjemce služby

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb určí jednotné kontaktní místo, aby příjemcům služby umožnili přímo a rychle s nimi komunikovat elektronickými prostředky a uživatelsky vstřícným způsobem, přičemž příjemcům služby umožní vybrat si způsob komunikace, kterým nebudou pouze automatizované nástroje.
2. Vedle povinností stanovených ve směrnici 2000/31/ES zveřejní poskytovatelé zprostředkovatelských služeb informace, které jsou pro příjemce služby nezbytné, aby mohli snadno identifikovat jejich jednotná kontaktní místa a komunikovat s nimi. Tyto informace musí být snadno přístupné a být průběžně aktualizovány.

Článek 13

Právní zástupci

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb, kteří nemají v Unii provozovnu, ale nabízejí v Unii služby, ustanoví písemně určitou právníckou nebo fyzickou osobu, aby jednala jako jejich právní zástupce v jednom z členských států, v nichž poskytovatel nabízí své služby.

2. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb pověří své právní zástupce, aby se na ně vedle poskytovatele nebo místo něho mohly obracet příslušné orgány členských států, Komise a sbor ve všech záležitostech, které jsou nezbytné pro doručení, plnění a vymáhání rozhodnutí přijatých v souvislosti s tímto nařízením. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb poskytnou svému právnímu zástupci potřebné pravomoci a dostatečné prostředky, aby zaručili účinnou a včasnou spolupráci s příslušnými orgány členských států, Komisí a sborem a vyhověli takovým rozhodnutím.
3. Ustanoveného právního zástupce lze činit odpovědným za neplnění povinností vyplývajících z tohoto nařízení, aniž je tím dotčena odpovědnost poskytovatele zprostředkovatelských služeb a právní řízení, která by proti němu mohla být zahájena.
4. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb sdělí jméno, poštovní adresu, e-mailovou adresu a telefonní číslo svého právního zástupce koordinátorovi digitálních služeb v členském státě, ve kterém má tento právní zástupce bydliště nebo je usazen. Zajistí, aby tyto informace byly veřejně dostupné, snadno přístupné a přesné a aby byly průběžně aktualizovány.
5. Ustanovení právního zástupce v Unii podle odstavce 1 nepředstavuje usazení v Unii.

Článek 14

Smluvní podmínky

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb uvedou ve svých smluvních podmínkách informace o veškerých omezeních, která uplatňují v souvislosti s využíváním jejich služby s ohledem na informace poskytnuté příjemci služeb. Mezi tyto informace patří informace o veškerých zásadách, postupech, opatřeních a nástrojích používaných za účelem moderování obsahu, včetně rozhodování založeného na algoritmech a lidského přezkumu, jakož i o pravidlech postupu v jejich interním systému pro vyřizování stížností. Tyto informace se vyjádří srozumitelnou, jasnou, snadno pochopitelnou, uživatelsky vstřícnou a jednoznačnou formou a zveřejní ve snadno přístupném a strojově čitelném formátu.
2. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb informují příjemce služby o každé významné změně smluvních podmínek.
3. Pokud je zprostředkovatelská služba primárně zaměřena na nezletilé osoby nebo je jimi převážně využívána, vysvětlí poskytovatel této zprostředkovatelské služby podmínky a jakákoli omezení jejího využívání způsobem, kterému nezletilé osoby rozumějí.
4. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb postupují při uplatňování a vymáhání omezení uvedených v odstavci 1 objektivně, přiměřeně a s náležitou péčí, přičemž patřičně přihlížejí k právům a oprávněným zájmům všech dotčených stran, včetně základních práv příjemců služby, například svobody projevu, svobody a plurality médií a jiných základních práv a svobod, jak jsou zakotvena v Listině.
5. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů poskytnou příjemcům služeb stručné, snadno přístupné a strojově čitelné shrnutí smluvních podmínek, včetně dostupných nápravných opatření a mechanismů pro zjednávání nápravy, v jasném a jednoznačném znění.
6. Velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače ve smyslu článku 33 zveřejní své smluvní podmínky v úředních jazycích všech členských států, ve kterých poskytují své služby.

Článek 15

Informační povinnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb v souvislosti s transparentností

1. Poskytovatelé zprostředkovatelských služeb zveřejní alespoň jednou ročně ve strojově čitelném formátu snadno přístupné, jednoznačné a snadno srozumitelné zprávy o veškerém moderování obsahu, které prováděli v příslušném období. Tyto zprávy obsahují v relevantních případech zejména:

- a) v případě poskytovatelů zprostředkovatelských služeb informace o počtu příkazů obdrženy od orgánů členských států, včetně příkazů vydaných podle článků 9 a 10, v rozdělení podle druhu daného nezákonného obsahu, o členském státě vydávajícím daný příkaz a o střední době potřebné k informování orgánu vydávajícího daný příkaz nebo jakéhokoliv jiného orgánu uvedeného v příkazu o jeho obdržení a k provedení daného příkazu;
- b) v případě poskytovatelů hostingových služeb informace o počtu oznámení podaných v souladu s článkem 16 v rozdělení podle druhu daného údajného nezákonného obsahu, o počtu oznámení podaných důvěryhodnými oznamovateli, o veškerých opatřeních přijatých na základě těchto oznámení s rozlišením, zda bylo opatření přijato na základě právních předpisů, nebo smluvních podmínek poskytovatele, o počtu oznámení zpracovaných výhradně automatizovanými postupy a o střední době potřebné pro přijetí příslušného opatření;
- c) v případě poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, smysluplné a srozumitelné informace o moderování obsahu z vlastního podnětu poskytovatele, včetně využívání automatizovaných nástrojů, o opatřeních přijatých k poskytnutí odborné přípravy a pomoci osobám pověřeným moderováním obsahu, o počtu a druhu přijatých opatření, která ovlivňují dostupnost, viditelnost a přístupnost informací poskytnutých příjemci služby, a o možnosti příjemců poskytovat informace prostřednictvím služby a o jiných souvisejících omezeních služby; oznamované informace se dělí podle druhu nezákonného obsahu nebo porušení smluvních podmínek poskytovatele služby, podle metody odhalení a podle druhu uplatněných omezení;
- d) v případě poskytovatelů zprostředkovatelských služeb informace o počtu stížností obdrženy prostřednictvím interních systémů pro vyřizování stížností v souladu se smluvními podmínkami poskytovatele a u poskytovatelů online platforem také v souladu s článkem 20, o základu těchto stížností, o rozhodnutích přijatých s ohledem na tyto stížnosti, o střední době potřebné pro vydání dotyčných rozhodnutí a o počtu případů, kdy byla tato rozhodnutí zrušena;
- e) informace o veškerém využívání automatizovaných postupů za účelem moderování obsahu, včetně kvalitativního popisu, uvedení přesných účelů, ukazatelů přesnosti a možné míry chybovosti automatizovaných postupů používaných při plnění těchto účelů a o veškerých používaných zárukách.

2. Odstavec 1 tohoto článku se nevztahuje na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, kteří jsou mikropodniky nebo malými podniky ve smyslu doporučení 2003/361/ES a kteří nejsou velmi velkými online platformami ve smyslu článku 33 tohoto nařízení.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými se stanoví šablony týkající se formy, obsahu a dalších prvků zpráv podle odstavce 1 tohoto článku, včetně harmonizace vykazovaných období. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle článku 88.

Oddíl 2

Další ustanovení vztahující se na poskytovatele hostingových služeb, včetně online platforem

Článek 16

Mechanismy oznamování a přijímání opatření

1. Poskytovatelé hostingových služeb zavedou mechanismy, které osobám a subjektům umožňují oznamovat těmto poskytovatelům výskyt konkrétních informací v rámci jejich služby, které dotyčná osoba nebo subjekt považují za nezákonný obsah. Tyto mechanismy musí být snadno dostupné a uživatelsky přívětivé a musí umožňovat podávání oznámení elektronickými prostředky.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 musí usnadňovat podávání dostatečně přesných a náležitě odůvodněných oznámení. Za tímto účelem přijmou poskytovatelé hostingových služeb nezbytná opatření, aby umožnili a usnadnili podávání oznámení obsahujících všechny tyto prvky:

- a) dostatečně podložené vysvětlení důvodů, proč daná osoba či subjekt tvrdí, že dotčené informace představují nezákonný obsah;
- b) jednoznačný údaj o přesném elektronickém umístění těchto informací, například přesnou jednotnou adresu URL nebo adresy URL, a v případě potřeby dodatečné informace umožňující identifikovat nezákonný obsah v závislosti na typu obsahu a konkrétním typu hostingové služby;
- c) jméno osoby nebo název subjektu podávajících oznámení a jejich e-mailovou adresu, kromě případu informací, o nichž se usuzuje, že představují jeden z trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 směrnice 2011/93/EU;
- d) prohlášení potvrzující, že se osoba nebo subjekt podávající oznámení v dobré víře domnívají, že informace a tvrzení obsažené v oznámení jsou přesné a úplné.

3. Má se za to, že oznámení uvedená v tomto článku vedou ke zjištění dotčené informace či dozvědění se o ní pro účely článku 6, pokud pečlivému poskytovateli hostingových služeb umožňují odhalit nezákonnost dotyčné činnosti či informace bez podrobného právního přezkumu.

4. Pokud oznámení obsahuje elektronické kontaktní informace osoby nebo subjektu podávajících oznámení, zašle jim poskytovatel hostingových služeb bez zbytečného odkladu potvrzení o obdržení oznámení.

5. Poskytovatel bez zbytečného odkladu též uvědomí osobu či subjekt podávající oznámení o svém rozhodnutí s ohledem na informace, jichž se oznámení týká, a poskytne jim informace o dostupných možnostech nápravy v souvislosti s tímto rozhodnutím.

6. Poskytovatelé hostingových služeb vyřizují veškerá oznámení, která obdrží na základě mechanismů uvedených v odstavci 1, a přijímají rozhodnutí s ohledem na informace, jichž se oznámení týkají, včas, nesvévolně, objektivně a s náležitou péčí. Pokud při tomto vyřizování nebo rozhodování používají automatizované postupy, uvedou informace o jejich použití v potvrzení podle odstavce 5.

Článek 17

Odůvodnění

1. Poskytovatelé hostingových služeb poskytnou všem dotčeným příjemcům služby jasné a konkrétní odůvodnění kteréhokoli z následujících omezení uloženého z důvodu, že informace poskytnuté příjemcem služby mají nezákonný obsah nebo jsou neslučitelné s jejich smluvními podmínkami:

- a) veškerá omezení viditelnosti konkrétních informací poskytnutých příjemcem služby, včetně odstranění obsahu, znemožnění přístupu k obsahu nebo přiřazení horší pozice tomuto obsahu ve vyhledávání;
- b) pozastavení, ukončení nebo jiné omezení peněžních plateb;
- c) úplné nebo částečné pozastavení nebo ukončení poskytování služby;
- d) pozastavení nebo zrušení účtu příjemce služby.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, jsou-li poskytovateli známy příslušné elektronické kontaktní údaje. Použije se nejpozději ode dne, kdy je omezení uloženo, a bez ohledu na to, proč a jak bylo toto omezení uloženo.

Odstavec 1 se nepoužije, pokud se jedná o klamavý obchodní obsah ve velkém objemu.

3. Odůvodnění uvedené v odstavci 1 obsahuje alespoň tyto informace:
 - a) informace, zda rozhodnutí obnáší odstranění informací, znemožnění přístupu k nim, přiřazení horší pozice ve vyhledávání, omezení jejich viditelnosti nebo pozastavení či ukončení peněžních plateb souvisejících s těmito informacemi či ukládá jiná opatření podle odstavce 1 v souvislosti s těmito informacemi, a v relevantních případech územní působnost tohoto rozhodnutí a jeho dobu platnosti;
 - b) skutečnosti a okolnosti, z nichž rozhodnutí vychází, v relevantních případech včetně informací, zda bylo rozhodnutí přijato na základě oznámení podaného podle článku 16 nebo na základě dobrovolného šetření z vlastního podnětu, a je-li to nezbytně nutné, identitu oznamovatele;
 - c) v relevantních případech informace o použití automatizovaných postupů při přijímání rozhodnutí, včetně informace, zda bylo rozhodnutí přijato s ohledem na obsah zjištěný či identifikovaný automatizovanými postupy;
 - d) týká-li se rozhodnutí údajně nezákonného obsahu, odkaz na příslušný právní základ a vysvětlení, proč se informace z tohoto důvodu pokládají za nezákonný obsah;
 - e) jestliže se rozhodnutí zakládá na údajné neslučitelnosti informací se smluvními podmínkami poskytovatele hostingových služeb, odkaz na příslušný smluvní základ a vysvětlení, proč se informace pokládají za neslučitelné s příslušným(i) ustanovením(i);
 - f) jasné a uživatelsky vstřícné informace o možnostech nápravy, které má příjemce služby s ohledem na rozhodnutí k dispozici, zejména prostřednictvím případných interních mechanismů vyřizování stížností, mimosoudního řešení sporů a soudní nápravy.
4. Informace poskytnuté poskytovatelem hostingových služeb v souladu s tímto článkem musí být jasné, snadno srozumitelné a co nejpřesnější a nejkonkrétnější s ohledem na okolnosti. Informace musí být zejména takové, aby dotčenému příjemci služby přiměřeně umožnily účinně uplatnit dostupné možnosti nápravy uvedené v odst. 3 písm. f).
5. Tento článek se nevztahuje na příkazy podle článku 9.

Článek 18

Oznámení podezření na trestné činy

1. Pokud se poskytovatel hostingových služeb dozví informace vedoucí k podezření, že došlo, dochází nebo pravděpodobně dojde k trestnému činu ohrožujícímu život či bezpečnost osoby či osob, neprodleně o svém podezření informuje donucovací nebo justiční orgány dotčeného členského státu či členských států a poskytne veškeré dostupné relevantní informace.
2. Nemůže-li poskytovatel hostingových služeb s přiměřenou jistotou dotčený členský stát určit, informuje donucovací orgány členského státu, v němž je usazen nebo v němž má bydliště či je usazen jeho právní zástupce, či vyrozumí Europol, nebo obojí.

Pro účely tohoto článku je dotčeným členským státem členský stát, v němž podle podezření došlo, dochází, nebo pravděpodobně dojde k trestnému činu, nebo členský stát, v němž má bydliště či se nachází podezřelý pachatel, nebo členský stát, v němž má bydliště či se nachází oběť údajného trestného činu.

Oddíl 3

Další ustanovení vztahující se na poskytovatele online platforem

Článek 19

Vynětí mikropodniků a malých podniků

1. Tento oddíl se s výjimkou čl. 24 odst. 3 nevztahuje na poskytovatele online platforem, kteří jsou mikropodniky nebo malými podniky ve smyslu doporučení 2003/361/ES.

Tento oddíl se s výjimkou čl. 24 odst. 3 nevztahuje na poskytovatele online platforem, kteří měli v minulosti postavení mikropodniku nebo malého podniku ve smyslu doporučení 2003/361/ES, a to po dobu dvanácti měsíců po ztrátě tohoto postavení v souladu s čl. 4 odst. 2 uvedeného doporučení, pokud nejsou velmi velkými online platformami podle článku 33.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se tento oddíl vztahuje na poskytovatele online platforem, které byly určeny jako velmi velké online platformy podle článku 33, bez ohledu na to, zda jsou mikropodniky nebo malými podniky.

Článek 20

Interní systém pro vyřizování stížností

1. Poskyvatelé online platforem poskytnou příjemcům služby, včetně osob nebo subjektů, které podaly oznámení, po dobu nejméně šesti měsíců ode dne přijetí rozhodnutí uvedeného v tomto odstavci přístup k účinnému internímu systému pro vyřizování stížností, který umožňuje podávat elektronicky a bezplatně stížnosti proti rozhodnutí přijatému poskytovatelem online platformy na základě obdrženeho oznámení nebo proti níže uvedeným rozhodnutím přijatým poskytovatelem online platformy z toho důvodu, že informace poskytnuté příjemci představují nezákonný obsah nebo nejsou slučitelné s jejich smluvními podmínkami:

- a) rozhodnutí o tom, zda odstranit dané informace či k nim znemožnit přístup nebo omezit jejich viditelnost, či nikoliv;
- b) rozhodnutí o tom, zda pozastavit či ukončit poskytování služby příjemcům, a to zcela nebo částečně, či nikoliv;
- c) rozhodnutí o tom, zda pozastavit či ukončit účty příjemců, či nikoliv;
- d) rozhodnutí o tom, zda pozastavit, ukončit nebo jinak omezit schopnost zpeněžit informace poskytnuté příjemci, či nikoliv.

2. Doba nejméně šesti měsíců uvedená v odstavci 1 tohoto článku začíná běžet dnem, kdy je příjemce služby informován o rozhodnutí v souladu s čl. 16 odst. 5 nebo článkem 17.

3. Poskyvatelé online platforem zajistí, aby jejich interní systémy pro vyřizování stížností byly snadno přístupné a uživatelsky přívětivé a aby umožňovaly a usnadňovaly podávání dostatečně přesných a náležitě odůvodněných stížností.

4. Poskyvatelé online platforem vyřizují stížnosti podané prostřednictvím jejich interního systému pro vyřizování stížností včas, nediskriminačně, s náležitou péčí a nesvévolně. Pokud stížnost obsahuje dostatečné důvody k tomu, aby poskytovatel online platformy dospěl k závěru, že jeho rozhodnutí nepodnikat žádné kroky na základě oznámení je neodůvodněné, nebo že informace, jichž se stížnost týká, nejsou nezákonné ani neslučitelné s jeho smluvními podmínkami, nebo pokud obsahuje informace, z nichž vyplývá, že jednání stěžovatele neodůvodňuje přijaté opatření, rozhodnutí uvedené v odstavci 1 bez zbytečného odkladu zruší.

5. Poskytovatelé online platforem bez zbytečného odkladu sdělí stěžovatelům své odůvodněné rozhodnutí o informacích, jichž se stížnost týká, a o možnosti mimosoudního řešení sporu podle článku 21 a o jiných dostupných možnostech nápravy.

6. Poskytovatelé online platforem zajistí, aby rozhodnutí podle odstavce 5 byla přijímána pod dohledem adekvátně kvalifikovaných zaměstnanců, a nikoli výhradně na základě automatizovaných postupů.

Článek 21

Mimosoudní řešení sporů

1. Příjemci služby, včetně osob nebo subjektů, které podaly oznámení, jimž jsou určena rozhodnutí uvedená v čl. 20 odst. 1, mohou zvolit kterýkoli ze subjektů pro mimosoudní řešení sporů, který byl certifikován v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, aby urovnal spory týkající se těchto rozhodnutí včetně stížností, jež nebyly vyřešeny prostřednictvím interního systému pro vyřizování stížností zmíněného v uvedeném článku.

Poskytovatelé online platforem zajistí, aby informace o možnosti příjemců služby mít přístup k mimosoudnímu řešení sporů, jak je uvedeno v prvním pododstavci, byly snadno přístupné na jejich online rozhraní a byly jasné a uživatelsky vstřícné.

Prvním pododstavcem není dotčeno právo dotčeného příjemce služby zahájit v kterékoli fázi řízení, kterými napadne tato rozhodnutí poskytovatelů online platforem u soudu v souladu s rozhodným právem.

2. Obě strany v dobré víře spolupracují s vybraným certifikovaným subjektem pro mimosoudní řešení sporů za účelem urovnání sporu.

Poskytovatelé online platforem mohou odmítnout spolupráci s tímto orgánem pro mimosoudní řešení sporů, pokud již byl urovnán spor týkající se stejných informací a stejných důvodů údajné nezákonnosti obsahu nebo jeho neslučitelnosti se smluvními podmínkami.

Certifikovaný subjekt pro mimosoudní řešení sporů nemá pravomoc uložit stranám závazné řešení sporu.

3. Koordinátor digitálních služeb členského státu, v němž je subjekt pro mimosoudní řešení sporů usazen, tento subjekt certifikuje na dobu nejvýše pěti let s možností prodloužení na jeho žádost, pokud subjekt prokáže, že splňuje všechny níže uvedené podmínky:

- a) je nestranný a nezávislý, a to i finančně, na poskytovatelích online platforem i na příjemcích dané služby poskytované poskytovateli online platforem, včetně osob nebo subjektů, které podaly oznámení;
- b) má potřebné odborné znalosti, pokud jde o problematiku jedné či více oblastí nezákonného obsahu nebo pokud jde o uplatňování a vymáhání smluvních podmínek jednoho či více typů online platforem, jež subjektu umožňují účinně přispět k řešení sporu;
- c) jeho členové jsou odměňováni způsobem, který není spojen s výsledkem řízení;
- d) umožňuje snadný přístup k mimosoudnímu řešení sporů prostřednictvím elektronických komunikačních technologií a umožňuje zahájit řešení sporu a podat požadované podpůrné dokumenty online;
- e) je schopen vyřešit spor rychlým, účinným a nákladově efektivním způsobem a alespoň v jednom z úředních jazyků orgánů Unie;
- f) mimosoudní řešení sporu probíhá v souladu s jasným a spravedlivým jednacím řádem, který je snadno a veřejně přístupný a který je v souladu s použitelným právem, včetně požadavků tohoto článku.

Koordinátor digitálních služeb v relevantních případech v osvědčení upřesní:

- a) konkrétní problematiku, jež je předmětem odborných znalostí subjektu, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. b), a
- b) úřední jazyk nebo jazyky orgánů Unie, v nichž je subjekt schopen řešit spory, jak je uvedeno v prvním pododstavci písm. e).

4. Certifikované subjekty pro mimosoudní urovnávání sporů každoročně podávají zprávu koordinátorovi digitálních služeb, který je certifikoval, o svém fungování, ve které uvedou přinejmenším počet sporů, které jim byly předloženy, informace o výsledcích těchto sporů, průměrnou dobu potřebnou k vyřešení sporu a zjištěné nedostatky či potíže. Na žádost koordinátora digitálních služeb poskytnou další informace.

Koordinátoři digitálních služeb každé dva roky vypracují zprávu o fungování subjektů pro mimosoudní urovnávání sporů, které certifikovali. Tato zpráva zejména:

- a) uvede počet sporů, které každý certifikovaný subjekt pro mimosoudní urovnávání sporů každoročně obdržel;
- b) uvede výsledky řízení u těchto subjektů a průměrnou dobu potřebnou k vyřešení sporu;
- c) uvede a vysvětlí zjištěné systémové nebo odvětvové nedostatky či potíže v souvislosti s fungováním těchto subjektů;
- d) uvede osvědčené postupy týkající se uvedeného fungování;
- e) uvede doporučení, jak případně zlepšit uvedené fungování.

Certifikované subjekty pro mimosoudní řešení sporů svá rozhodnutí dotčeným stranám poskytnou v přiměřené lhůtě, nejpozději však 90 kalendářních dnů po dni obdržení stížnosti. V případě velmi komplikovaných sporů může certifikovaný subjekt pro mimosoudní urovnávání sporů dle vlastního uvážení lhůtu 90 kalendářních dnů prodloužit o dodatečnou dobu nepřesahující 90 dnů, avšak nejvýše na celkovou dobu 180 dnů.

5. Pokud subjekt pro mimosoudní řešení sporů rozhodne spor ve prospěch příjemce služby, včetně osoby nebo subjektu, které podaly oznámení, uhradí poskytovatel online platformy veškeré poplatky účtované subjektem pro mimosoudní řešení sporů a nahradí uvedenému příjemci, včetně osoby nebo subjektu, veškeré jiné přiměřené výdaje, které v souvislosti s řešením sporu zaplatil. Pokud subjekt pro mimosoudní řešení sporů rozhodne spor ve prospěch poskytovatele online platformy, nemusí příjemce služby, včetně osoby nebo subjektu, hradit žádné poplatky nebo jiné výdaje, jež poskytovatel online platformy v souvislosti s řešením sporu zaplatil nebo má zaplatit, ledaže subjekt pro mimosoudní řešení sporů zjistí, že uvedený příjemce jednal prokazatelně ve zlém úmyslu.

Poplatky, které subjekt pro mimosoudní řešení sporů účtuje poskytovatelům online platformy za vyřešení sporu, musí být přiměřené a v žádném případě nesmějí překročit náklady mu vzniklé. Pro příjemce služby musí být řešení sporu bezplatné nebo za nominální poplatek.

Certifikované subjekty pro mimosoudní řešení sporů informují dotčeného příjemce služby, včetně osob nebo subjektů, které podaly oznámení, a poskytovatele online platformy o poplatcích nebo mechanismech používaných ke stanovení poplatků předtím, než se zapojí do řešení sporu.

6. Členské státy mohou zřídit subjekty pro mimosoudní řešení sporů pro účely odstavce 1 nebo podpořit činnost některých či všech subjektů pro mimosoudní řešení sporů, které certifikovaly v souladu s odstavcem 3.

Členské státy zajistí, aby žádná z činností, které uskuteční podle prvního pododstavce tohoto odstavce, neměla vliv na schopnost jejich koordinátorů digitálních služeb certifikovat dotčené subjekty v souladu s odstavcem 3.

7. Koordinátor digitálních služeb, který subjekt pro mimosoudní řešení sporů certifikoval, tuto certifikaci odejme, pokud na základě šetření z vlastního podnětu nebo na základě informací obdržených od třetích stran zjistí, že tento subjekt již nesplňuje podmínky stanovené v odstavci 3. Před odnětím certifikace poskytne koordinátor digitálních služeb tomuto subjektu možnost vyjádřit se ke zjištěním vyplývajícím z jeho šetření a k jeho úmyslu odejmout mu certifikaci.

8. Koordinátoři digitálních služeb oznámí Komisi subjekty pro mimosoudní řešení sporů, které certifikovali podle odstavce 3, včetně případných specifikací podle druhého pododstavce zmíněného odstavce, jakož i subjekty pro mimosoudní řešení sporů, jimž certifikaci odňali. Komise zveřejní seznam těchto subjektů včetně případných specifikací na vyhrazených internetových stránkách, jež jsou snadno přístupné, a průběžně ho aktualizuje.

9. Tímto článkem není dotčena směrnice 2013/11/EU a postupy a subjekty alternativního řešení sporů, jež mají na základě uvedené směrnice spotřebitelé k dispozici.

Článek 22

Důvěryhodní oznamovatelé

1. Poskytovatelé online platforem přijmou nezbytná technická a organizační opatření k zajištění toho, aby oznámením podaným důvěryhodnými oznamovateli v rámci jejich stanovené odborné působnosti prostřednictvím mechanismů uvedených v článku 16 byla dána přednost a aby byla vyřízena a bylo o nich rozhodnuto bez zbytečného odkladu.

2. Status „důvěryhodných oznamovatelů“ podle tohoto nařízení uděluje na žádost, již může podat jakýkoli subjekt, koordinátor digitálních služeb členského státu, v němž je žadatel usazen, a to žadateli, který prokáže, že splňuje všechny tyto podmínky:

- a) má zvláštní odborné znalosti a způsobilost pro účely odhalování, určování a oznamování nezákonného obsahu;
- b) není závislý na žádném poskytovateli online platforem;
- c) vykonává činnosti za účelem podávání oznámení důsledně, přesně a objektivně.

3. Důvěryhodní oznamovatelé zveřejňují nejméně jednou ročně snadno srozumitelné a podrobné zprávy o oznámeních podaných v souladu s článkem 16 během příslušného období. V této zprávě uvedou alespoň počet oznámení rozčleněných do kategorií podle:

- a) totožnosti poskytovatele hostingových služeb,
- b) druhu oznámeného údajně nezákonného obsahu,
- c) opatření přijatých poskytovatelem.

Tyto zprávy obsahují vysvětlení postupů zavedených k zajištění toho, aby si důvěryhodný oznamovatel zachoval svou nezávislost.

Důvěryhodní oznamovatelé zasílají tyto zprávy koordinátorovi digitálních služeb a zpřístupní je veřejnosti. Informace v těchto zprávách nesmějí zahrnovat osobní údaje.

4. Koordinátoři digitálních služeb sdělí Komisi a sboru názvy, poštovní adresy a e-mailové adresy subjektů, jimž v souladu s odstavcem 2 udělili status důvěryhodného oznamovatele nebo jimž tento status pozastavili v souladu s odstavcem 6, či odňali v souladu s odstavcem 7.

5. Komise zveřejní informace uvedené v odstavci 4 ve veřejně přístupné databázi ve snadno přístupném a strojově čitelném formátu a tuto databázi aktualizuje.

6. Má-li poskytovatel online platforme informace nasvědčující tomu, že důvěryhodný oznamovatel podal prostřednictvím mechanismů uvedených v článku 16 významný počet nedostatečně přesných, nepřesných nebo náležitě neodůvodněných oznámení, včetně informací shromážděných v souvislosti s vyřizováním stížností prostřednictvím interních systémů pro vyřizování stížností podle čl. 20 odst. 4, sdělí tyto informace koordinátorovi digitálních služeb, který dotčenému subjektu udělil status důvěryhodného oznamovatele, a poskytne potřebná vysvětlení a podklady. Pokud koordinátor digitálních služeb po obdržení informací od poskytovatele online platforme dospěje k názoru, že existují oprávněné důvody pro zahájení vyšetřování, pozastaví status důvěryhodného oznamovatele po dobu vyšetřování. Toto vyšetřování proběhne bez zbytečného odkladu.

7. Koordinátor digitálních služeb, který subjektu udělil status důvěryhodného oznamovatele, tento status odejme, pokud na základě šetření z vlastního podnětu nebo informací obdržených od třetích stran, včetně informací poskytnutých poskytovatelem online platforme podle odstavce 6, zjistí, že dotčený subjekt již nespĺňuje podmínky stanovené v odstavci 2. Před odnětím statusu poskytne koordinátor digitálních služeb danému subjektu možnost vyjádřit se ke zjištěním vyplývajícím z jeho šetření a k jeho úmyslu odejmout mu status důvěryhodného oznamovatele.

8. Komise po konzultaci se sborem v případě nutnosti vydá pokyny nápomocné poskytovatelům online platforme a koordinátorům digitálních služeb při uplatňování odstavců 2, 6 a 7.

Článek 23

Opatření a ochrana proti zneužití

1. Poskytovatelé online platforme na přiměřenou dobu a po vydání předchozího upozornění pozastaví poskytování svých služeb příjemcům, kteří často poskytují zjevně nezákonný obsah.

2. Poskytovatelé online platforme na přiměřenou dobu a po vydání předchozího upozornění pozastaví vyřizování oznámení a stížností podaných prostřednictvím mechanismů oznamování a přijímání opatření podle článku 16 nebo interních systémů pro vyřizování stížností podle článku 20 osobami nebo subjekty či stěžovateli, kteří často podávají zjevně neodůvodněné oznámení nebo stížnosti.

3. Při rozhodování o pozastavení poskytovatelé online platforme v každém jednotlivém případě a včas, objektivně a s náležitou péčí posoudí, zda se příjemce služby, osoba, subjekt nebo stěžovatel dopouští zneužívání, jak je uvedeno v odstavcích 1 a 2, přičemž zohlední všechny relevantní skutečnosti a okolnosti, které jsou zřejmé z informací, jež má poskytovatel online platforme k dispozici. Mezi uvedené okolnosti patří alespoň:

- a) absolutní počty položek zjevně nezákonného obsahu nebo zjevně nepodložených oznámení či stížností podaných v určitém období;
- b) jejich relativní podíl ve vztahu k celkovému počtu poskytnutých informací či podaných oznámení v určitém období;
- c) závažnost zneužití, včetně povahy nezákonného obsahu, a důsledků takového zneužití;
- d) úmysl příjemce služby, osoby, subjektu nebo stěžovatele, je-li možné jej vyvodit.

4. Poskytovatelé online platforme ve svých smluvních podmínkách jasně a podrobně stanoví svou politiku s ohledem na zneužití uvedené v odstavcích 1 a 2 a uvedou příklady skutečností a okolností, jež zohledňují při posuzování toho, zda určité chování představuje zneužití, a doby případného pozastavení.

Článek 24

Informační povinnosti poskytovatelů online platform v souvislosti s transparentností

1. Vedle informací uvedených v článku 15 uvedou poskytovatelé online platform ve zprávách podle zmíněného článku informace o:
 - a) počtu sporů předložených subjektům pro mimosoudní řešení sporů podle článku 21, výsledcích řešení sporu a střední době potřebné pro provedení postupů řešení sporů, jakož i o podílu sporů, u nichž poskytovatel online platformy provedl rozhodnutí daného subjektu;
 - b) počtu pozastavení uložených podle článku 23 s rozlišením pozastavení kvůli poskytování zjevně nezákonného obsahu, podávání zjevně nepodložených oznámení a podávání zjevně nepodložených stížností.
2. Do 17. února 2023 a alespoň každých šest měsíců poté zveřejňují poskytovatelé pro každou online platformu nebo internetový vyhledávač ve veřejně přístupné části svého online rozhraní informace o průměrném měsíčním počtu aktivních příjemců služby v Unii, který se vypočítá jako průměr za období předchozích šesti měsíců a v souladu s metodikou stanovenou v aktech v přenesené pravomoci uvedených v čl. 33 odst. 3, pokud byly přijaty.
3. Poskytovatelé online platform nebo internetových vyhledávačů sdělí koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a Komisi na jejich žádost a bez zbytečného odkladu informace uvedené v odstavci 2 aktualizované k okamžiku podání této žádosti. Dotyčný koordinátor digitálních služeb nebo Komise mohou poskytovatele online platformy nebo internetového vyhledávače požádat o poskytnutí dodatečných informací týkajících se výpočtu uvedeného ve zmíněném odstavci, včetně vysvětlení a odůvodnění ve vztahu k použitým údajům. Tyto informace nesmějí obsahovat osobní údaje.
4. Má-li koordinátor digitálních služeb v zemi usazení důvody se na základě informací obdržených podle odstavců 2 a 3 tohoto článku domnívat, že poskytovatel online platform nebo internetových vyhledávačů splňuje prahovou hodnotu průměrných měsíčních aktivních příjemců služby v Unii stanovenou v čl. 33 odst. 1, informuje o tom Komisi.
5. Poskytovatelé online platform předloží Komisi bez zbytečného odkladu rozhodnutí a odůvodnění uvedená v čl. 17 odst. 1, aby byla zařazena do veřejně přístupné, strojově čitelné databáze spravované Komisí. Poskytovatelé online platform zajistí, aby předložené informace neobsahovaly osobní údaje.
6. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými se stanoví šablony týkající se formy, obsahu a dalších prvků zpráv podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle článku 88.

Článek 25

Koncepce a uspořádání online rozhraní

1. Poskytovatelé online platform nesmějí své online rozhraní koncipovat, uspořádat ani provozovat způsobem, který klame příjemce jejich služby nebo jimi manipuluje, či jinak podstatně narušuje či omezuje schopnost příjemců jejich služeb činit svobodná a informovaná rozhodnutí.
2. Zákaz v odstavci 1 se nevztahuje na postupy, jichž se týká směrnice 2005/29/ES nebo nařízení (EU) 2016/679.
3. Komise může vydat pokyny k tomu, jak se odstavec 1 uplatňuje v případě specifických postupů, zejména:
 - a) přednostní zviditelňování určitých možností výběru při žádosti příjemce služby o rozhodnutí;

- b) opakovaných žádostí, aby příjemce služby provedl výběr v okamžiku, kdy tento výběr již byl proveden, zejména otevíráním nabídkových oken, což narušuje uživatelskou zkušenost;
- c) ztěžování postupu ukončení služby oproti přihlášení se k jejímu odběru.

Článek 26

Reklama na online platformách

1. Poskytovatelé online platforem, kteří na svých online rozhraních prezentují reklamu, zajistí, aby příjemci služby mohli u každé konkrétní reklamy prezentované každému jednotlivému příjemci jasně, stručně a jednoznačně a v reálném čase určit:
 - a) skutečnost, že informace jsou reklamou, a to i prostřednictvím viditelných označení, která mohou být v souladu s normami podle článku 44;
 - b) fyzickou nebo právnickou osobu, jejímž jménem je reklama prezentována;
 - c) fyzickou nebo právnickou osobu, která za reklamu zaplatila, pokud se liší od osoby uvedené v písmenu b);
 - d) smysluplné informace přímo a snadno dostupné z reklamy o hlavních parametrech použitých k určení příjemce, jemuž je reklama prezentována, a případně jak tyto parametry změnit.
2. Poskytovatelé online platforem poskytují příjemcům služby funkci, která umožňuje oznámit, zda obsah, který poskytují, představuje nebo obsahuje obchodní sdělení.

Pokud příjemce služby předloží prohlášení podle tohoto odstavce, poskytovatel online platformy zajistí, aby ostatní příjemci služby mohli jasně, jednoznačně a v reálném čase určit, a to i prostřednictvím viditelných označení, jež mohou být v souladu s normami podle článku 44, že obsah poskytnutý příjemcem služby představuje nebo obsahuje obchodní sdělení, jak je popsáno v tomto prohlášení.

3. Poskytovatelé online platforem nesmějí prezentovat reklamy příjemcům služby na základě profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679, jež se opírá o zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.

Článek 27

Transparentnost doporučovacích systémů

1. Poskytovatelé online platforem, které používají doporučovací systémy, uvedou ve svých smluvních podmínkách jasně a srozumitelně vyjádřené hlavní parametry, které jsou v jejich doporučovacích systémech používány, a případné možnosti příjemců služby tyto hlavní parametry měnit či ovlivňovat.
2. Hlavní parametry uvedené v odstavci 1 vysvětlí, proč jsou příjemci služby navrhovány určité informace. Zahrnují alespoň:
 - a) kritéria, která jsou nejvýznamnější pro určování informací navrhovaných příjemci služby;
 - b) důvody relativního významu těchto parametrů.
3. Je-li k dispozici více možností podle odstavce 1 pro doporučovací systémy, které určují relativní pořadí informací prezentovaných příjemcům služby, poskytnou poskytovatelé online platforem také funkci, která příjemci služby umožní kdykoliv si vybrat a změnit preferovanou možnost. Tato funkce musí být přímo a snadno přístupná z konkrétní části online rozhraní dané online platformy, kde se jsou dané informace upřednostňovány.

Článek 28

Ochrana nezletilých osob na internetu

1. Poskytovatelé online platformem přístupných nezletilým osobám zavedou vhodná a přiměřená opatření, kterými zajistí vysokou míru soukromí, bezpečnosti a ochrany nezletilých osob v rámci svých služeb.
2. Poskytovatelé online platformem nesmějí na svém rozhraní prezentovat reklamy založené na profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679 za použití osobních údajů příjemce služby, pokud si jsou s přiměřenou jistotou vědomi toho, že příjemcem služby je nezletilá osoba.
3. Dodržování povinností uvedených v tomto článku nezavazuje poskytovatele online platformem k tomu, aby zpracovávali další osobní údaje s cílem posoudit, zda je příjemcem služby nezletilá osoba.
4. Komise po konzultaci se sborem může vydat pokyny, které poskytovatelům online platformem pomohou při uplatňování odstavce 1.

Oddíl 4

Další ustanovení týkající se poskytovatelů online platformem umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku

Článek 29

Vynětí mikropodniků a malých podniků

1. Tento oddíl se nevztahuje na ty poskytovatele online platformem umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, kteří jsou mikropodniky nebo malými podniky ve smyslu doporučení 2003/361/ES.

Tento oddíl se nevztahuje na ty poskytovatele online platformem umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, kteří měli v minulosti postavení mikropodniku nebo malého podniku ve smyslu doporučení 2003/361/ES, a to po dobu dvanácti měsíců po ztrátě tohoto postavení podle čl. 4 odst. 2 uvedeného doporučení, pokud nejsou velmi velkými online platformami podle článku 33.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se tento oddíl vztahuje na poskytovatele online platformem umožňujících spotřebitelům uzavírat smlouvy na dálku s obchodníky, které byly určeny jako velmi velké online platformy podle článku 33, bez ohledu na to, zda jsou mikropodniky nebo malými podniky.

Článek 30

Sledovatelnost obchodníků

1. Poskytovatelé online platformem umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku zajistí, aby obchodníci mohli využívat tyto online platformy k propagaci sdělení či k nabízení výrobků nebo služeb spotřebitelům usazeným v Unii pouze tehdy, pokud před využitím jejich služeb k těmto účelům získaly následující informace, nakolik jsou u daného obchodníka relevantní:

- a) jméno, poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu obchodníka;
- b) kopii dokladu totožnosti obchodníka či jinou elektronickou identifikaci, jak je vymezena v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014⁽⁴⁰⁾;

⁽⁴⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

- c) údaje o platebním účtu obchodníka;
- d) je-li obchodník zapsán v obchodním nebo podobném veřejném rejstříku, obchodní rejstřík, v němž je obchodník zapsán, a jeho registrační číslo nebo rovnocenný prostředek identifikace v tomto rejstříku;
- e) autocertifikaci obchodníka, kterou se zavazuje nabízet pouze výrobky nebo služby, jež jsou v souladu s použitelným právem Unie.

2. Po obdržení informací uvedených v odstavci 1 a předtím, než dotčenému obchodníkovi dovolí využívat svých služeb, vynaloží poskytovatel online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku maximální úsilí a posoudí, zda jsou informace uvedené v odst. 1 písm. a) až e) spolehlivé a úplné; využije k tomu jakékoli volně dostupné oficiální online databáze nebo online rozhraní zpřístupněné členskými státy nebo Unii nebo požádá obchodníka, aby poskytl podklady ze spolehlivých zdrojů. Pro účely tohoto nařízení odpovídají obchodníci za správnost poskytnutých informací.

Pokud jde o obchodníky, kteří již využívají služeb poskytovatelů online platformy umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku pro účely uvedené v odstavci 1 k 17. únoru 2024, vynaloží poskytovatelé maximální úsilí, aby uvedené informace od dotčených obchodníků získali do dvanácti měsíců. Pokud dotčení obchodníci tyto informace v uvedené lhůtě neposkytnou, poskytovatelé jim přeruší poskytování svých služeb, dokud jim obchodníci veškeré informace neposkytnou.

3. Pokud poskytovatel online platformy, která spotřebitelům umožňuje uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, získá dostatek údajů nebo má důvod se domnívat, že některá z informací uvedených v odstavci 1, které byly získány od dotčeného obchodníka, je nepřesná či neúplná nebo není aktuální, požádá ho, aby situaci napravit neprodleně nebo ve lhůtě stanovené právem Unie či vnitrostátním právem.

Pokud obchodník zmíněné informace neopraví či nedoplní, pozastaví mu poskytovatel online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, urychleně poskytování své služby v souvislosti s nabídkou výrobků nebo služeb spotřebitelům usazeným v Unii, dokud obchodník jeho žádosti plně nevyhoví.

4. Aniž je dotčen článek 4 nařízení (EU) 2019/1150, pokud poskytovatel online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku odmítne umožnit některému obchodníkovi, aby využíval jeho službu podle odstavce 1 tohoto článku, nebo poskytování své služby pozastaví podle odstavce 3 tohoto článku, má dotčený obchodník právo podat stížnost, jak je stanoveno v člancích 20 a 21 tohoto nařízení.

5. Poskytovatelé online platformy umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku uchovávají informace získané podle odstavců 1 a 2 bezpečným způsobem po dobu šesti měsíců po ukončení svého smluvního vztahu s dotčeným obchodníkem. Následně informace vymažou.

6. Aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku, poskytovatel online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku sdělí informace třetím stranám pouze tehdy, vyžaduje-li se to v souladu s použitelným právem, včetně příkazů uvedených v článku 10 a příkazů vydaných příslušnými orgány členských států nebo Komisí při plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení.

7. Poskytovatel online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku zpřístupní informace uvedené v odst. 1 písm. a), d) a e) příjemcům služby na svých online platformách v jasné, snadno přístupné a srozumitelné formě. Tyto informace se zpřístupní alespoň na online rozhraní online platformy, kde je prezentována informace o produktu či službě.

Článek 31

Zajišťování souladu s předpisy již od stadia návrhu

1. Poskytovatelé online platformem umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku zajistí, aby jejich online rozhraní bylo navrženo a uspořádáno způsobem, který obchodníkům umožní plnit své povinnosti plynoucí z použitelného práva Unie týkající se předmluvních informací a informací o souladu výrobků s předpisy a bezpečnosti výrobků.

Dotčený poskytovatel zejména zajistí, aby toto online rozhraní umožnilo obchodníkům poskytovat informace zahrnující jméno, poštovní adresu, telefonní číslo a e-mailovou adresu hospodářského subjektu ve smyslu čl. 3 bodu 13 nařízení (EU) 2019/1020 a jiných právních předpisů Unie.

2. Poskytovatelé online platformem umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku zajistí, aby jejich online rozhraní bylo navrženo a uspořádáno způsobem, který obchodníkům umožní poskytovat alespoň:

- a) informace nezbytné pro jasnou a jednoznačnou identifikaci výrobků nebo služeb propagovaných či nabízených spotřebitelům v Unii prostřednictvím služeb poskytovatelů;
- b) jakýkoliv znak identifikující obchodníka, například ochrannou známku, symbol nebo logo, a
- c) informace o případných označeních a značkách podle použitelného práva Unie v oblasti bezpečnosti výrobků a souladu výrobků s předpisy.

3. Poskytovatelé online platformem umožňujících spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku vyvinou maximální úsilí, aby posoudili, zda tito obchodníci poskytli informace uvedené v odstavcích 1 a 2 předtím, než jim na nich umožní nabízet výrobky či služby. Poté, co poskytovatel umožní obchodníkovi nabízet výrobky či služby na jeho online platformě umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku, vyvine přiměřené úsilí, aby v jakékoli oficiální, volně přístupné a strojově čitelné online databázi nebo online rozhraní náhodně ověřil, zda nebyly nabízené výrobky nebo služby označeny za nezákonné.

Článek 32

Právo na informace

1. Pokud se poskytovatel online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku dozví, bez ohledu na použité prostředky, že obchodník nabízel prostřednictvím svých služeb spotřebitelům v Unii nezákonný výrobek nebo službu, informuje, pokud má jejich kontaktní údaje, spotřebitele, kteří si nezákonný výrobek nebo službu prostřednictvím jeho služeb koupili, o:

- a) skutečnosti, že výrobek nebo služba jsou nezákonné;
- b) totožnosti obchodníka a
- c) jakýchkoli relevantních prostředků nápravy.

Povinnost stanovená v prvním pododstavci se vztahuje pouze na nákup nezákonných výrobků nebo pořízení nezákonných služeb, k nimž došlo během posledních šesti měsíců předcházejících okamžiku, v němž se poskytovatel o nezákonnosti dozvěděl.

2. Pokud poskytovatel online platformy umožňující spotřebitelům uzavírat s obchodníky smlouvy na dálku nemá v situaci uvedené v odstavci 1 kontaktní údaje všech dotčených spotřebitelů, zveřejní na svém online rozhraní snadno dostupné informace o nezákonném výrobku nebo službě, totožnosti obchodníka a jakýchkoli relevantních prostředků nápravy.

Oddíl 5

Další povinnosti poskytovatelů velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů týkající se řízení systémových rizik

Článek 33

Velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače

1. Tento oddíl se vztahuje na online platformy a internetové vyhledávače, které mají průměrný měsíční počet aktivních příjemců služby v Unii nejméně 45 milionům a které jsou určeny jako velmi velké online platformy nebo velmi velké internetové vyhledávače podle odstavce 4.

2. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87, kterými upraví průměrný měsíční počet aktivních příjemců služby v Unii uvedený v odstavci 1, pokud se počet obyvatel Unie zvýší nebo sníží nejméně o 5 % v porovnání s počtem obyvatel v roce 2020, nebo pokud již byl upraven aktem v přenesené pravomoci, s počtem obyvatel v roce, v němž byl přijat poslední akt v přenesené pravomoci. V takovém případě upraví počet tak, aby odpovídal 10 % obyvatelstva Unie v roce, ve kterém přijme příslušný akt v přenesené pravomoci, se zaokrouhlením nahoru nebo dolů, aby bylo možné počet vyjádřit v milionech.

3. Komise může po konzultaci se sborem přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87, kterým doplní toto nařízení stanovením metodiky pro výpočet průměrného měsíčního počtu aktivních příjemců služby v Unii pro účely odstavce 1 tohoto článku a čl. 24 odst. 2 s cílem zajistit, aby tato metodika zohledňovala vývoj trhu a technologií.

4. Komise po konzultaci s členským státem usazení nebo po zohlednění informací poskytnutých koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení v souladu s čl. 24 odst. 4 přijme rozhodnutí, kterým určí jako velmi velkou online platformu nebo velmi velký internetový vyhledávač pro účely tohoto nařízení každou online platformu nebo internetový vyhledávač, které mají průměrný měsíční počet aktivních příjemců služby nejméně rovný počtu uvedenému v odstavci 1 tohoto článku. Komise přijme své rozhodnutí na základě údajů oznámených poskytovatelem online platformy nebo internetového vyhledávače podle čl. 24 odst. 2, informací vyžádaných podle čl. 24 odst. 3 nebo jakýchkoli jiných údajů, které jí jsou dostupné.

Skutečnost, že poskytovatel online platformy nebo internetového vyhledávače nedodržel čl. 24 odst. 2 nebo nevyhověl žádosti koordinátora digitálních služeb v zemi usazení nebo Komise podle čl. 24 odst. 3, nebrání Komisi v tom, aby tohoto poskytovatele určila jako poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače podle tohoto odstavce.

Pokud Komise své rozhodnutí zakládá na jiných informacích, které jsou jí dostupné, podle prvního pododstavce tohoto odstavce nebo na dodatečných informacích vyžádaných podle čl. 24 odst. 3, poskytne dotčenému poskytovateli online platformy nebo internetového vyhledávače lhůtu deseti pracovních dnů, aby předložil své stanovisko k předběžným zjištěním Komise a k jejímu úmyslu určit online platformu nebo internetový vyhledávač jako velmi velkou online platformu nebo jako velmi velký internetový vyhledávač. Komise toto stanovisko řádně zohlední.

Pokud dotčený poskytovatel online platformy nebo internetového vyhledávače podle třetího pododstavce své stanovisko neposkytne, nebrání to Komisi, aby na základě jiných jí dostupných údajů takovou online platformu nebo takový internetový vyhledávač určila jako velmi velkou online platformu nebo jako velmi velký internetový vyhledávač.

5. Komise určení ukončí, pokud během nepřerušovaného období jednoho roku daná online platforma nebo daný internetový vyhledávač nemají průměrný měsíční počet aktivních příjemců služby nejméně rovný počtu uvedenému v odstavci 1.

6. Komise bez zbytečného odkladu oznámí svá rozhodnutí podle odstavců 4 a 5 dotčenému poskytovateli online platformy nebo internetového vyhledávače, sboru a koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení.

Komise zajistí zveřejnění seznamu určených velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů v *Úředním věstníku Evropské unie* a průběžně tento seznam aktualizuje. Povinnosti stanovené v tomto oddíle se na dotčené velmi velké online platformy a velmi velké internetové vyhledávače začnou nebo přestanou vztahovat čtyři měsíce po oznámení dotčenému poskytovateli uvedeném v prvním pododstavci.

Článek 34

Posouzení rizik

1. Poskyvatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů pečlivě určují, analyzují a posuzují veškerá systémová rizika v Unii plynoucí z koncepce či fungování jejich služby a souvisejících systémů, včetně algoritmických systémů, nebo z využívání jejich služeb.

Vypracují posouzení rizik do dne použitelnosti podle čl. 33 odst. 6 druhého pododstavce a poté nejméně jednou v každém roce a v každém případě před zavedením funkcí, které budou pravděpodobně mít kritický dopad na rizika zjištěná podle tohoto článku. Toto posouzení rizik se musí týkat specificky jejich služeb, být přiměřené systémovým rizikům s ohledem na jejich závažnost a pravděpodobnost a zahrnovat tato systémová rizika:

- a) šíření nezákonného obsahu prostřednictvím jejich služeb;
- b) jakékoli skutečné nebo předvídatelné nepříznivé dopady na výkon základních práv, zejména práva na respektování lidské důstojnosti zakotveného v článku 1 Listiny, práva na respektování soukromého a rodinného života zakotveného v článku 7 Listiny, práva na ochranu osobních údajů zakotveného v článku 8 Listiny, svobody projevu a svobody informací, včetně svobody a plurality sdělovacích prostředků, zakotvených v článku 11 Listiny, zákazu diskriminace zakotveného v článku 21 Listiny, práv dítěte zakotvených v článku 24 Listiny a práva na vysokou úroveň ochrany spotřebitele zakotveného v článku 38 Listiny;
- c) jakékoli skutečné nebo předvídatelné nepříznivé dopady na občanský diskurz, volební procesy a veřejnou bezpečnost;
- d) jakékoli skutečné nebo předvídatelné nepříznivé dopady související s genderově podmíněným násilím, ochranou veřejného zdraví a nezletilými osobami a se závažnými negativními důsledky pro tělesnou a duševní pohodu osob.

2. Při posuzování rizik zohlední poskyvatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů zejména to, zda a jak následující faktory ovlivňují některá ze systémových rizik uvedených v odstavci 1:

- a) koncepce jejich doporučovací systémů a jakéhokoliv dalšího relevantního algoritmického systému;
- b) jejich systémy moderování obsahu;
- c) platné smluvní podmínky a jejich vymáhání;
- d) systémy pro výběr a prezentování reklamy;
- e) postupy poskytovatele týkající se dat.

Součástí posouzení bude také analýza toho, zda a jak jsou rizika podle odstavce 1 ovlivněna úmyslnou manipulací s jejich službou, mimo jiné prostřednictvím neautentického používání nebo automatizovaného využívání služby, rozšiřování a potenciálně rychlého a rozsáhlého šíření nezákonného obsahu a informací, které nejsou slučitelné s jejich smluvními podmínkami.

Posouzení zohlední zvláštní regionální či jazykové aspekty, například aspekty specifické pro určitý členský stát.

3. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů uchovávají podpůrné dokumenty k posouzením rizik nejméně tři roky po jejich provedení a na požádání je poskytnou Komisi a koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení.

Článek 35

Zmírňování rizik

1. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů zavedou rozumná, přiměřená a účinná zmírňující opatření přizpůsobená konkrétním systémovým rizikům určeným podle článku 34, se zvláštním ohledem na dopady těchto opatření na základní práva. Mezi tato opatření patří v příslušných případech:

- a) úprava koncepce, prvků nebo fungování jejich služeb, včetně jejich online rozhraní;
- b) úprava jejich smluvních podmínek a jejich vymáhání;
- c) úprava postupů při moderování obsahu, včetně rychlosti a kvality oznámení o zpracování souvisejících s konkrétními druhy nezákonného obsahu, a případně urychlené odstranění oznámeného obsahu nebo znemožnění přístupu k němu, zejména pokud jde o nezákonné nenávislné projevy nebo kybernetické násilí, jakož i úprava veškerých relevantních rozhodovacích procesů a zdrojů vyhrazených pro moderování obsahu;
- d) testování a úprava jejich algoritmických systémů, včetně jejich doporučovacích systémů;
- e) úprava jejich reklamních systémů a přijetí cílených opatření zaměřených na omezení nebo úpravu prezentace reklam ve spojení se službou, kterou poskytují;
- f) posílení interních postupů, zdrojů, testování, dokumentace nebo dohledu nad veškerými jejich činnostmi s ohledem konkrétně na odhalování systémových rizik;
- g) zahájení nebo úprava spolupráce s důvěryhodnými oznamovateli podle článku 22 a provádění rozhodnutí subjektů pro mimosoudní řešení sporů podle článku 21;
- h) zahájení nebo úprava spolupráce s jinými poskytovateli online platforem nebo internetových vyhledávačů prostřednictvím kodexů chování uvedených v článku 45 nebo krizových protokolů podle článku 48;
- i) přijetí opatření ke zvýšení informovanosti a přizpůsobení jejich online rozhraní, aby příjemci služby obdrželi více informací;
- j) přijetí cílených opatření na ochranu práv dítěte, včetně nástrojů ověřování věku a rodičovské kontroly, případně nástrojů, jejichž cílem je pomoci nezletilým osobám signalizovat zneužívání nebo získat podporu;
- k) zajištění toho, aby informace, ať už představuje vytvořený nebo manipulovaný obrazový, zvukový nebo video obsah, který se znatelně podobá existujícím osobám, objektům, místům nebo jiným subjektům či událostem a který by se určité osobě mohl nepravdivě jevit jako autentický nebo pravdivý, byla při prezentaci na jejich online rozhraních rozpoznatelná díky viditelným označením, a dále poskytnutí snadno použitelné funkce, která příjemcům služby umožní takovou informaci označit.

2. Sbor ve spolupráci s Komisí zveřejňuje jednou ročně komplexní zprávy. Tyto zprávy obsahují:

- a) určení a posouzení nejvýznamnějších a opakujících se systémových rizik hlášených poskytovateli velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů nebo zjištěných prostřednictvím jiných informačních zdrojů, zejména zdrojů poskytnutých v souladu s články 39, 40 a 42;

- b) osvědčené postupy, kterými mohou poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů zjištěná systémová rizika zmírnit.

Tyto zprávy uvádějí systémová rizika rozdělená podle členských států, v nichž se vyskytla, a za Unii jako celek.

3. Komise ve spolupráci s koordinátory digitálních služeb může vydat pokyny k uplatňování odstavce 1 s ohledem na konkrétní rizika, zejména představit osvědčené postupy a doporučit možná opatření, přičemž náležitě zohlední možné dopady takových opatření na základní práva všech dotčených stran, jak jsou zakotvena v Listině. Při přípravě těchto pokynů uspořádá Komise veřejné konzultace.

Článek 36

Mechanismus reakce na krizi

1. V případě krize může Komise na základě doporučení sboru přijmout rozhodnutí, v němž po jednom nebo několika poskytovatelích velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů požaduje, aby přijali jedno či více z těchto opatření:

- a) aby posoudili, zda fungování a využívání jejich služeb významně přispívá nebo pravděpodobně významně přispívá k závažné hrozbě uvedené v odstavci 2, a pokud ano, do jaké míry a jakým způsobem;
- b) aby určili a uplatňovali konkrétní, účinná a přiměřená opatření, jako jsou opatření stanovená v čl. 35 odst. 1 nebo čl. 48 odst. 2, s cílem předcházet závažné hrozbě zjištěné podle písmene a) tohoto pododstavce, odstranit ji nebo omezit;
- c) aby do určitého data podali Komisi zprávu nebo jí v pravidelných intervalech uvedených v rozhodnutí podávali zprávy o posouzeních podle písmene a), o přesném obsahu, provádění a kvalitativním i kvantitativním dopadu konkrétních opatření přijatých podle písmene b) a o jakýchkoli dalších otázkách, které s těmito posouzeními nebo opatřeními souvisejí, jak je uvedeno v rozhodnutí.

Při určování a uplatňování opatření podle prvního pododstavce písm. b) poskytovatel nebo poskytovatelé služeb náležitě zohlední závažnost vážného ohrožení uvedeného v odstavci 2, naléhavost opatření a nastalé nebo potenciální důsledky pro práva a oprávněné zájmy všech dotčených stran, včetně možnosti nesouladu opatření se základními právy zakotvenými v Listině.

2. Pro účely tohoto článku se má za to, že došlo ke krizi, když mimořádné okolnosti vedou k vážnému ohrožení veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví v Unii nebo v jejích podstatných částech.

3. Při přijímání rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 Komise zajistí, aby byly splněny všechny tyto požadavky:

- a) kroky vyžadované rozhodnutím jsou nezbytně nutné, odůvodněné a přiměřené, zejména s ohledem na závažnost vážného ohrožení uvedeného v odstavci 2, naléhavost opatření a nastalé nebo potenciální důsledky pro práva a oprávněné zájmy všech dotčených stran, včetně možnosti nesouladu opatření se základními právy zakotvenými v Listině;
- b) rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu, v níž mají být konkrétní opatření uvedená v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) přijata, zejména s ohledem na naléhavost těchto opatření a na dobu potřebnou k jejich přípravě a provedení;
- c) opatření požadovaná rozhodnutím jsou omezena na dobu, které nepřesahuje tři měsíce.

4. Po přijetí rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 provede Komise bez zbytečného odkladu všechny tyto kroky:

- a) rozhodnutí oznámí poskytovateli nebo poskytovatelům, jimž je určeno;

- b) zpřístupní rozhodnutí veřejnosti a
- c) informuje o rozhodnutí sbor, vyzve jej, aby se k němu vyjádřil, a průběžně jej informuje o dalším vývoji v souvislosti s tímto rozhodnutím.

5. Volba konkrétních opatření, která mají být přijata podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b) a podle odst. 7 druhého pododstavce, zůstává na poskytovateli nebo poskytovatelích, na něž se rozhodnutí Komise vztahuje.

6. Komise se z vlastního podnětu nebo na žádost poskytovatele může zapojit do dialogu s poskytovatelem s cílem určit, zda jsou s ohledem na konkrétní okolnosti poskytovatele zamýšlená nebo provedená opatření uvedená v odst. 1 prvním pododstavci písm. b) účinná a přiměřená z hlediska dosažení sledovaných cílů. Komise zejména zajistí, aby opatření, jež poskytovatel služeb přijal podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b), splňovala požadavky uvedené v odst. 3 písm. a) a c).

7. Komise monitoruje uplatňování konkrétních opatření přijatých na základě rozhodnutí uvedeného v odstavci 1 tohoto článku na základě zpráv podle prvního pododstavce písm. c) uvedeného odstavce a veškerých dalších relevantních informací, včetně informací, které si případně vyžádá podle článku 40 nebo článku 67; přihlíží při tom k vývoji krize. Komise podává o tomto monitorování pravidelně zprávy sboru, a to alespoň jednou za měsíc.

Pokud se Komise domnívá, že zamýšlená nebo provedená konkrétní opatření podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nejsou účinná nebo přiměřená, může po konzultaci se sborem přijmout rozhodnutí, kterým poskytovatele požádá, aby určení nebo uplatňování těchto konkrétních opatření přezkoumal.

8. Je-li to s ohledem na vývoj krize vhodné, může Komise na základě doporučení sboru změnit rozhodnutí uvedené v odstavci 1 nebo v odst. 7 druhém pododstavci tak, že:

- a) zruší rozhodnutí a případně požaduje, aby velmi velká online platforma nebo velmi velký internetový vyhledávač přestaly uplatňovat opatření určená a prováděná podle odst. 1 prvního pododstavce písm. b) nebo podle odst. 7 druhého pododstavce, zejména pokud již pro taková opatření neexistují důvody;
- b) prodlouží lhůtu uvedenou v odst. 3 písm. c) nejvýše o tři měsíce;
- c) přihledne ke zkušenostem získaným při uplatňování opatření, zejména k možnému nesouladu opatření se základními právy zakotvenými v Listině.

9. Požadavky odstavců 1 až 6 se vztahují na rozhodnutí a jeho změny uvedené v tomto článku.

10. Komise v nejvyšší míře zohledňuje doporučení sboru vydaná podle tohoto článku.

11. Po přijetí rozhodnutí v souladu s tímto článkem a v každém případě tři měsíce po skončení krize podává Komise Evropskému parlamentu a Radě každoročně zprávu o uplatňování konkrétních opatření přijatých na základě těchto rozhodnutí.

Článek 37

Nezávislý audit

1. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů se nejméně jednou ročně na vlastní náklady podrobí nezávislým auditům za účelem posouzení dodržování:

- a) povinností stanovených v kapitole III;
- b) veškerých závazků přijatých na základě kodexů chování uvedených v článcích 45 a 46 a krizových protokolů uvedených v článku 48.

2. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů spolupracují s organizacemi provádějícími audity podle tohoto článku a poskytují jim pomoc nezbytnou k tomu, aby mohly tyto audity provádět účinně, efektivně a včas, mimo jiné tak, že jim umožní přístup ke všem relevantním údajům a prostorám a zodpovídají písemné i ústní otázky. Nesmějí bránit provádění auditu ani je nepřiměřeně ovlivňovat nebo oslabovat.

Informacím získaným v souvislosti s audity od poskytovatelů velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů a třetích stran tyto audity zajistí odpovídající úroveň důvěrnosti a profesního tajemství, a to i po ukončení auditů. Splnění tohoto požadavku však nesmí nepříznivě ovlivnit provádění auditů ani jiných ustanovení tohoto nařízení, zejména ustanovení o transparentnosti, dohledu a vymáhání. Je-li to nezbytné pro účely podávání zpráv o transparentnosti podle čl. 42 odst. 4, přiloží se ke zprávě o auditu a zprávě o provádění auditu podle odstavců 4 a 6 tohoto článku verze, které neobsahují žádné informace, jež by mohly být důvodně považovány za důvěrné.

3. Audity podle odstavce 1 provádějí organizace, které:

- a) jsou nezávislé na dotčeném poskytovateli velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů a na jakékoli právnické osobě, která je s ním propojená, a nejsou s nimi ve střetu zájmů; zejména:
 - i) v období dvanácti měsíců před zahájením auditu neposkytly dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače ani jakékoli právnické osobě, která je s ním propojená, žádné neauditorské služby týkající se auditovaných záležitostí a zavázaly se, že takové služby neposkytnou ani během dvanácti měsíců následujících po dokončení auditu;
 - ii) neposkytují již dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače ani jakékoli právnické osobě, která je s ním propojená, auditorské služby podle tohoto článku po dobu delší než deset po sobě následujících let;
 - iii) neprovádějí audit za poplatky, které jsou závislé na výsledku auditu;
- b) mají prokázané odborné znalosti v oblasti řízení rizik, technickou způsobilost a kapacity;
- c) mají prokázanou objektivitu a profesní etiku, jež vychází zejména z dodržování profesních kodexů nebo vhodných norem.

4. Poskytovatelé velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů zajistí, aby organizace, které audity provádějí, vyhotovily pro každý audit zprávu o auditu. Uvedená zpráva musí být odůvodněna a vyhotovena písemně a musí obsahovat alespoň:

- a) název, adresu a kontaktní místo poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, kterého se audit týká, a kontrolované období;
- b) název a adresu organizace nebo organizací provádějících audit;
- c) prohlášení o zájmech;
- d) popis konkrétních kontrolovaných prvků a použité metodiky;
- e) popis a shrnutí hlavních zjištění vyplývajících z auditu;
- f) seznam třetích stran, které byly v rámci auditu konzultovány;
- g) výrok auditora ohledně toho, zda poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, kterého se audit týká, plnil povinnosti a závazky uvedené v odstavci 1, a to kladný, kladný s připomínkami, nebo záporný;
- h) není-li výrok auditora kladný, operativní doporučení týkající se konkrétních opatření k dosažení souladu a doporučený časový rámec k dosažení souladu.

5. Pokud nebyla organizace provádějící audit schopna provést audit určitých konkrétních prvků nebo vydat na základě svých šetření výrok auditora, zahrne zpráva o auditu vysvětlení okolností a důvodů, proč zmíněné prvky nemohly být předmětem auditu.

6. Poskytovatelé velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů, kteří obdrží zprávu o auditu, jež není kladná, náležitě zohlední jim určená operativní doporučení za účelem přijetí potřebných opatření k jejich provedení. Do jednoho měsíce od obdržení těchto doporučení přijmou zprávu o provedení doporučení auditu, v níž tato opatření uvedou. Pokud operativní doporučení neprovedou, zdůvodní ve zprávě o provedení doporučení auditu, proč tak neučinili, a uvedou veškerá alternativní opatření, která přijali k nápravě zjištěných případů nesouladu.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87, kterými doplní toto nařízení stanovením pravidel nezbytných pro provádění auditů podle tohoto článku, zejména pokud jde o nezbytná pravidla týkající se procesních kroků, metodik auditů a šablon pro podávání zpráv o auditech prováděných podle tohoto článku. Tyto akty v přenesené pravomoci zohledňují dobrovolné auditorské standardy uvedené v čl. 44 odst. 1 písm. e).

Článek 38

Doporučovací systémy

Vedle požadavků stanovených v článku 27 poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů, kteří používají doporučovací systémy, poskytnou pro každý svůj doporučovací systém alespoň jednu možnost, která není založena na profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679.

Článek 39

Další požadavky na transparentnost reklamy na internetu

1. Poskytovatelé velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů, kteří na svých online rozhraních prezentují reklamu, sestaví a prostřednictvím spolehlivého nástroje, jenž umožňuje vyhledávání na základě více kritérií, a rozhraní pro programování aplikací zveřejní ve zvláštní části svého online rozhraní archiv obsahující informace uvedené v odstavci 2, jež budou dostupné po celou dobu, během níž prezentují reklamu, a po dobu jednoho roku od okamžiku, kdy byla reklama na jejich online rozhraních prezentována naposledy. Poskytovatelé velmi velkých online platform zajistí, aby archiv neobsahoval žádné osobní údaje příjemců služby, jimž reklama byla či mohla být prezentována, a vynaloží přiměřené úsilí na to, aby tyto informace byly přesné a úplné.

2. Archiv obsahuje přinejmenším všechny tyto informace:

- a) obsah reklamy, včetně názvu výrobku, služby nebo značky a předmětu reklamy;
- b) fyzickou nebo právnickou osobu, jejímž jménem je reklama prezentována;
- c) fyzickou nebo právnickou osobu, která za reklamu zaplatila, pokud se liší od osoby uvedené v písmenu b);
- d) dobu, během níž byla reklama prezentována;
- e) to, zda měla být reklama prezentována výslovně jedné či více konkrétním skupinám příjemců služby, a pokud ano, hlavní parametry použité za tímto účelem, včetně případných hlavních parametrů použitých k vyloučení jedné nebo více takových konkrétních skupin;
- f) obchodní sdělení zveřejněná na velmi velkých online platformách a určená podle čl. 26 odst. 2;
- g) celkový počet oslovených příjemců služby a v relevantních případech souhrnné počty rozdělené podle členského státu na skupinu či skupiny příjemců, jimž byla reklama cíleně určena.

3. Jestliže poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače odstraní konkrétní reklamu nebo k ní znemožní přístup z důvodu údajné nezákonnosti nebo neslučitelnosti s jeho smluvními podmínkami, archiv informace uvedený v odst. 2 písm. a), b) a c) neobsahuje. V takovém případě archiv obsahuje pro konkrétní dotčenou reklamu informace uvedené v čl. 17 odst. 3 písm. a) až e) nebo v čl. 9 odst. 2 písm. a) bodě i), podle okolností.

Komise může po konzultaci se sborem, s relevantními prověřenými výzkumnými pracovníky uvedenými v článku 40 a s veřejností vydat pokyny týkající se struktury, organizace a funkcí archivů popsanych v tomto článku.

Článek 40

Přístup k údajům a kontrola

1. Poskyvatelé velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů poskytnou koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení nebo Komisi na jejich odůvodněnou žádost a v přiměřené lhůtě stanovené v této žádosti přístup k údajům, které jsou nezbytné pro monitorování a posuzování souladu s tímto nařízením.

2. Koordinátoři digitálních služeb a Komise využijí údaje zpřístupněné podle odstavce 1 pouze pro účely monitorování a posuzování souladu s tímto nařízením a řádně zohledňují práva a zájmy dotčených poskytovatelů velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů a příjemců služby, včetně ochrany osobních údajů, ochrany důvěrných informací, zejména obchodních tajemství, a zachování bezpečnosti jejich služby.

3. Pro účely odstavce 1 vysvětlí poskyvatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů na žádost koordinátora digitálních služeb v zemi usazení nebo Komise koncepci, logiku fungování a testování svých algoritmických systémů, včetně doporučovací systémů.

4. Na odůvodněnou žádost koordinátora digitálních služeb v zemi usazení nebo Komise poskyvatelé velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů v přiměřené lhůtě stanovené v žádosti umožní přístup k údajům prověřeným výzkumným pracovníkům, kteří splňují požadavky stanovené v odstavci 8 tohoto článku, a to výhradně za účelem provádění výzkumu, který přispívá k odhalení, zjištění a pochopení systémových rizik v Unii stanovených v souladu s čl. 34 odst. 1 a k posouzení přiměřenosti, účinnosti a dopadů opatření ke zmírnění rizik podle článku 35.

5. Do patnácti dnů od obdržení žádosti podle odstavce 4 mohou poskyvatelé velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů požádat koordinátora digitálních služeb v zemi usazení o změnu žádosti, pokud se domnívají, že přístup k požadovaným údajům nemohou poskytnout z jednoho z těchto dvou důvodů:

- a) nemají k dotčeným údajům přístup;
- b) poskytnutí přístupu k dotčeným údajům povede ke značnému oslabení bezpečnosti jejich služby nebo ochrany důvěrných informací, zejména obchodního tajemství.

6. Žádosti o změnu podle odstavce 5 musí obsahovat návrhy na jeden či více alternativních způsobů, jimiž lze poskytnout přístup k požadovaným údajům, či na jiné údaje, které jsou vhodné a dostatečné pro účely žádosti.

Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení rozhodne o žádosti o změnu do patnácti dnů a sdělí poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače své rozhodnutí a případně pozměněnou žádost a novou lhůtu, v níž má být žádosti vyhověno.

7. Poskyvatelé velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů usnadňují a poskytují přístup k údajům podle odstavců 1 a 4 prostřednictvím vhodných rozhraní stanovených v žádosti, včetně online databází nebo rozhraní pro programování aplikací.

8. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení udělí výzkumným pracovníkům na jejich řádně odůvodněnou žádost status „prověřených výzkumných pracovníků“ pro účely zvláštního výzkumu uvedeného v žádosti a podá poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače odůvodněnou žádost o přístup k údajům podle odstavce 4, pokud tito výzkumní pracovníci prokáží, že splňují všechny tyto podmínky:

- a) jsou členy výzkumné organizace ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice (EU) 2019/790;
- b) nemají obchodní zájmy;
- c) jejich žádost obsahuje informace o financování výzkumu;
- d) jsou schopni vyhovět v souvislosti s každou žádostí zvláštním požadavkům v oblasti bezpečnosti a důvěrnosti údajů a chránit osobní údaje a ve své žádosti popíší vhodná technická a organizační opatření, která za tímto účelem přijali;
- e) jejich žádost prokazuje, že jejich přístup k údajům a požadované lhůty jsou nezbytné a přiměřené pro účely jejich výzkumu a že očekávané výsledky tohoto výzkumu přispějí k účelům stanoveným v odstavci 4;
- f) plánované výzkumné činnosti budou prováděny pro účely stanovené v odstavci 4;
- g) zavázá se, že v přiměřené době po dokončení výzkumu a s přihlédnutím k právům a zájmům příjemců dotčené služby v souladu s nařízením (EU) 2016/679 bezplatně zpřístupní výsledky svého výzkumu veřejnosti.

Když koordinátor digitálních služeb v zemi usazení obdrží žádost podle tohoto odstavce, informuje o tom Komisi a sbor.

9. Výzkumní pracovníci mohou svou žádost rovněž podat koordinátorovi digitálních služeb členského státu výzkumné organizace, jejímž jsou členy. Po obdržení žádosti podle tohoto odstavce provede koordinátor digitálních služeb počáteční posouzení, zda příslušní výzkumní pracovníci splňují všechny podmínky stanovené v odstavci 8. Následně zašle žádost spolu s podklady předloženými dotyčnými výzkumnými pracovníky a své počáteční posouzení koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení. Ten přijme bez zbytečného odkladu rozhodnutí o udělení statusu prověřeného výzkumného pracovníka.

Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení uvedené počáteční posouzení řádně zohlední, nicméně konečné rozhodnutí o tom, zda výzkumnému pracovníkovi udělí status prověřeného výzkumného pracovníka, spadá podle odstavce 8 do jeho pravomoci.

10. Koordinátor digitálních služeb, který udělil status prověřeného výzkumného pracovníka a vydal ve prospěch prověřeného výzkumného pracovníka odůvodněnou žádost o přístup k údajům poskytovatelům velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů, vydá rozhodnutí o ukončení přístupu, pokud na základě šetření buď z vlastního podnětu, nebo na základě informací získaných od třetích stran rozhodne, že prověřený výzkumný pracovník již nespĺňuje podmínky stanovené v odstavci 8, a o tomto rozhodnutí informuje dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače. Před ukončením přístupu umožní koordinátor digitálních služeb danému prověřenému výzkumnému pracovníkovi, aby se ke zjištěním vyplývajícím z provedeného šetření a k jeho úmyslu ukončit přístup vyjádřil.

11. Koordinátoři digitálních služeb v zemi usazení sdělí sboru jména a kontaktní údaje fyzických osob nebo subjektů, kterým udělili status „prověřeného výzkumného pracovníka“ v souladu s odstavcem 8, jakož i účel výzkumu, pro který byla žádost podána nebo, pokud ukončili přístup k údajům v souladu s odstavcem 10, uvědomí o tom sbor.

12. Poskytovatelé velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů umožní výzkumným pracovníkům, kteří splňují podmínky stanovené v odst. 8 prvním pododstavci písm. b), c), d) a e) a kteří používají údaje výhradně k provádění výzkumu, jenž přispívá k odhalení, zjištění a pochopení systémových rizik v Unii podle čl. 34 odst. 1, a to včetně výzkumných pracovníků, kteří jsou členy neziskových subjektů, organizací a sdružení, přístup k údajům veřejně přístupným v jejich online rozhraní bez zbytečného odkladu, a kde je to technicky možné, v reálném čase.

13. Komise po konzultaci se sborem přijme akty v přenesené pravomoci doplňující toto nařízení, kterými se stanoví technické podmínky, za nichž mají poskytovatelé velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů sdílet údaje podle odstavců 1 a 4, a účely, k nimž lze údaje použít. Tyto akty v přenesené pravomoci stanoví zvláštní podmínky, za kterých může ke sdílení údajů s výzkumnými pracovníky docházet v souladu s nařízením (EU) 2016/679, jakož i příslušné objektivní ukazatele, postupy a v případě potřeby nezávislé poradní mechanismy na podporu sdílení údajů, s přihlédnutím k právům a zájmům poskytovatelů velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů a příjemců dotčené služby, včetně ochrany důvěrných informací, zejména obchodního tajemství, a zachování bezpečnosti jejich služby.

Článek 41

Útvar zajišťování souladu

1. Poskytovatelé velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů zřídí útvar zajišťování souladu, který je nezávislý na jejich provozních útvech a který tvoří jedna či více osob pověřených zajišťováním souladu, včetně vedoucího útvaru zajišťování souladu. Tento útvar zajišťování souladu musí mít dostatečnou pravomoc, postavení a zdroje a musí mít přístup k řídicímu orgánu poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, aby mohl monitorovat, jak poskytovatel zajišťuje soulad s tímto nařízením.

2. Řídicí orgán poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače zajistí, aby osoby pověřené zajišťováním souladu měly odborné kvalifikace, znalosti, zkušenosti a schopnosti nezbytné pro plnění úkolů uvedených v odstavci 3.

Řídicí orgán poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače zajistí, aby vedoucí útvaru zajišťování souladu byl nezávislým vedoucím pracovníkem se zvláštní odpovědností za zajišťování souladu.

Vedoucí útvaru zajišťování souladu se zodpovídá přímo řídicímu orgánu poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače a může vyjadřovat znepokojení a varovat řídicí orgán v případě, že na tohoto poskytovatele mají nebo mohou mít dopad rizika uvedená v článku 34 nebo nesoulad s tímto nařízením, aniž jsou dotčeny povinnosti řídicího orgánu v jeho dozorcích a řídicích funkcích.

Vedoucího útvaru zajišťování souladu nelze odvolat bez předchozího souhlasu řídicího orgánu poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače.

3. Osoby pověřené zajišťováním souladu vykonávají tyto úkoly:

- a) spolupracují pro účely tohoto nařízení s koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení a s Komisí;
- b) zajišťují, aby byla určena a řádně nahlášena všechna rizika uvedená v článku 34 a aby byla přijata rozumná, přiměřená a účinná opatření ke zmírnění rizik podle článku 35;
- c) organizují činnosti poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače v souvislosti s nezávislým auditem podle článku 37 a dohlížejí na ně;

- d) informují vedení a zaměstnance poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače o relevantních povinnostech podle tohoto nařízení a radí jim v tomto ohledu;
- e) monitorují, zda poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače plní své povinnosti podle tohoto nařízení;
- f) monitorují, zda poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače plní případné závazky přijaté v rámci kodexů chování podle článků 45 a 46 nebo krizových protokolů podle článku 48.

4. Poskytovatelé velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů sdělí jméno a kontaktní údaje vedoucího útvaru zajišťování souladu koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a Komisi.

5. Řídící orgán poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače vymezí mechanismy správy a řízení poskytovatele, které zajišťují nezávislost útvaru zajišťování souladu a zahrnují rozdělení povinností v rámci organizace poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, předcházení střetům zájmů a řádné řízení systémových rizik určených podle článku 34; uvedený řídicí orgán na tyto mechanismy dohlíží a nese odpovědnost za jejich provádění.

6. Řídící orgán schvaluje a pravidelně, alespoň jednou ročně, přezkoumává strategie a politiky pro přijímání, řízení, monitorování a zmírňování rizik určených podle článku 34, jimž je nebo by mohly být velmi velká online platforma nebo velmi velký internetový vyhledávač vystaveny.

7. Řídící orgán věnuje dostatek času zvážení opatření souvisejících s řízením rizik. Na rozhodnutích týkajících se řízení rizik se aktivně podílí a zajišťuje, aby byly na řízení rizik určených v souladu s článkem 34 přiděleny odpovídající zdroje.

Článek 42

Informační povinnosti v souvislosti s transparentností

1. Poskytovatelé velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů zveřejní zprávy uvedené v článku 15 nejpozději dva měsíce po dni použitelnosti podle čl. 33 odst. 6 druhého pododstavce a poté alespoň každých šest měsíců.

2. Zprávy podle odstavce 1 tohoto článku zveřejněné poskytovateli velmi velkých online platforem musí vedle informací uvedených v článku 15 a čl. 24 odst. 1 obsahovat:

- a) informace o lidských zdrojích, které poskytovatel velmi velkých online platforem věnuje moderování obsahu v souvislosti se službou nabízenou v Unii, vykazované za každý relevantní úřední jazyk členských států, včetně plnění povinností stanovených v člancích 16 a 22 a plnění povinností stanovených v článku 20;
- b) informace o kvalifikaci a jazykové znalosti osob vykonávajících činnosti uvedené v písmenu a) a o odborné přípravě a podpoře poskytované těmto pracovníkům;
- c) případně ukazatele přesnosti a související informace uvedené v čl. 15 odst. 1 písm. e) vykazované za každý úřední jazyk členských států.

Zprávy se zveřejňují v alespoň jednom z úředních jazyků členských států.

3. Vedle informací uvedených v čl. 24 odst. 2 zahrnou poskytovatelé velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů do zpráv podle odstavce 1 tohoto článku informace o průměrném měsíčním počtu příjemců služby za každý členský stát.

4. Poskytovatelé velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů předají koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a Komisi bez zbytečného odkladu po dokončení a veřejně zpřístupní nejpozději tři měsíce po obdržení každé zprávy o auditu podle čl. 37 odst. 4:

- a) zprávu s výsledky posouzení rizik podle článku 34;
- b) zvláštní zmírňující opatření zavedená podle čl. 35 odst. 1;
- c) zprávu o auditu podle čl. 37 odst. 4;
- d) zprávu o provedení doporučení auditu podle čl. 37 odst. 6;
- e) informace o případných konzultacích, které vedl poskytovatel na podporu posouzení rizik a koncipování opatření ke zmírnění rizik.

5. Jestliže se poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače domnívá, že by zveřejnění informací podle odstavce 4 mohlo vést ke zpřístupnění jeho důvěrných informací nebo důvěrných informací příjemců služby, způsobit významné oslabení bezpečnosti jeho služby, narušit veřejnou bezpečnost či poškodit příjemce, může tyto informace ze zpráv zpřístupňovaných veřejnosti odstranit. V takovém případě předá úplné zprávy koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a Komisi a připojí odůvodnění odstranění příslušných informací ze zpráv, které jsou přístupné veřejnosti.

Článek 43

Poplatek za dohled

1. Komise účtuje poskytovatelům velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů po jejich určení podle článku 33 roční poplatek za dohled.

2. Celková výše ročních poplatků za dohled pokrývá odhadované náklady, které Komisi vzniknou v souvislosti s jejími úkoly v oblasti dohledu podle tohoto nařízení, zejména náklady spojené s určováním podle článku 33, se zřízením, údržbou a provozem databáze podle čl. 24 odst. 5 a se systémem sdílení informací podle článku 85, s postoupeními podle článku 59, s podporou sboru podle článku 62 a s úkoly v oblasti dohledu podle článku 56 a kapitoly IV oddílu 4.

3. Poskytovatelům velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů se každoročně účtuje poplatek za dohled za každou službu, pro kterou byli určeni podle článku 33.

Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví výši ročního poplatku pro každého poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače. Při jejich přijímání Komise použije metodiku stanovenou v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 4 tohoto článku a dodržuje zásady stanovené v odstavci 5 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle článku 88.

4. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 87, kterými stanoví podrobnou metodiku a postupy pro:

- a) stanovení odhadovaných nákladů uvedených v odstavci 2;
- b) stanovení jednotlivých ročních poplatků za dohled uvedených v odst. 5 písm. b) a c);
- c) stanovení maximálního celkového limitu definovaného v odst. 5 písm. c) a
- d) podrobná opatření nezbytná k provádění plateb.

Při přijímání těchto aktů v přenesené pravomoci dodržuje Komise zásady stanovené v odstavci 5 tohoto článku.

5. Prováděcí akt uvedený v odstavci 3 a akt v přenesené pravomoci uvedený v odstavci 4 dodržují tyto zásady:
- odhad celkové výše ročního poplatku za dohled zohledňuje náklady vzniklé v předchozím roce;
 - roční poplatek za dohled je úměrný průměrnému měsíčnímu počtu aktivních příjemců v Unii každé velmi velké online platformy nebo každého velmi velkého internetového vyhledávače určeného podle článku 33;
 - celková výše ročního poplatku za dohled účtovaného danému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého vyhledávače nepřekračuje v žádném případě 0,05 % jeho celosvětového ročního čistého příjmu v předchozím účetním období.
6. Jednotlivé roční poplatky za dohled účtované podle odstavce 1 tohoto článku představují vnější účelově vázané příjmy v souladu s čl. 21 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁴⁾.
7. Komise podává každoročně Evropskému parlamentu a Radě zprávu o celkové výši nákladů vzniklých při plnění úkolů podle tohoto nařízení a o celkové výši jednotlivých ročních poplatků za dohled účtovaných v předchozím roce.

Oddíl 6

Ostatní ustanovení týkající se povinností náležitě péče

Článek 44

Normy

1. Komise konzultuje se sborem a podporuje a prosazuje vypracování a provádění dobrovolných norem stanovených příslušnými evropskými a mezinárodními normalizačními organizacemi alespoň pro:
- elektronická podávání oznámení podle článku 16;
 - šablony, koncepty a procesní normy pro uživatelsky vstřícnou komunikaci s příjemci služby o omezeních vyplývajících ze smluvních podmínek a jejich změn;
 - elektronická podávání oznámení důvěryhodnými oznamovateli podle článku 22, a to i prostřednictvím rozhraní pro programování aplikací;
 - zvláštní rozhraní, včetně rozhraní pro programování aplikací, pro snadnější plnění povinností stanovených v článcích 39 a 40;
 - audity velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů podle článku 37;
 - interoperabilitu archivů reklam podle čl. 39 odst. 2;
 - předávání údajů mezi zprostředkovateli reklamy na podporu povinností týkajících se transparentnosti podle čl. 26 odst. 1 písm. b), c) a d);
 - technická opatření umožňující dodržování povinností týkajících se reklamy obsažených v tomto nařízení, včetně povinností týkajících se viditelného označení reklam a obchodních sdělení uvedených v článku 26;

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

- i) rozhraní pro volbu a prezentaci informací o hlavních parametrech různých typů doporučovacíh systémů v souladu s články 27 a 38;
 - j) normy pro cílená opatření na ochranu nezletilých osob na internetu.
2. Komise podporuje aktualizaci norem s ohledem na technologický rozvoj a chování příjemců dotčených služeb. Relevantní informace o aktualizaci norem musí být veřejně dostupné a snadno přístupné.

Článek 45

Kodexy chování

1. Komise a sbor poskytují podněty a pomoc k vypracování dobrovolných kodexů chování na úrovni Unie s cílem přispět k řádnému uplatňování tohoto nařízení, zejména s ohledem na specifické výzvy spojené s bojem proti různým druhům nezákonného obsahu a systémovým rizikům, v souladu s právem Unie, zejména v oblasti hospodářské soutěže a ochrany osobních údajů.
2. Pokud se objeví významná systémová rizika ve smyslu čl. 34 odst. 1 týkající se vícero velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů, může Komise vyzvat dotčené poskytovatele velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů a jiné poskytovatele velmi velkých online platform, velmi velkých internetových vyhledávačů, online platform a případně zprostředkovatelských služeb, podle potřeby, jakož i relevantní příslušné orgány, organizace občanské společnosti a jiné příslušné zúčastněné strany k účasti na vypracování kodexů chování, a to i stanovením závazků přijmout zvláštní opatření ke zmírnění rizik a rámce pro pravidelné podávání zpráv o přijatých opatřeních a o jejich výsledcích.
3. Při provádění odstavců 1 a 2 usilují Komise a sbor a případně jiné orgány o zajištění toho, aby kodexy chování jasně uváděly své konkrétní cíle, aby obsahovaly hlavní ukazatele výkonnosti za účelem měření plnění těchto cílů a aby náležitě zohledňovaly potřeby a zájmy všech zúčastněných stran, a zejména občanů, na úrovni Unie. Komise a sbor usilují také o zajištění toho, aby účastníci pravidelně podávali Komisi a příslušným koordinátorům digitálních služeb v zemi usazení zprávy o veškerých přijatých opatřeních a o jejich výsledcích změřených na základě hlavních ukazatelů výkonnosti, které tato opatření obsahují. Hlavní ukazatele výkonnosti a závazky týkající se podávání zpráv přihlížejí k rozdílům ve velikosti a kapacitě jednotlivých účastníků.
4. Komise a sbor posoudí, zda kodexy chování slouží účelům stanoveným v odstavcích 1 a 3, a pravidelně monitorují a hodnotí plnění jejich cílů s ohledem na hlavní ukazatele výkonnosti, které tyto kodexy případně obsahují. Své závěry zveřejní.

Komise a sbor rovněž podporují a usnadňují pravidelný přezkum a úpravu kodexů chování.

V případě systematického nedodržování kodexů chování mohou Komise a sbor vyzvat jejich signatáře, aby přijali nezbytná opatření.

Článek 46

Kodexy chování týkající se reklamy na internetu

1. Komise poskytuje podněty a pomoc k vypracování dobrovolných kodexů chování na úrovni Unie poskytovateli online platform a jinými relevantními poskytovateli služeb, jako jsou poskyvatelé služeb zprostředkování reklamy na internetu, jiní aktéři zapojení do hodnotového řetězce programatické reklamy nebo organizace zastupující příjemce služby a organizace občanské společnosti nebo příslušné orgány, s cílem přispět k další transparentnosti pro subjekty v hodnotovém řetězci reklamy na internetu nad rámec požadavků stanovených v člancích 26 a 39.

2. Komise usiluje o zajištění toho, aby se kodexy chování zasazovaly o účinný přenos informací, který plně zohledňuje práva a zájmy všech zúčastněných stran, a o konkurenční, transparentní a spravedlivé prostředí reklamy na internetu v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, zejména v oblasti hospodářské soutěže a ochrany soukromí a osobních údajů. Komise usiluje o zajištění toho, aby kodexy chování řešily alespoň:

- a) předávání informací, které mají k dispozici poskytovatelé služeb zprostředkování reklamy na internetu, příjemcům služby ohledně požadavků stanovených v čl. 26 odst. 1 písm. b), c) a d);
- b) předávání informací, které mají k dispozici poskytovatelé služeb zprostředkování reklamy na internetu, archivům podle článku 39;
- c) smysluplné informace o zpeněžování údajů.

3. Komise vybídne k vypracování kodexů chování do 18. února 2025 a k zahájení jejich uplatňování nejpozději do 18. srpna 2025.

4. Komise vybízí všechny subjekty v hodnotovém řetězci reklamy na internetu uvedené v odstavci 1, aby závazky uvedené v kodexech chování schválily a dodržovaly.

Článek 47

Kodexy chování týkající se přístupnosti

1. Komise poskytuje podněty a pomoc k vypracování kodexů chování na úrovni Unie se zapojením poskytovatelů online platforem a dalších relevantních poskytovatelů služeb, organizací zastupujících příjemce služby a organizací občanské společnosti nebo příslušných orgánů s cílem podpořit plně a účinné rovnoprávné zapojení tím, želepší přístup ke službám online, které díky svému výchozímu konceptu nebo následné úpravě reagují na zvláštní potřeby osob se zdravotním postižením.

2. Komise usiluje o to, aby kodexy chování sledovaly cíl zajistit, aby tyto služby byly přístupné v souladu s unijním a vnitrostátním právem, a maximalizovat tak jejich předvídatelné použití osobami se zdravotním postižením. Komise usiluje o zajištění toho, aby kodexy chování řešily alespoň:

- a) navrhování a úpravy služeb takovým způsobem, aby byly přístupné osobám se zdravotním postižením tím, že budou vnímatelné, ovladatelné, srozumitelné a stabilní;
- b) vysvětlení, jak služby splňují platné požadavky na přístupnost, a zpřístupnění těchto informací veřejnosti způsobem přístupným pro osoby se zdravotním postižením;
- c) zpřístupnění informací, formulářů a opatření poskytovaných podle tohoto nařízení takovým způsobem, aby byly snadno dohledatelné, snadno srozumitelné a přístupné pro osoby se zdravotním postižením.

3. Komise vybídne k vypracování kodexů chování do 18. února 2025 a jejich uplatňování od 18. srpna 2025.

Článek 48

Krizové protokoly

1. Sbor může Komisi doporučit, aby iniciovala vypracování dobrovolných krizových protokolů v souladu s odstavci 2, 3 a 4 k řešení krizových situací. Tyto situace jsou přísně omezeny na mimořádné okolnosti s dopadem na veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.

2. Komise provozovatelům velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů a případně i dalším provozovatelům online platforem nebo internetových vyhledávačů poskytuje podněty a pomoc k tomu, aby se účastnili vypracovávání, testování a uplatňování krizových protokolů. Komise usiluje o zajištění toho, aby tyto krizové protokoly obsahovaly jedno či více následujících opatření:

- a) viditelné zobrazování informací o krizové situaci poskytnutých orgány členských států nebo na úrovni Unie nebo, v závislosti na okolnostech krize, jinými příslušnými spolehlivými subjekty;
- b) zajištění toho, aby poskytovatel zprostředkovatelských služeb určil konkrétní kontaktní místo pro řešení krize; v relevantních případech se může jednat o elektronické kontaktní místo podle článku 11 nebo, v případě poskytovatelů velmi velkých online platforem nebo velmi velkých internetových vyhledávačů, o osobu pověřenou zajišťováním souladu podle článku 41;
- c) přizpůsobení případných zdrojů určených na plnění povinností stanovených v člácích 16, 20, 22, 23 a 35 potřebám vzniklým v důsledku krizové situace.

3. Komise do vypracovávání a testování krizových protokolů a dohledu nad jejich uplatňováním zapojí orgány členských států, je-li to vhodné, a může také zapojit instituce a jiné subjekty Unie. Je-li to nutné a vhodné, může Komise do vypracování krizových protokolů zapojit rovněž organizace občanské společnosti nebo jiné příslušné organizace.

4. Komise usiluje o zajištění toho, aby krizové protokoly jednoznačně stanovily všechny tyto prvky:

- a) zvláštní parametry pro určení toho, co představuje danou mimořádnou okolnost, jíž se má krizový protokol zabývat, a sledované cíle;
- b) úlohu každého účastníka a opatření, která mají účastníci zavést při přípravě a po aktivaci krizového protokolu;
- c) jednoznačný postup určení, kdy má být krizový protokol aktivován;
- d) jednoznačný postup určení lhůty pro přijetí opatření po aktivaci krizového protokolu, což je přísně omezeno na to, co je nezbytné k řešení dotčených konkrétních mimořádných okolností;
- e) záruky zabývající se případnými nepříznivými dopady na výkon základních práv zakotvených v Listině, zejména svobody projevu, svobody informací a zákazu diskriminace;
- f) postup informování veřejnosti o přijatých opatřeních, jejich době trvání a výsledcích po ukončení krizové situace.

5. Pokud se Komise domnívá, že krizový protokol danou krizovou situaci účinně neřeší nebo nezaručuje výkon základních práv, jak je uvedeno v odst. 4 písm. e), požádá účastníky o revizi krizového protokolu, včetně přijetí dodatečných opatření.

KAPITOLA IV

PROVÁDĚNÍ, SPOLUPRÁCE, SANKCE A VYMÁHÁNÍ

ODDÍL 1

Příslušné orgány a koordinátoři digitálních služeb

Článek 49

Příslušné orgány a koordinátoři digitálních služeb

1. Členské státy určí jeden či více příslušných orgánů, které odpovídají za dohled nad poskytovateli zprostředkovatelských služeb a za vymáhání tohoto nařízení (dále jen „příslušné orgány“).
2. Členské státy určí jeden z příslušných orgánů jako svého koordinátora digitálních služeb. Koordinátor digitálních služeb odpovídá za veškeré záležitosti související s dohledem nad tímto nařízením a s jeho vymáháním v daném členském státě, ledaže dotčený členský stát přidělil určité konkrétní úkoly či sektory jiným příslušným orgánům. Koordinátor digitálních služeb v každém případě odpovídá za zajištění koordinace na vnitrostátní úrovni s ohledem na uvedené záležitosti a za příspěví k účinnému a jednotnému dohledu nad tímto nařízením a jeho vymáháním v celé Unii.

Za tím účelem koordinátoři digitálních služeb spolupracují mezi sebou navzájem, s dalšími příslušnými vnitrostátními orgány, se sborem a s Komisí, aniž je dotčena možnost členských států stanovit mechanismy spolupráce a zavést pravidelné výměny názorů mezi koordinátorem digitálních služeb a dalšími vnitrostátními orgány, má-li to význam pro plnění jejich příslušných úkolů.

Pokud členský stát určí vedle koordinátora digitálních služeb jeden nebo více než jeden příslušný orgán, zajistí, aby byly úkoly těchto orgánů a koordinátora digitálních služeb jednoznačně vymezeny a aby při plnění svých úkolů úzce a účinně vzájemně spolupracovali.

3. Členské státy určí koordinátory digitálních služeb do 17. února 2024.

Členské státy zveřejní název příslušného orgánu, kterého určil jako koordinátora digitálních služeb, a informace o možnostech jeho kontaktování a sdělí je Komisi a sboru. Pokud členský stát určí jiné příslušné orgány podle odstavce 2, sdělí Komisi a sboru jejich názvy a úkoly.

4. Ustanovení článků 50, 51 a 56 vztahující se na koordinátory digitálních služeb platí i pro jakékoli jiné příslušné orgány, které členské státy určí podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 50

Požadavky na koordinátory digitálních služeb

1. Členské státy zajistí, aby jejich koordinátoři digitálních služeb vykonávali své úkoly podle tohoto nařízení nestranně, transparentně a včas. Členské státy zajistí, aby jejich koordinátoři digitálních služeb měli pro plnění svých úkolů k dispozici veškeré nezbytné zdroje, včetně dostatečných technických, finančních a lidských zdrojů, a mohli tak náležitě dohlížet na všechny poskytovatele zprostředkovatelských služeb spadajících do jejich pravomoci. Každý členský stát zajistí, aby měl jeho koordinátor digitálních služeb při správě svého rozpočtu v rámci celkových rozpočtových limitů dostatečnou autonomii, aby nebyla nepříznivě dotčena jeho nezávislost.

2. Při vykonávání svých úkolů a pravomocí v souladu s tímto nařízením jednají koordinátoři digitálních služeb zcela nezávisle. Nepodléhají žádnému vnějšímu vlivu, ať již přímému, či nepřímému, a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od jakéhokoli jiného orgánu veřejné moci či soukromé strany.

3. Odstavcem 2 tohoto článku nejsou dotčeny úkoly koordinátorů digitálních služeb v rámci systému dohledu a vymáhání stanoveného v tomto nařízení ani spolupráce s dalšími příslušnými orgány podle čl. 49 odst. 2. Odstavec 2 tohoto článku nebrání výkonu soudního přezkumu a nejsou jím dotčeny ani přiměřené požadavky na odpovědnost za obecnou činnost koordinátorů digitálních služeb, jako jsou finanční výdaje nebo podávání zpráv vnitrostátním parlamentům, pokud tyto požadavky neohrožují dosažení cílů tohoto nařízení.

Článek 51

Pravomoci koordinátorů digitálních služeb

1. Je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení, mají koordinátoři digitálních služeb následující vyšetřovací pravomoci s ohledem na jednání poskytovatelů zprostředkovatelských služeb spadajících do pravomoci jejich členského státu:

- a) pravomoc požadovat, aby tito poskytovatelé a jiné osoby jednající za účelem souvisejícím s jejich živností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním, které si mohou být vědomy informací o údajném porušení tohoto nařízení, včetně organizací provádějících auditu podle článku 37 a čl. 75 odst. 2, poskytli tyto informace bez zbytečného odkladu;
- b) pravomoc provádět kontroly nebo požádat justiční orgán v jejich členském státě o nařízení kontrol v prostorách, které tito poskytovatelé či osoby využívají pro účely související s jejich živností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním, nebo požádat jiné orgány veřejné moci o provedení těchto kontrol za účelem přezkoumání, zabavení, pořízení nebo získání kopií informací týkajících se údajného protiprávního jednání v jakékoli formě, bez ohledu na paměťové médium;
- c) pravomoc požádat kteréhokoli zaměstnance či zástupce těchto poskytovatelů nebo osob o podání vysvětlení k jakýmkoli informacím týkajícím se údajného protiprávního jednání a odpovědi s jejich souhlasem jakýmkoli technickými prostředky zaznamenat.

2. Je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení, mají koordinátoři digitálních služeb tyto donucovací pravomoci vůči poskytovatelům zprostředkovatelských služeb spadajícím do pravomoci jejich členského státu:

- a) pravomoc přijímat závazky nabídnuté těmito poskytovateli ve vztahu k dodržování tohoto nařízení a učinit tyto závazky právně závaznými;
- b) pravomoc nařídit ukončení protiprávního jednání a ve vhodných případech uložit nápravná opatření, která jsou úměrná takovému protiprávnímu jednání a nezbytná k jeho účinnému ukončení, nebo požádat justiční orgán v jejich členském státě, aby tak učinil;
- c) pravomoc uložit za nedodržení tohoto nařízení, a to i za nesplnění vyšetřovacích příkazů vydaných podle odstavce 1 tohoto článku, pokuty v souladu s článkem 52, nebo požádat justiční orgán v jejich členském státě, aby tak učinil;
- d) pravomoc uložit podle článku 52 penále s cílem zajistit ukončení protiprávního jednání v souladu s příkazem vydaným podle písmene b) tohoto pododstavce nebo za nesplnění vyšetřovacích příkazů vydaných podle odstavce 1 tohoto článku, nebo požádat justiční orgán v jejich členském státě, aby tak učinil;
- e) pravomoc přijímat předběžná opatření s cílem zabránit riziku závažné újmy, nebo požádat příslušný vnitrostátní justiční orgán v jejich členském státě, aby tak učinil.

Co se týká prvního pododstavce písm. c) a d), mají koordinátoři digitálních služeb donucovací pravomoci stanovené v těchto ustanoveních rovněž vůči jiným osobám uvedeným v odstavci 1, pokud jde o neplnění příkazů, které jim byly vydány podle zmíněného odstavce. Tyto donucovací pravomoci uplatní až poté, co těmto jiným osobám včas poskytnou veškeré relevantní informace o zmíněných příkazech, včetně příslušné lhůty, pokut nebo penále, jež lze uložit za jejich nedodržení, a možností nápravy.

3. Je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení, mají koordinátoři digitálních služeb ve vztahu k poskytovatelům zprostředkovatelských služeb, kteří spadají do pravomoci jejich členského státu, poté co byly za účelem ukončení protiprávního jednání vyčerpány všechny ostatní pravomoci podle tohoto článku a toto protiprávní jednání nebylo napraveno nebo pokračuje a způsobuje závažnou újmu, jíž nelze zabránit výkonem jiných pravomocí dostupných podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, rovněž pravomoc přijmout tato opatření:

- a) požadovat, aby řídicí orgán dotyčných poskytovatelů bez zbytečného odkladu situaci přezkoumal a přijal a předložil akční plán obsahující nezbytná opatření k ukončení protiprávního jednání, zajistil provedení těchto opatření poskytovatelem a podal zprávu o přijatých opatřeních;
- b) pokud se koordinátor digitálních služeb domnívá, že poskytovatel zprostředkovatelských služeb nesplnil dostatečně požadavky uvedené v písmenu a), že protiprávní jednání nebylo napraveno a způsobuje závažnou újmu a že toto protiprávní jednání představuje trestný čin ohrožující život nebo bezpečnost osob, požádat příslušný justiční orgán jeho členského státu, aby nařídil dočasné omezení přístupu příjemců služby, s nímž protiprávní jednání souvisí, nebo, pouze není-li toto technicky možné, omezení přístupu k online rozhraní poskytovatele zprostředkovatelských služeb, na němž k protiprávnímu jednání dochází.

Vyjma případu, kdy jedná na žádost Komise podle článku 82, vyzve koordinátor digitálních služeb před podáním žádosti uvedené v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce zúčastněné strany k podání písemných připomínek ve lhůtě, která nesmí být kratší než dva týdny, popíše opatření, která hodlá požadovat, a uvede zamýšleného adresáta nebo adresáty těchto opatření. Poskytovatel zprostředkovatelských služeb, zamýšlený adresát nebo adresáti a jakákoli jiná třetí strana, která prokáže oprávněný zájem, se mohou zúčastnit řízení u příslušného justičního orgánu. Nařízená opatření musí být úměrná povaze, závažnosti, opakování a době trvání protiprávního jednání a nesmějí nepatřičně omezovat přístup příjemců dotčené služby k legálním informacím.

Omezení přístupu platí po dobu čtyř týdnů, přičemž příslušný justiční orgán může ve svém příkazu koordinátorovi digitálních služeb povolit prodloužení této lhůty o stejně dlouhé doby; justiční orgán stanoví maximální počet těchto prodloužení lhůty. Koordinátor digitálních služeb prodlouží lhůtu pouze tehdy, pokud se s přihlédnutím k právům a zájmům všech stran, kterých se toto omezení týká, a všem relevantním okolnostem, včetně informací, které mu případně poskytnou poskytovatel zprostředkovatelských služeb, adresát nebo adresáti opatření a jakákoli jiná třetí strana, která prokázala oprávněný zájem, domnívá, že jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) poskytovatel zprostředkovatelských služeb nepřijal potřebná opatření k ukončení protiprávního jednání;
- b) dočasné omezení neomezuje nepatřičně přístup příjemců služby k legálním informacím s ohledem na počet dotčených příjemců na případnou existenci adekvátních a snadno dostupných alternativ.

Pokud se koordinátor digitálních služeb domnívá, že podmínky stanovené v třetím pododstavci písm. a) a b) jsou splněny, ale lhůtu podle třetího pododstavce nemůže dále prodloužit, podá příslušnému justičnímu orgánu novou žádost podle prvního pododstavce písm. b).

4. Pravomocemi uvedenými v odstavcích 1, 2 a 3 není dotčen oddíl 3.
5. Opatření přijatá koordinátory digitálních služeb při výkonu jejich pravomocí uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 musí být účinná, odrazující a přiměřená, zejména s ohledem na povahu, závažnost, opakování a dobu trvání protiprávního jednání či údajného protiprávního jednání, jehož se tato opatření týkají, jakož i s ohledem na případné ekonomické, technické a provozní možnosti dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb.
6. Členské státy stanoví konkrétní pravidla a postupy pro výkon pravomocí podle odstavců 1, 2 a 3 a zajistí, aby jakýkoli výkon těchto pravomocí podléhal náležitým zárukám stanoveným v použitelném vnitrostátním právu v souladu s Listinou a obecnými zásadami práva Unie. Tato opatření musí být zejména přijímána výlučně v souladu s právem na respektování soukromého života a právem na obhajobu, včetně práva být slyšen a na přístup ke spisu, a s výhradou práva všech dotčených stran na účinnou právní ochranu.

Článek 52

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla týkající se sankcí za porušení tohoto nařízení poskytovateli zprostředkovatelských služeb v rámci jejich pravomocí a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby byla tato pravidla uplatňována v souladu s článkem 51.
2. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí uvedená pravidla a opatření Komisi a neprodleně jí oznámí i veškeré jejich následné změny.
3. Členské státy zajistí, aby maximální výše pokut, jež mohou být uloženy za neplnění některé z povinností stanovených v tomto nařízení, představovala 6 % ročního celosvětového obratu dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb v předchozím účetním období. Členské státy zajistí, aby maximální výše pokuty, jež může být uložena za poskytnutí nesprávných, neúplných nebo zavádějících informací nebo za neposkytnutí odpovědi či neopravení nesprávných, neúplných nebo zavádějících informací a za neumožnění kontroly, představovala 1 % ročních příjmů nebo celosvětového obratu dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb nebo dotčené osoby v předchozím účetním období.
4. Členské státy zajistí, aby maximální výše penále představovala 5 % průměrného denního celosvětového obratu nebo příjmu dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb v předchozím účetním období za den, a aby penále nabíhalo ode dne stanoveného v dotčeném rozhodnutí.

Článek 53

Právo podat stížnost

Příjemci služby a jakýkoli subjekt, organizace nebo sdružení zmocněné k výkonu práv udělených tímto nařízením jejich jménem mají právo podat koordinátorovi digitálních služeb v členském státě, v němž má příjemce služby bydliště nebo je usazen, stížnost na poskytovatele zprostředkovatelských služeb kvůli údajnému porušení tohoto nařízení. Koordinátor digitálních služeb stížnost posoudí a tam, kde je to vhodné, ji postoupí koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a ve vhodných případech k ní připojí stanovisko. Pokud stížnost spadá do působnosti jiného příslušného orgánu v jeho členském státě, koordinátor digitálních služeb mu ji postoupí. Během tohoto postupu mají obě strany právo být vyslechnuty a obdržet náležitě informace o stavu stížnosti v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 54

Náhrada škody

Příjemci služby mají v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem právo požadovat od poskytovatelů zprostředkovatelských služeb náhradu škody nebo ztráty vzniklé v důsledku toho, že tito poskytovatelé porušili své povinnosti podle tohoto nařízení.

Článek 55

Zprávy o činnosti

1. Koordinátoři digitálních služeb vypracovávají výroční zprávy o své činnosti podle tohoto nařízení, jež uvádějí mimo jiné počet stížností obdržených podle článku 53 a přehled následných opatření. Tyto zprávy zveřejní ve strojově čitelném formátu, s výhradou použitelných pravidel o důvěrnosti informací podle článku 84, a předají je Komisi a sboru.
2. Výroční zpráva obsahuje mimo jiné tyto informace:
 - a) počet a předmět příkazů k přijetí opatření proti nezákonnému obsahu a příkazů k poskytnutí informací, které byly vydány podle článků 9 a 10 vnitrostátním justičním nebo správním orgánem členského státu dotčeného koordinátora digitálních služeb;
 - b) provedení těchto příkazů, jak bylo koordinátorovi digitálních služeb sděleno podle článků 9 a 10.
3. Pokud členský stát určil podle článku 49 několik příslušných orgánů, zajistí, aby koordinátor digitálních služeb vypracoval jednu zprávu týkající se činnosti všech příslušných orgánů a aby obdržel od ostatních dotčených příslušných orgánů veškeré relevantní informace a podporu, kterou k tomu potřebuje.

Oddíl 2

Pravomoci, koordinované vyšetřování a mechanismy jednotnosti

Článek 56

Pravomoci

1. Členský stát, v němž se nachází hlavní provozovna poskytovatele zprostředkovatelských služeb, má výlučnou pravomoc dohlížet na dodržování tohoto nařízení a vymáhat je, s výjimkou pravomocí stanovených v odstavcích 2, 3 a 4.
2. Komise má výlučnou pravomoc dohlížet na dodržování kapitoly III oddílu 5 a vymáhat je.
3. Komise má pravomoci dohlížet na dodržování jiných ustanovení, než je kapitola III oddíl 5, a vymáhat je vůči poskytovatelům velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů.
4. Jestliže Komise nezahájila řízení ohledně stejného protiprávního jednání, má členský stát, v němž se nachází hlavní provozovna poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, ve vztahu k těmto poskytovatelům pravomoc dohlížet na dodržování tohoto nařízení, kromě těch, které jsou stanoveny v kapitole III oddíle 5, a vymáhat je.
5. Členské státy a Komise dohlížejí na dodržování tohoto nařízení a vymáhají je v úzké spolupráci.

6. Pokud poskytovatel zprostředkovatelských služeb nemá provozovnu v Unii, má členský stát, v němž má bydliště nebo je usazen jeho právní zástupce, nebo Komise v souladu s odstavci 1 a 4 tohoto článku pravomoc dohlížet na dodržování tohoto nařízení a vymáhat je.

7. Pokud poskytovatel zprostředkovatelských služeb nejmenuje právního zástupce v souladu s článkem 13, mají pravomoc dohlížet na dodržování tohoto nařízení a vymáhat je v souladu s tímto článkem všechny členské státy a v případě poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače Komise.

Pokud má koordinátor digitálních služeb v úmyslu vykonat pravomoci podle tohoto odstavce, oznámí to všem ostatním koordinátorům digitálních služeb a Komisi a zajistí, aby byly dodrženy platné záruky poskytované Listinou, zejména s cílem zabránit tomu, aby bylo stejné jednání postiženo za porušení povinností stanovených v tomto nařízení více než jednou. Pokud má Komise v úmyslu vykonat své pravomoci podle tohoto odstavce, oznámí to všem ostatním koordinátorům digitálních služeb. Po oznámení podle tohoto odstavce nezahájí jiné členské státy řízení ohledně stejného protiprávního jednání, jaké je uvedeno v oznámení.

Článek 57

Vzájemná pomoc

1. Koordinátoři digitálních služeb a Komise úzce spolupracují a poskytují si vzájemnou pomoc za účelem jednotného a účinného uplatňování tohoto nařízení. Vzájemná pomoc zahrnuje zejména výměnu informací v souladu s tímto článkem a povinnost koordinátora digitálních služeb v zemi usazení informovat všechny koordinátory digitálních služeb v zemi určení, sbor a Komisi o zahájení vyšetřování a o úmyslu přijmout konečné rozhodnutí, včetně jeho posouzení, ve vztahu ke konkrétnímu poskytovateli zprostředkovatelských služeb.

2. Pro účely vyšetřování může koordinátor digitálních služeb v zemi usazení požádat jiné koordinátory digitálních služeb, aby mu poskytli konkrétní informace, které mají k dispozici, o konkrétním poskytovateli zprostředkovatelských služeb nebo aby vykonali své vyšetřovací pravomoci uvedené v čl. 51 odst. 1 ve vztahu ke konkrétním informacím nacházejícím se v jejich členském státě. Koordinátor digitálních služeb, který tuto žádost obdrží, může do jejího vyřízení ve vhodných případech zapojit jiné příslušné orgány nebo jiné orgány veřejné moci dotyčného členského státu.

3. Koordinátor digitálních služeb, který obdrží žádost podle odstavce 2, této žádosti vyhovějí a bez zbytečného odkladu a nejpozději dva měsíce po jejím obdržení informuje koordinátora digitálních služeb v zemi usazení o přijatých opatřeních, ledaže:

- a) rozsah nebo předmět žádosti není s ohledem na účely vyšetřování dostatečně přesný, důvodný nebo přiměřený, nebo
- b) koordinátor digitálních služeb, který obdržel žádost, ani žádný jiný příslušný orgán nebo jiný orgán veřejné moci v daném členském státě nemají požadované informace k dispozici, ani k nim nemohou získat přístup, nebo
- c) není možné žádosti vyhovět, aniž by došlo k porušení práva Unie nebo vnitrostátního práva.

Koordinátor digitálních služeb, který žádost obdržel, odůvodní její zamítnutí tak, že poskytne odůvodněnou odpověď ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci.

Článek 58

Přeshraniční spolupráce mezi koordinátory digitálních služeb

1. Pokud Komise nezahájila vyšetřování týkající se stejného údajného porušování, má-li koordinátor digitálních služeb v zemi určení důvodné podezření, že poskytovatel zprostředkovatelské služby porušil toto nařízení způsobem, jenž nepříznivě ovlivňuje příjemce služby v členském státě dotyčného koordinátora digitálních služeb, může požádat koordinátora digitálních služeb v zemi usazení, aby záležitost posoudil a přijal potřebná vyšetřovací a donucovací opatření k zajištění souladu s tímto nařízením.

2. Pokud Komise nezahájila vyšetřování týkající se stejného údajného porušování na žádost nejméně tří koordinátorů digitálních služeb v zemích určení, kteří mají důvodné podezření, že konkrétní poskytovatel zprostředkovatelských služeb porušil toto nařízení způsobem, jenž má nepříznivý dopad na příjemce služby v jejich členských státech, může sbor koordinátorů digitálních služeb v zemi usazení požádat, aby záležitost posoudil a přijal potřebná vyšetřovací a donucovací opatření k zajištění souladu s tímto nařízením.

3. Žádost podle odstavce 1 nebo 2 musí být řádně odůvodněna a obsahovat alespoň tyto informace:

- a) kontaktní místo dotčeného poskytovatele zprostředkovatelských služeb podle článku 11;
- b) popis příslušných skutečností, dotčená ustanovení tohoto nařízení a důvody, proč má koordinátor digitálních služeb, který žádost podal, nebo sbor podezření, že poskytovatel porušil toto nařízení, včetně popisu nepříznivých dopadů údajného porušování;
- c) jakékoli jiné informace, které koordinátor digitálních služeb, který žádost podal, nebo sbor považuje za důležité, včetně případných informací shromážděných z vlastního podnětu nebo návrhů konkrétních vyšetřovacích a donucovacích opatření, která mají být přijata, a to i předběžných opatření.

4. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení v co nejvyšší míře zohlední žádost podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku. Pokud usoudí, že nemá k dispozici dostatečné informace, aby mohl na základě žádosti jednat, a má důvod se domnívat, že by koordinátor digitálních služeb, který žádost podal, nebo sbor mohli dodatečné informace poskytnout, může si tyto informace buď vyžádat v souladu s článkem 57, nebo může zahájit společné vyšetřování podle čl. 60 odst. 1 zahrnující alespoň žádajícího koordinátora digitálních služeb. V tom případě se běh lhůty stanovené v odstavci 5 tohoto článku pozastaví do doby, než budou tyto dodatečné informace poskytnuty nebo než bude zamítnuta výzva k účasti na společném vyšetřování.

5. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení bez zbytečného odkladu a v každém případě do dvou měsíců od obdržení žádosti podle odstavců 1 nebo 2 sdělí koordinátorovi digitálních služeb, který žádost podal, a sboru posouzení údajného protiprávního jednání a vysvětlení vyšetřovacích a donucovacích opatření, jež byla ve vztahu k tomuto jednání přijata nebo jsou plánována za účelem zajištění souladu s tímto nařízením.

Článek 59

Postoupení Komisi

1. Nedojde-li k příslušnému sdělení ve lhůtě stanovené v čl. 58 odst. 5, pokud sbor nesouhlasí s posouzením nebo s přijatými či plánovanými opatřeními podle čl. 58 odst. 5, nebo v případech uvedených v čl. 60 odst. 3, může sbor věc postoupit Komisi, přičemž jí poskytne všechny relevantní informace. To zahrnuje přinejmenším žádost nebo doporučení podané koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení, posouzení provedené tímto koordinátorem digitálních služeb, důvody, které vedly k nesouhlasu, a veškeré dodatečné informace na podporu postoupení.

2. Komise věc posoudí do dvou měsíců od jejího postoupení podle odstavce 1 poté, co uskuteční konzultace s koordinátorem digitálních služeb v zemi usazení.

3. Domnívá-li se Komise podle odstavce 2 tohoto článku, že posouzení nebo přijatá či plánovaná vyšetřovací nebo donucovací opatření podle čl. 58 odst. 5 nestačí k zajištění účinného vymáhání nebo jsou jinak neslučitelná s tímto nařízením, sdělí svůj názor koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a sboru a požádá koordinátora digitálních služeb v zemi usazení, aby věc přezkoumal.

Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení přijme nezbytná vyšetřovací nebo donucovací opatření k zajištění souladu s tímto nařízením, přičemž co nejvíce zohlední názor Komise a její žádost o přezkum. Do dvou měsíců od obdržení této žádosti informuje Komisi, jakož i žádajícího koordinátora digitálních služeb nebo sbor, který přijal opatření podle čl. 58 odst. 1 nebo 2, o přijatých opatřeních.

Článek 60

Společná vyšetřování

1. Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení může zahájit a vést společná vyšetřování za účasti jednoho nebo více dalších dotčených koordinátorů digitálních služeb:

- a) z vlastního podnětu, za účelem vyšetřování údajného porušování tohoto nařízení určitým poskytovatelem zprostředkovatelských služeb působícím v několika členských státech, nebo
- b) na doporučení sboru jednajícího na žádost nejméně tří koordinátorů digitálních služeb, kteří tvrdí na základě důvodného podezření, že dochází k protiprávnímu jednání určitého poskytovatele zprostředkovatelských služeb, jež má dopad na příjemce služby v jejich členských státech.

2. Kterýkoli koordinátor digitálních služeb, jenž prokáže, že má legitimní zájem na tom, zapojit se do společného vyšetřování podle odstavce 1, o to může požádat. Společné vyšetřování se uzavře do tří měsíců od svého zahájení, nedohodnou-li se účastníci jinak.

Koordinátor digitálních služeb v zemi usazení sdělí všem koordinátorům digitálních služeb, Komisi a sboru své předběžné stanovisko k údajnému protiprávnímu jednání nejpozději jeden měsíc po uplynutí lhůty uvedené v prvním pododstavci. V předběžném stanovisku se zohlední názory všech ostatních koordinátorů digitálních služeb, kteří jsou zapojeni do společného vyšetřování. Uvedou se v něm případně donucovací opatření, jež mají být přijata.

3. Sbor může věc postoupit Komisi podle článku 59, pokud:

- a) koordinátor digitálních služeb v zemi usazení nesdělil své předběžné stanovisko ve lhůtě stanovené v odstavci 2 tohoto článku;
- b) sbor zásadně nesouhlasí s předběžným stanoviskem koordinátora digitálních služeb v zemi usazení, nebo
- c) koordinátor digitálních služeb v zemi usazení nezahájil neprodleně v návaznosti na doporučení sboru společné vyšetřování podle odst. 1 písm. b) tohoto článku.

4. Při vedení společného vyšetřování spolupracují zúčastnění koordinátoři digitálních služeb v dobré víře a přihlížejí k případným námětům koordinátora digitálních služeb v zemi usazení a doporučení sboru. Koordinátoři digitálních služeb v zemi určení, kteří se účastní společného vyšetřování, jsou oprávněni na žádost koordinátora digitálních služeb v zemi usazení nebo po konzultaci s ním vykonávat své vyšetřovací pravomoci uvedené v čl. 51 odst. 1 ve vztahu k poskytovatelům zprostředkovatelských služeb, jichž se údajné protiprávní jednání týká, pokud jde o informace a prostory nacházející se na jejich území.

Oddíl 3

Evropský sbor pro digitální služby

Článek 61

Evropský sbor pro digitální služby

1. Zřizuje se nezávislá poradní skupina koordinátorů digitálních služeb pro dohled nad poskytovateli zprostředkovatelských služeb nazvaná „Evropský sbor pro digitální služby“ (v tomto nařízení jen „sbor“).
2. Sbor radí koordinátorům digitálních služeb a Komisi v souladu s tímto nařízením za účelem dosažení těchto cílů:
 - a) přispění k jednotnému uplatňování tohoto nařízení a k účinné spolupráci koordinátorů digitálních služeb a Komise s ohledem na záležitosti spadající do oblasti působnosti tohoto nařízení;
 - b) koordinace a přispění k pokynům a analýze Komise a koordinátorů digitálních služeb a jiných příslušných orgánů týkajícím se nově se objevujících otázek na vnitřním trhu s ohledem na záležitosti, na něž se vztahuje toto nařízení;
 - c) pomoc koordinátorům digitálních služeb a Komisi při dohledu nad velmi velkými online platformami.

Článek 62

Struktura sboru

1. Sbor se skládá z koordinátorů digitálních služeb, které zastupují úředníci na vysoké úrovni. Neurčí-li jeden nebo více z členských států koordinátora digitálních služeb, není tím plnění úkolů podle tohoto nařízení sborem dotčeno. Účastníky sboru mohou být společně s koordinátory digitálních služeb i jiné příslušné orgány pověřené konkrétními operativními úkoly v souvislosti s uplatňováním a vymáháním tohoto nařízení, pokud tak stanoví vnitrostátní právo. Ostatní vnitrostátní orgány mohou být přizvány na zasedání, projednávají-li se otázky, které jsou pro ně relevantní.
2. Sboru předsedá Komise. Komise svolává zasedání a připravuje pořad jednání v souladu s úkoly sboru podle tohoto nařízení a s jeho jednacím řádem. Pokud je sbor požádán, aby přijal doporučení podle tohoto nařízení, okamžitě tuto žádost zpřístupní dalším koordinátorům digitálních služeb prostřednictvím systému pro sdílení informací stanoveného v článku 85.
3. Každý členský stát má jeden hlas. Komise nemá hlasovací práva.

Sbor přijímá své akty prostou většinou. Při přijímání doporučení určeného Komisi podle čl. 36 odst. 1 prvního pododstavce hlasuje sbor do 48 hodin od předložení žádosti předsedy sboru.

4. Komise poskytuje činností sboru podle tohoto nařízení administrativní a analytickou podporu.
5. Sbor může na svá zasedání pozvat odborníky a pozorovatele a může spolupracovat s ostatními institucemi, jinými subjekty a poradními skupinami Unie a případně rovněž s externími odborníky. Sbor výsledky této spolupráce zveřejňuje.
6. Sbor může vést konzultace se zúčastněnými stranami a výsledky těchto konzultací zveřejňuje.
7. Se souhlasem Komise přijme sbor svůj jednacím řád.

Článek 63

Úkoly sboru

1. Je-li to nezbytné k plnění cílů stanovených v čl. 61 odst. 2, sbor zejména:
 - a) podporuje koordinaci společných vyšetřování;
 - b) podporuje příslušné orgány při analýze zpráv o auditech velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů a výsledků těchto auditů, jež mají být předány podle tohoto nařízení;
 - c) vydává koordinátorům digitálních služeb stanoviska, doporučení nebo rady v souladu s tímto nařízením, zejména s přihlédnutím k volnému pohybu služeb poskytovatelů zprostředkovatelských služeb;
 - d) radí Komisi ohledně opatření uvedených v článku 66 a vydává stanoviska o velmi velkých online platformách nebo velmi velkých internetových vyhledávačích v souladu s tímto nařízením;
 - e) podporuje a prosazuje vypracování a provádění evropských norem, pokynů, zpráv, šablon a kodexů chování ve spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami, jak je stanoveno v tomto nařízení, mimo jiné vydáváním stanovisek nebo doporučení k záležitostem týkajícím se článku 44, jakož i určení nově se objevujících otázek s ohledem na záležitosti, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.
2. Koordinátoři digitálních služeb a v příslušných případech jiné příslušné orgány, jež se neřídí jim určenými stanovisky, žádostmi nebo doporučeními přijatými sborem, odůvodní toto rozhodnutí, včetně vysvětlení týkající se vyšetřování, činností a opatření, která provedli, při podávání zpráv podle tohoto nařízení nebo případně při přijímání svých příslušných rozhodnutí.

Oddíl 4

Dohled, vyšetřování, vymáhání a monitorování ve vztahu k poskytovatelům velmi velkých online platform nebo velmi velkých internetových vyhledávačů

Článek 64

Rozvoj odborných znalostí a kapacit

1. Komise ve spolupráci s koordinátory digitálních služeb a sborem rozvíjí odborné znalosti a kapacity Unie, a to i prostřednictvím vyslaných pracovníků z členských států, je-li to vhodné.
2. Komise ve spolupráci s koordinátory digitálních služeb a sborem koordinuje posuzování systémových a nově se objevujících otázek v celé Unii souvisejících s velmi velkými online platformami a velmi velkými internetovými vyhledávači, pokud jde o záležitosti, na které se vztahuje toto nařízení.
3. Komise může požádat koordinátory digitálních služeb, sbor a jiné instituce a jiné subjekty Unie s příslušnými odbornými znalostmi, aby podporovali posuzování systémových a nově se objevujících otázek v celé Unii podle tohoto nařízení.
4. Členské státy spolupracují s Komisí především prostřednictvím svých příslušných koordinátorů digitálních služeb a případně jiných příslušných orgánů, mimo jiné tím, že dávají k dispozici své odborné znalosti a kapacity.

Článek 65

Vymáhání povinností poskytovatelů velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů

1. Pro účely vyšetřování, zda poskytovatelé velmi velkých online platform a velmi velkých internetových vyhledávačů dodržují povinnosti stanovené v tomto nařízení, může Komise vykonávat vyšetřovací pravomoci stanovené v tomto oddíle ještě před zahájením řízení podle čl. 66 odst. 2. Tyto pravomoci může vykonat z vlastního podnětu, nebo na základě žádosti podle odstavce 2 tohoto článku.
2. Má-li koordinátor digitálních služeb důvodné podezření, že poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače porušil ustanovení kapitoly III oddílu 5 nebo systematicky porušoval některé z ustanovení tohoto nařízení způsobem, který má závažný dopad na příjemce v jeho členském státě, může prostřednictvím systému pro sdílení informací podle článku 85 podat Komisi žádost o posouzení dané záležitosti.
3. Žádost podle odstavce 2 musí být řádně odůvodněna a uvádět alespoň:
 - a) kontaktní místo dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, jak je stanoveno v článku 11;
 - b) popis relevantních skutečností, dotčená ustanovení tohoto nařízení a důvody, proč má koordinátor digitálních služeb, který žádost podal, podezření, že dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače porušil toto nařízení, včetně popisu skutečností, které ukazují systémovou povahu údajného protiprávního jednání;
 - c) jakékoli další informace, které koordinátor digitálních služeb, který žádost podal, považuje za relevantní, případně včetně informací shromážděných z jeho vlastního podnětu.

Článek 66

Zahájení řízení Komisí a spolupráce při vyšetřování

1. Komise může zahájit řízení za účelem případného přijetí rozhodnutí podle článků 73 a 74 ve vztahu k relevantnímu chování poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, jež Komise podezřívá z porušení některého z ustanovení tohoto nařízení.
2. Pokud se Komise rozhodne zahájit řízení podle odstavce 1 tohoto článku, oznámí to všem koordinátorům digitálních služeb a sboru prostřednictvím systému pro sdílení informací uvedeného v článku 85, jakož i dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače.

Koordinátoři digitálních služeb předají poté, co byli informováni o zahájení řízení, bez zbytečného odkladu Komisi veškeré informace, které mají o dotčeném protiprávním jednání k dispozici.

Zahájení řízení podle odstavce 1 tohoto článku Komisí zbaví koordinátora digitálních služeb nebo případně jakýkoli příslušný orgán jeho pravomoci, pokud jde o dohled a vymáhání, jež jsou stanoveny v tomto nařízení podle čl. 56 odst. 4.

3. Při výkonu svých vyšetřovacích pravomocí podle tohoto nařízení může Komise požádat o individuální nebo společnou podporu kteréhokoli koordinátora digitálních služeb dotčeného údajným protiprávním jednáním, včetně koordinátora digitálních služeb v zemi usazení. Koordinátoři digitálních služeb, kteří takovou žádost obdrží, a jakýkoli jiný příslušný orgán v případě, že jej koordinátor digitálních služeb zapojí, loajálně a včas spolupracují s Komisí a jsou oprávněni vykonávat své vyšetřovací pravomoci uvedené v čl. 51 odst. 1 ve vztahu k dotčené velmi velké online platformě nebo velmi velkému internetovému vyhledávači, pokud jde o informace, osoby a prostory nacházející se na území jejich členského státu a v souladu s danou žádostí.

4. Komise poskytne koordinátorovi digitálních služeb v zemi usazení a sboru veškeré relevantní informace o výkonu pravomocí podle článků 67 až 72 a svá předběžná zjištění uvedená v čl. 79 odst. 1. Sbor poskytne Komisi svá stanoviska k daným předběžným zjištěním ve lhůtě stanovené podle čl. 79 odst. 2. Komise je ve svém rozhodnutí co nejvíce zohlední.

Článek 67

Žádosti o informace

1. Za účelem plnění úkolů, které jí jsou svěřeny podle tohoto oddílu, může Komise prostou žádostí nebo rozhodnutím požádat, aby dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače a jakákoli jiná fyzická nebo právnická osoba jednající za účelem souvisejícím s jejich živností, podnikáním, řemeslem nebo povoláním, kteří si mohou být vědomi informací o podezření na protiprávní jednání, včetně organizací provádějících audity podle článku 37 a čl. 75 odst. 2, poskytly tyto informace v přiměřené lhůtě.

2. Při podání prosté žádosti o informace dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné osobě uvedené v odstavci 1 tohoto článku Komise uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace jsou vyžadovány, stanoví lhůtu, ve které mají být poskytnuty, a uvede pokuty stanovené článkem 74 za poskytnutí nepřesných, neúplných nebo zavádějících informací.

3. Pokud Komise požaduje, aby dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiná osoba uvedená v odstavci 1 tohoto článku poskytli informace na základě rozhodnutí, uvede právní základ a účel žádosti, upřesní, jaké informace požaduje, a stanoví lhůtu, ve které mají být tyto informace poskytnuty. Uvede také pokuty podle článku 74 a uvede nebo uloží penále podle článku 76. Dále uvede právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropské unie.

4. Požadované informace poskytnou dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiná osoba uvedená v odstavci 1 sami nebo je jejich jménem poskytnou jejich zástupci, a pokud jsou právnickou osobou, společností nebo podnikem nebo pokud nemají-li právní subjektivitu, poskytnou je osoby, které jsou podle zákona nebo stanov oprávněny je zastupovat. Za své klienty mohou sdílet informace řádně zmocnění právníci. Klienti však nesou i nadále plnou odpovědnost, jsou-li poskytnuté informace neúplné, nepravdivé či zavádějící.

5. Na žádost Komise poskytnou koordinátoři digitálních služeb a jiné příslušné orgány Komisi veškeré nezbytné informace, aby mohla plnit povinnosti svěřené jí v tomto oddíle.

6. Po odeslání prosté žádosti nebo rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku zašle Komise bez zbytečného odkladu jejich kopii koordinátorům digitálních služeb prostřednictvím systému pro sdílení informací uvedeného v článku 85.

Článek 68

Pravomoc provádět výslechy a pořizovat výpovědi

1. Za účelem plnění úkolů svěřených jí v tomto oddíle může Komise vyslechnout jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu, která s výslechem souhlasí, k získání informací týkajících se předmětu vyšetřování v souvislosti s podezřením na protiprávní jednání. Komise je oprávněna tento výslech zaznamenat vhodnými technickými prostředky.

2. Pokud je výslech uvedený v odstavci 1 prováděn mimo prostory Komise, informuje o tom Komise koordinátora digitálních služeb členského státu, na jehož území se výslech koná. Pokud o to uvedený koordinátor digitálních služeb požádá, mohou jeho úředníci při výslechu pomáhat úředníkům a dalším doprovázejícím osobám zmocněným Komisí.

Článek 69

Pravomoc provádět kontroly

1. Za účelem plnění úkolů svěřených jí v tomto oddíle může Komise provádět veškeré nezbytné kontroly v prostorách dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné osoby uvedené v čl. 67 odst. 1.

2. Úředníci a jiné doprovázející osoby zmocněné Komisí k provedení kontroly jsou oprávněni:

- a) vstupovat do všech prostor, na všechny pozemky a do všech dopravních prostředků dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné dotčené osoby;
- b) kontrolovat účetní knihy a jiné záznamy související s poskytováním dotčené služby bez ohledu na paměťové médium, na němž jsou uloženy;
- c) pořizovat nebo získávat v jakékoli formě kopie nebo výpisy z těchto knih či jiných záznamů;
- d) požadovat, aby poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače nebo jiná dotčená osoba poskytli přístup ke své organizaci, fungování, IT systému, algoritmům, nakládání s údaji a obchodním praktikám a podali k nim vysvětlení, a tato vysvětlení zaznamenat nebo zdokumentovat;
- e) zapečetit jakékoli prostory používané pro účely související s obchodem, podnikáním, řemeslem nebo povoláním dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné dotčené osoby, jakož i knihy nebo jiné záznamy, na dobu a v rozsahu, které jsou pro kontrolu nezbytné;
- f) požádat jakéhokoli zástupce nebo zaměstnance dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné dotčené osoby o vysvětlení skutečností nebo dokumentů týkajících se předmětu a účelu kontroly a zaznamenat odpovědi;
- g) položit jakémukoli takovému zástupci nebo zaměstnanci dotazy týkající se předmětu a účelu kontroly a zaznamenat odpovědi.

3. Kontroly lze provádět rovněž s pomocí auditorů nebo odborníků jmenovaných Komisí podle čl. 72 odst. 2, jakož i koordinátora digitálních služeb nebo příslušných vnitrostátních orgánů členského státu, na jehož území je kontrola prováděna.

4. Pokud jsou požadované účetní knihy nebo jiné záznamy související s poskytováním dotčené služby neúplné nebo pokud jsou odpovědi na položené otázky podle odstavce 2 tohoto článku nepřesné, neúplné nebo zavádějící, vykonají úředníci a další doprovázející osoby zmocněné Komisí k provedení kontroly své pravomoci na základě písemného pověření, které upřesňuje předmět a účel kontroly a sankce stanovené v člancích 74 a 76. S dostatečným předstihem před kontrolou informuje Komise o plánované kontrole koordinátora digitálních služeb členského státu, na jehož území má být kontrola provedena.

5. Během kontrol mohou úředníci a další doprovázející osoby pověřené Komisí, auditoři a odborníci jmenovaní Komisí, koordinátor digitálních služeb nebo jiné příslušné orgány členského státu, na jehož území se kontrola provádí, požadovat, aby dotčený poskytovatel velmi velké online platformy či velmi velkého internetového vyhledávače nebo jiná dotčená osoba podali vysvětlení o své organizaci, fungování, informačním systému, algoritmech, nakládání s údaji a obchodní činnosti, a mohou klást otázky jejich klíčovým zaměstnancům.

6. Dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiná dotčená fyzická nebo právnická osoba se musí podrobit kontrole nařízené rozhodnutím Komise. V rozhodnutí se uvede předmět a účel kontroly, stanoví datum jejího zahájení a uvedou sankce podle článků 74 a 76 a právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropské unie. Komise před přijetím tohoto rozhodnutí konzultuje koordinátora digitálních služeb členského státu, na jehož území má být kontrola provedena.

7. Úředníci příslušného orgánu členského státu a další osoby pověřené nebo jmenované koordinátorem digitálních služeb v členském státě, na jehož území má být kontrola provedena, jsou na žádost koordinátora digitálních služeb nebo Komise aktivně nápomocni úředníkům a dalším doprovázejícím osobám pověřeným Komisí k provedení kontroly. Za tímto účelem mají pravomoci uvedené v odstavci 2.

8. Pokud úředníci a další doprovázející osoby pověřené Komisí zjistí, že se dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiná dotčená osoba odmítá podrobit kontrole nařízené podle tohoto článku, poskytne jim členský stát, na jehož území má být kontrola provedena, na jejich žádost a v souladu s vnitrostátním právem daného členského státu nezbytnou pomoc, včetně, je-li to podle tohoto vnitrostátního práva vhodné, donucovacích opatření přijatých příslušným donucovacím orgánem, aby jim umožnil kontrolu provést.

9. Pokud pomoc stanovená v odstavci 8 vyžaduje v souladu s vnitrostátním právem svolení vnitrostátního justičního orgánu dotčeného členského státu, požádá o toto svolení koordinátor digitálních služeb dotčeného členského státu na žádost úředníků a dalších doprovázejících osob zmocněných Komisí. O toto svolení lze rovněž požádat jako o preventivní opatření.

10. Pokud je podána žádost o svolení podle odstavce 9, ověří vnitrostátní justiční orgán, jemuž byla věc předložena, zda je rozhodnutí Komise o nařízení kontroly pravé a zda navrhovaná donucovací opatření nejsou vzhledem k předmětu kontroly svévolná ani nepřiměřená. Při provádění tohoto ověření může vnitrostátní justiční orgán požádat Komisi přímo nebo prostřednictvím koordinátorů digitálních služeb dotčeného členského státu o podrobné vysvětlení, obzvláště o důvodech, na jejichž základě má Komise podezření z porušení tohoto nařízení, o závažnosti údajného protiprávního jednání a o povaze zapojení dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače nebo jiné dotčené osoby do porušení tohoto nařízení. Vnitrostátní justiční orgán však nesmí zpochybnit nezbytnost kontroly ani požadovat informace ze spisu Komise. Zákonnost rozhodnutí Komise přezkoumává pouze Soudní dvůr Evropské unie.

Článek 70

Předběžná opatření

1. V řízení, jež může vést k přijetí rozhodnutí o nesouladu podle čl. 73 odst. 1, může Komise v naléhavých případech z důvodu rizika závažné újmy způsobené příjemcům služby rozhodnutím nařídit na základě zjištění zjevně protiprávního jednání předběžná opatření proti dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače.

2. Rozhodnutí podle odstavce 1 platí po určenou dobu a může být obnoveno, pokud je to nezbytné a vhodné.

Článek 71

Závazky

1. Pokud během řízení podle tohoto oddílu dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače nabídne závazky týkající se zajištění souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení, může Komise rozhodnutím učinit tyto závazky právně závaznými pro tohoto poskytovatele a prohlásit, že neexistují další důvody pro přijetí opatření.
2. Komise může na žádost nebo z vlastního podnětu znovu zahájit řízení:
 - a) pokud došlo k podstatné změně některé skutečnosti, na níž bylo rozhodnutí založeno;
 - b) pokud dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače jedná v rozporu se svými závazky, nebo
 - c) pokud se rozhodnutí zakládalo na neúplných, nesprávných či zavádějících informacích, které poskytl dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiná osoba uvedená v čl. 67 odst. 1.
3. Domnívá-li se Komise, že závazky nabídnuté dotčeným poskytovatelem velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače nemohou zajistit účinné dodržování příslušných ustanovení tohoto nařízení, zamítne je v odůvodněném stanovisku, kterým se řízení ukončuje.

Článek 72

Monitorovací kroky

1. Za účelem plnění úkolů svěřených jí v tomto oddíle může Komise přijmout nezbytná opatření k monitorování účinného provádění a dodržování tohoto nařízení poskytovateli velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů. Komise jim může rovněž nařídit, aby umožnili přístup ke svým databázím a algoritmům a aby podali příslušná vysvětlení. Tato opatření mohou zahrnovat uložení povinnosti poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače uchovávat všechny dokumenty, které jsou považovány za nezbytné k posouzení toho, zda tento poskytovatel toto nařízení provádí a dodržuje povinnosti v něm stanovené.
2. Mezi opatření podle odstavce 1 může patřit jmenování nezávislých externích odborníků a auditorů, jakož i odborníků a auditorů z příslušných vnitrostátních orgánů, pokud s tím dotčený orgán souhlasí, kteří jsou Komisi nápomocní při monitorování účinného provádění a dodržování příslušných ustanovení tohoto nařízení a kteří Komisi poskytují zvláštní odborné znalosti či vědomosti.

Článek 73

Nesoulad

1. Komise může přijmout rozhodnutí o nesouladu, pokud zjistí, že dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače nedodržuje jedno či více:
 - a) příslušných ustanovení tohoto nařízení;
 - b) předběžných opatření uložených podle článku 70;
 - c) závazků učiněných právně závaznými podle článku 71.

2. Před přijetím rozhodnutí podle odstavce 1 sdělí Komise dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače svá předběžná zjištění. V předběžných zjištěních Komise objasní opatření, jejichž přijetí zvažuje nebo o nichž domnívá, že by je měl přijmout tento poskytovatel, v zájmu účinného řešení předběžných zjištění.
3. V rozhodnutí přijatém podle odstavce 1 Komise dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače nařídí, aby v přiměřené lhůtě v něm stanovené přijal potřebná opatření, která zajistí soulad s rozhodnutím podle odstavce 1, a aby poskytl informace o opatřeních, která hodlá přijmout pro dosažení tohoto souladu.
4. Dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače předloží Komisi popis opatření, která pro zajištění souladu s rozhodnutím podle odstavce 1 přijal, a to po jejich provedení.
5. Pokud Komise shledá, že podmínky uvedené v odstavci 1 nejsou splněny, vyšetřování ukončí rozhodnutím. Takové rozhodnutí je okamžitě použitelné.

Článek 74

Pokuty

1. V rozhodnutí uvedeném v článku 73 může Komise dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače uložit pokuty nepřesahující 6 % jeho celkového celosvětového ročního obratu v předchozím účetním období, pokud zjistí, že tento poskytovatel úmyslně či z nedbalosti:
 - a) porušuje příslušná ustanovení tohoto nařízení;
 - b) nedodrzuje rozhodnutí nařizující předběžná opatření podle článku 70, nebo
 - c) nedodrzuje závazek, který byl rozhodnutím podle článku 71 učiněn právně závazným.
2. Komise může přijmout rozhodnutí, kterým dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné fyzické nebo právnické osobě uvedené v čl. 67 odst. 1 uloží pokuty nepřesahující 1 % celkového ročního příjmu nebo celosvětového obratu v předchozím účetním období, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:
 - a) v reakci na prostou žádost nebo na žádost ve formě rozhodnutí podle článku 67 poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace;
 - b) neodpovědí ve stanovené lhůtě na žádost o informace na základě rozhodnutí;
 - c) ve lhůtě stanovené Komisí neopraví nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace, které poskytl jejich zaměstnanec, nebo neposkytnou či odmítnou poskytnout úplné informace;
 - d) odmítnou se podrobit kontrole podle článku 69;
 - e) nedodrží opatření přijatá Komisí podle článku 72, nebo
 - f) nesplní podmínky pro přístup ke spisu Komise podle čl. 79 odst. 4.
3. Před přijetím rozhodnutí podle odstavce 2 tohoto článku sdělí Komise dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné osobě uvedené v čl. 67 odst. 1 svá předběžná zjištění.
4. Při stanovení výše pokuty přihledne Komise k povaze, závažnosti, době trvání a opakování protiprávního jednání a v případě pokut uložených podle odstavce 2 ke způsobeným průtahům v řízení.

Článek 75

Posílený dohled nad nápravnými opatřeními v případě porušení povinností stanovených v kapitole III oddíle 5

1. Při přijímání rozhodnutí podle článku 73 v souvislosti s porušením některého ustanovení kapitoly III oddílu 5 poskytovatelem velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače využije Komise systém posíleného dohledu stanovený v tomto článku. Zohlední při tom co nejvíce jakákoli stanoviska sboru podle tohoto článku.
2. V rozhodnutí uvedeném v článku 73 Komise požaduje, aby dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače v přiměřené lhůtě stanovené v daném rozhodnutí vypracoval a oznámil koordinátorům digitálních služeb, Komisi a sboru akční plán, v němž stanoví nezbytná opatření dostatečná k ukončení nebo nápravě protiprávního jednání. Tato opatření musí zahrnovat závazek provést v souladu s čl. 37 odst. 3 a 4 nezávislý audit provádění ostatních opatření s upřesněním totožnosti auditorů, jakož i metodiky, načasování a následných opatření auditu. Opatření mohou rovněž případně zahrnovat závazek dodržování příslušného kodexu chování, jak je stanoveno v článku 45.
3. Do jednoho měsíce od obdržení akčního plánu sdělí sbor Komisi své stanovisko k němu. Do jednoho měsíce od obdržení tohoto stanoviska Komise rozhodne, zda jsou opatření stanovená v akčním plánu dostatečná k ukončení nebo nápravě protiprávního jednání, a stanoví přiměřenou lhůtu pro jeho provedení. V uvedeném rozhodnutí zohlední případný závazek dodržovat příslušné kodexy chování. Komise provádění akčního programu následně monitoruje. Za tímto účelem předá dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače zprávu o auditu Komisi bez zbytečného odkladu, jakmile bude k dispozici, a průběžně ji informuje o krocích podniknutých při provádění akčního plánu. Je-li to pro toto monitorování nezbytné, může Komise požadovat, aby jí dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače poskytl v přiměřené lhůtě stanovené Komisi dodatečné informace.

Komise průběžně informuje sbor a koordinátory digitálních služeb o provádění akčního plánu a o jeho monitorování.

4. Komise může přijmout nezbytná opatření v souladu s tímto nařízením, zejména s čl. 76 odst. 1 písm. e) a čl. 82 odst. 1, pokud:
 - a) dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače nepředloží ve stanovené lhůtě žádný akční plán, zprávu o auditu, nezbytné aktualizace nebo jakékoli další požadované informace;
 - b) Komise navržený akční plán odmítne, protože se domnívá, že opatření v něm stanovená nejsou k ukončení nebo nápravě protiprávního jednání dostatečná, nebo
 - c) Komise se na základě zprávy o auditu, veškerých poskytnutých aktualizací nebo doplňujících informací nebo jakýchkoli jiných relevantních informací, které má k dispozici, domnívá, že provádění akčního plánu nestačí k ukončení nebo nápravě protiprávního jednání.

Článek 76

Penále

1. Komise může přijmout rozhodnutí, kterým dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či případně jiné osobě uvedené v čl. 67 odst. 1 uloží penále nepřesahující 5 % průměrného denního příjmu nebo celosvětového ročního obrátu v předchozím účetním období za den, nabíhající ode dne stanoveného v příslušném rozhodnutí, aby je přiměřla:
 - a) poskytnout správné a úplné informace v reakci na rozhodnutí podle článku 67, kterým se vyžadují informace;
 - b) podrobit se kontrole, kterou nařídila svým rozhodnutím podle článku 69;

- c) dodržovat rozhodnutí nařizující předběžná opatření podle čl. 70 odst. 1;
- d) dodržovat závazky, které byly rozhodnutím podle čl. 71 odst. 1 učiněny právně závaznými;
- e) vyhovět rozhodnutí podle čl. 73 odst. 1, včetně v něm případně obsažených požadavků týkajících se akčního plánu uvedeného v článku 75.

2. Pokud dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiná osoba uvedená v čl. 67 odst. 1 splní povinnost, pro jejíž splnění bylo penále uloženo, může Komise stanovit konečnou částku penále nižší, než jaká byla stanovena v původním rozhodnutí.

Článek 77

Promlčecí lhůty pro ukládání sankcí

1. Pravomoci svěřené Komisi v člancích 74 a 76 podléhají promlčecí lhůtě pěti let.
2. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem, kdy došlo k protiprávnímu jednání. V případě trvajícího nebo opakovaného protiprávního jednání však začíná běžet dnem, kdy bylo toto jednání ukončeno.
3. Každé opatření přijaté Komisí nebo koordinátorem digitálních služeb za účelem šetření nebo řízení s ohledem na protiprávní jednání přerušuje promlčecí lhůtu pro uložení pokuty nebo penále. Mezi opatření, kterými se promlčecí lhůta přerušuje, patří zejména:
 - a) žádosti o informace podané Komisí nebo koordinátorem digitálních služeb;
 - b) kontrola;
 - c) zahájení řízení Komisí podle čl. 66 odst. 1.
4. Každým přerušením počíná promlčecí lhůta běžet znovu. Promlčecí lhůta pro uložení pokuty nebo penále však vyprší nejpozději dnem, kdy uplynula doba rovnající se dvojnásobku promlčecí lhůty, aniž by Komise uložila pokutu nebo penále. Uvedená lhůta se prodlužuje o dobu, po kterou promlčecí lhůta neběží podle odstavce 5.
5. Promlčecí lhůta pro uložení pokuty nebo penále neběží po dobu, kdy je rozhodnutí Komise předmětem řízení u Soudního dvora Evropské unie.

Článek 78

Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí

1. Pravomoc Komise vymáhat rozhodnutí přijatá podle článků 74 a 76 podléhá promlčecí lhůtě pěti let.
2. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem, kdy se rozhodnutí stane pravomocným.
3. Promlčecí lhůta pro vymáhání sankcí se přerušuje:
 - a) oznámením rozhodnutí, kterým se mění původní částka pokuty nebo penále nebo kterým se zamítá žádost o tuto změnu;
 - b) jakýmkoli opatřením Komise nebo členského státu jednajícího na žádost Komise směřujícím k vymáhání platby pokuty nebo penále.
4. Každým přerušením počíná promlčecí lhůta běžet znovu.

5. Běh promlčecí lhůty pro vymáhání sankcí se pozastavuje:
 - a) dokud běží lhůta pro zaplacení;
 - b) po dobu, po kterou je vymáhání pozastaveno na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie nebo rozhodnutí vnitrostátního soudu.

Článek 79

Právo být slyšen a právo na přístup ke spisu

1. Před přijetím rozhodnutí podle čl. 73 odst. 1, článku 74 nebo článku 76 poskytne Komise dotčenému poskytovateli velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné osobě uvedené v čl. 67 odst. 1 možnost slyšení ohledně:
 - a) předběžných zjištění Komise, včetně jakékoli záležitosti, k níž Komise vznesla námitky, a
 - b) opatření, která Komise hodlá přijmout s ohledem na předběžná zjištění uvedená v písmenu a).
2. Dotčený poskytovatel velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiná osoba uvedená v čl. 67 odst. 1 mohou podat připomínky k předběžným zjištěním Komise v přiměřené lhůtě stanovené Komisí v jejich předběžných zjištěních, která nesmí být kratší než čtrnáct dnů.
3. Komise založí svá rozhodnutí pouze na námitkách, ke kterým se mohly dotčené strany vyjádřit.
4. Při řízení se plně dodrží právo dotčených stran na obhajobu. Strany mají právo na přístup ke spisu Komise za podmínek sjednané dohody o zpřístupnění informací, s výhradou oprávněného zájmu dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače či jiné dotčené osoby na ochraně jejich obchodního tajemství. V případě neshody mezi stranami má Komise pravomoc přijímat rozhodnutí, v nichž jsou takové podmínky zpřístupnění stanoveny. Právo na přístup ke spisu Komise se nevztahuje na důvěrné údaje a interní dokumenty Komise, sboru, koordinátorů digitálních služeb, jiných příslušných orgánů nebo jiných orgánů veřejné moci členských států. Právo na přístup se zejména nevztahuje na korespondenci mezi Komisí a těmito orgány. Nic v tomto odstavci nebrání Komisi zveřejňovat a užívat informace nezbytné k prokázání protiprávního jednání.
5. Informace získané podle článků 67, 68 a 69 se použijí pouze pro účely tohoto nařízení.

Článek 80

Zveřejnění rozhodnutí

1. Komise zveřejní rozhodnutí, která přijme podle čl. 70 odst. 1, čl. 71 odst. 1 a článků 73 až 76. V tomto zveřejnění se uvedou jména stran a hlavní obsah rozhodnutí, včetně všech uložených sankcí.
2. Zveřejnění přihlíží k právům a oprávněným zájmům dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, jakékoli jiné osoby uvedené v čl. 67 odst. 1 a všech třetích stran na ochraně jejich důvěrných informací.

Článek 81

Přezkum Soudním dvorem Evropské unie

V souladu s článkem 261 Smlouvy o fungování EU má Soudní dvůr Evropské unie neomezenou pravomoc přezkoumávat rozhodnutí, kterými Komise uložila pokuty nebo penále. Uloženou pokutu nebo penále může zrušit, snížit nebo zvýšit.

Článek 82

Žádosti o omezení přístupu a spolupráce s vnitrostátními soudy

1. Pokud byly k ukončení porušování tohoto nařízení využity všechny pravomoci podle tohoto oddílu a protiprávní jednání přetrvává a způsobuje závažnou újmu, již nelze zabránit výkonem jiných pravomocí dostupných podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, může Komise požádat koordinátora digitálních služeb v zemi usazení dotčeného poskytovatele velmi velké online platformy nebo velmi velkého internetového vyhledávače, aby jednal podle čl. 51 odst. 3.

Před podáním této žádosti koordinátorovi digitálních služeb vyzve Komise zúčastněné strany k podání písemných připomínek ve lhůtě, která nesmí být kratší než 14 pracovních dní, popíše opatření, která hodlá požadovat, a určí zamýšleného adresáta nebo adresáty.

2. Vyžaduje-li to soudržné uplatňování tohoto nařízení, může Komise z vlastního podnětu podat příslušnému justičnímu orgánu uvedenému v čl. 51 odst. 3 písemné připomínky. Se souhlasem dotčeného justičního orgánu může podat také ústní vyjádření.

Komise může výlučně pro účely přípravy svých vyjádření požádat příslušný justiční orgán členského státu, aby jí zaslal nebo zajistil zaslání všech dokumentů nezbytných pro posouzení případu.

3. Pokud vnitrostátní soud rozhoduje o záležitosti, která je již předmětem rozhodnutí přijatého Komisí podle tohoto nařízení, nepřijme žádné rozhodnutí, které by bylo s uvedeným rozhodnutím Komise v rozporu. Vnitrostátní soudy se rovněž vyvarují rozhodnutí, která by byla v rozporu s rozhodnutím, jehož přijetí Komise zvažuje v řízení zahájeném podle tohoto nařízení. Za tímto účelem může vnitrostátní soud posoudit, zda je nezbytné, aby své řízení přerušil. Tím není dotčen článek 267 Smlouvy o fungování EU.

Článek 83

Prováděcí akty týkající se zásahu Komise

V souvislosti se zásahem Komise podle tohoto oddílu může Komise přijmout prováděcí akty týkající se praktických opatření ohledně:

- a) řízení podle článků 69 a 72;
- b) slyšení stanoveného v článku 79;
- c) sjednané dohody o zpřístupnění informací stanovené v článku 79.

Před přijetím jakýchkoli opatření podle prvního pododstavce tohoto článku zveřejní Komise jeho návrh a vyzve všechny zúčastněné strany k předložení připomínek ve lhůtě, kterou v uvedeném návrhu určí a která nesmí být kratší než jeden měsíc. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle článku 88.

Oddíl 5

Společná ustanovení o vymáhání

Článek 84

Profesní tajemství

Aniž je dotčena výměna a použití informací uvedených v této kapitole, Komise, sbor, příslušné orgány členských států a jejich příslušní úředníci, zaměstnanci a jiné osoby pracující pod dohledem těchto orgánů a jakákoli jiná zapojená fyzická nebo právnická osoba, včetně auditorů a odborníků jmenovaných podle čl. 72 odst. 2, nesdělí informace, které jimi byly získány nebo sdíleny podle tohoto nařízení a na něž se vztahuje povinnost zachovávat profesní tajemství.

Článek 85

Systém pro sdílení informací

1. Komise zřídí a spravuje spolehlivý a bezpečný systém pro sdílení informací na podporu komunikace mezi koordinátory digitálních služeb, Komisí a sborem. Do tohoto systému může být udělen přístup jiným příslušným orgánům, je-li to nutné pro plnění úkolů, které jim byly svěřeny v souladu s tímto nařízením.
2. Koordinátoři digitálních služeb, Komise a sbor používají systém pro sdílení informací k veškeré komunikaci podle tohoto nařízení.
3. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví praktická a provozní opatření pro fungování systému pro sdílení informací a jeho interoperabilitu s ostatními příslušnými systémy. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle článku 88.

Článek 86

Zastoupení

1. Aniž je dotčena směrnice (EU) 2020/1828 nebo jakýkoli jiný druh zastoupení podle vnitrostátního práva, mají příjemci zprostředkovatelských služeb přinejmenším právo pověřit určitý subjekt, organizaci nebo sdružení, aby práva, která jim byla udělena tímto nařízením, vykonávaly jejich jménem, pokud tento subjekt, organizace nebo sdružení splňují všechny tyto podmínky:
 - a) provádějí svou činnost na neziskovém základě;
 - b) jsou řádně zřízeny podle práva členského státu;
 - c) k jejich statutárním cílům patří oprávněný zájem na zajištění dodržování tohoto nařízení.
2. Poskytovatelé online platforem přijmou nezbytná technická a organizační opatření k zajištění toho, aby stížnosti podané subjekty, organizacemi nebo sdruženími uvedenými v odstavci 1 tohoto článku jménem příjemců služby prostřednictvím mechanismů uvedených v čl. 20 odst. 1 byly vyřízeny a bylo o nich rozhodnuto přednostně a bez zbytečného odkladu.

Oddíl 6

Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

Článek 87

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v člancích 24, 33, 37, 40 a 43 je svěřeno Komisi na pět let počínaje 16. listopadu 2022. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 24, 33, 37, 40 a 43 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedoťká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 24, 33, 37, 40 a 43 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 88

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný Výbor pro digitální služby. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 89

Změny směrnice 2000/31/ES

1. Články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES se zrušují.
2. Odkazy na články 12 až 15 směrnice 2000/31/ES se považují za odkazy na články 4, 5, 6 a 8 tohoto nařízení v tomto pořadí.

Článek 90

Změna směrnice (EU) 2020/1828

V příloze I směrnice (EU) 2020/1828 se doplňuje nový bod, který zní:

„68) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (akt o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1)“.

Článek 91

Přezkum

1. Do 18. února 2027 Komise zhodnotí možný dopad tohoto nařízení na rozvoj a hospodářský růst malých a středních podniků a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Do 17. listopadu 2025 Komise zhodnotí a podá zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o:

- a) uplatňování článku 33, včetně rozsahu poskytovatelů zprostředkovatelských služeb, na které se vztahují povinnosti stanovené v kapitole III oddíle 5;
- b) vzájemném působení tohoto nařízení s jinými právními akty, zejména s akty uvedenými v čl. 2 odst. 3 a 4.

2. Do 17. listopadu 2027 a poté každých pět let zhodnotí Komise toto nařízení a podá zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Tato zpráva se zabývá zejména:

- a) uplatňováním odst. 1 druhého pododstavce písm. a) a b);
- b) příspěvkem tohoto nařízení k prohloubení a účinnému fungování vnitřního trhu se zprostředkovatelskými službami, zejména pokud jde o přeshraniční poskytování digitálních služeb;
- c) uplatňováním článků 13, 16, 20, 21, 45 a 46;
- d) rozsahem povinností pro malé podniky a mikropodniky;
- e) účinností mechanismů dohledu a vymáhání;
- f) dopadem na dodržování práva na svobodu projevu a svobodu informací.

3. Bude-li to vhodné, přiloží se ke zprávě uvedené v odstavcích 1 a 2 návrh změny tohoto nařízení.

4. Komise ve zprávě uvedené v odstavci 2 tohoto článku rovněž vyhodnotí výroční zprávy o činnosti, které poskytl Komisi a sboru podle čl. 55 odst. 1 koordinátoři digitálních služeb.

5. Pro účely odstavce 2 zašlou členské státy a sbor Komisi na žádost informace.

6. Při provádění hodnocení uvedených v odstavci 2 zohlední Komise postoje a zjištění Evropského parlamentu, Rady a dalších relevantních subjektů nebo zdrojů a věnuje zvláštní pozornost malým a středním podnikům a situaci subjektů, jež nově vstoupily na trh.

7. Do 18. února 2027 posoudí Komise po konzultaci se sborem fungování sboru a uplatňování článku 43 a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, přičemž zohlední první roky uplatňování tohoto nařízení. Na základě příslušných zjištění a s maximálním zřetelem ke stanovisku sboru ke zprávě případně připojí návrh na změnu tohoto nařízení, pokud jde o strukturu sboru.

Článek 92

Předčasné použití na poskytovatele velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů

Toto nařízení se použije na poskytovatele velmi velkých online platforem a velmi velkých internetových vyhledávačů určené podle čl. 33 odst. 4 po uplynutí čtyř měsíců od oznámení dotčenému poskytovateli podle čl. 33 odst. 6 v případě, že toto datum nastane dříve než 17. února 2024.

Článek 93

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Toto nařízení se použije ode dne 17. února 2024.

Ustanovení čl. 24 odst. 2, 3 a 6, čl. 33 odst. 3 až 6, čl. 37 odst. 7, čl. 40 odst. 13, článku 43 a kapitoly IV oddílů 4, 5 a 6 se však použijí ode dne 16. listopadu 2022.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 19. října 2022.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
M. BEK
